

00 /
963 / 2

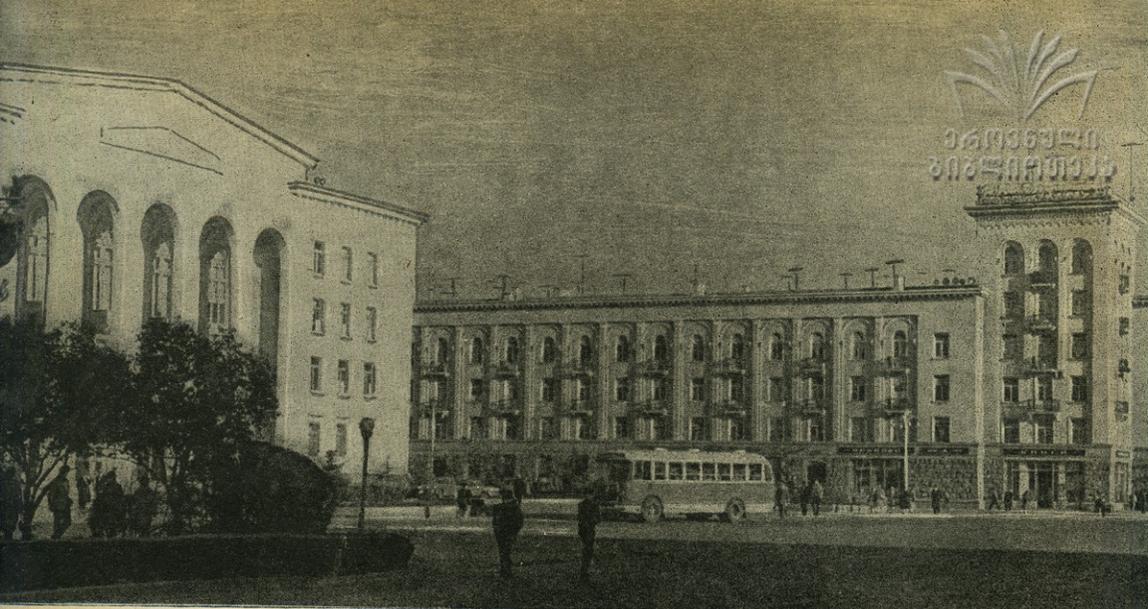

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

600 / 2

31

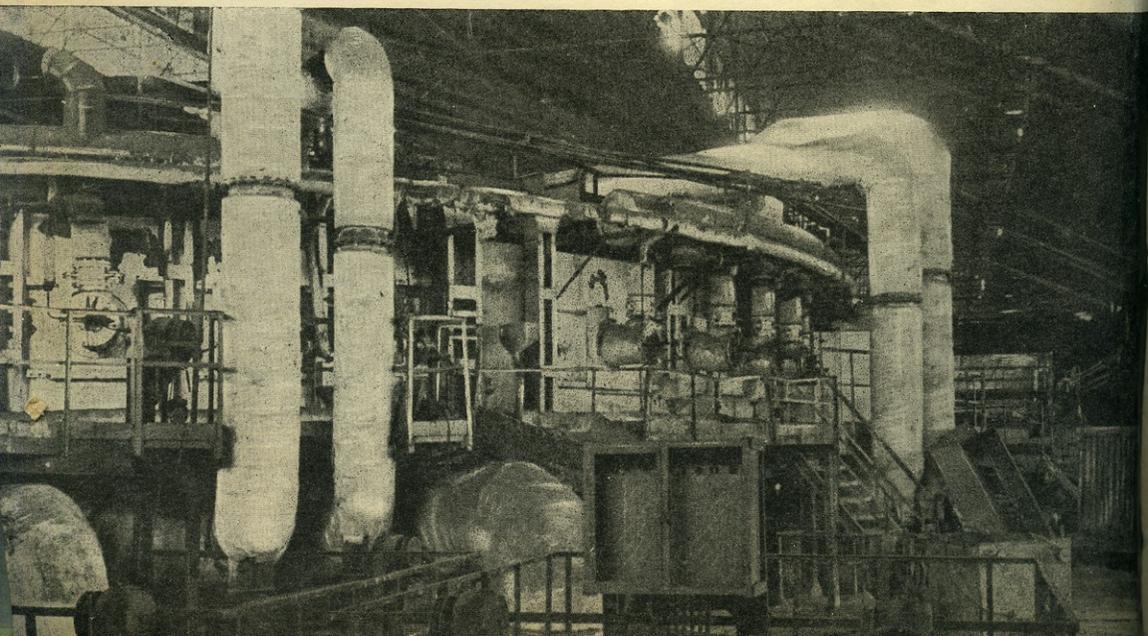
გვესწავლება
პუტინსკი
№ 1 იანვარი 1963

ქ. რუსთავის ცენტრი

ფოტო ვ. ტარხოვისა

მილსაგლინავეი საამქროს რგოლური ლუმელი

გეოქიმიკა და ტექნიკა

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ორგანო
ყოველთვიური გეოქიმიკა-კორუპია
ქარნალი
№ 1 იანვარი 1963

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ორგანო

ლითონების კორუპია

მ. ლუხი

ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი

2698

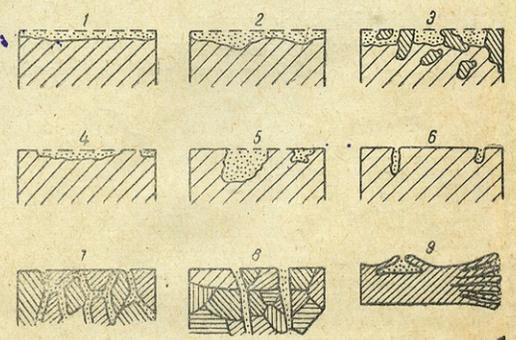
ლითონების კორუპია ჩვენი სახალხო მეურნეობის მატერიალურ-ტექნიკური ფონდის დაუძინებელი მტერია. მას დიდი ზარალი მოაქვს არა მარტო პირდაპირი სახით, ე. ი. თვით ლითონის დაკარგვით, არამედ არაპირდაპირი გზითაც — ძვირადღირებული აპარატურისა და დანადგარების მწყობრიდან გამოსვლით, რომელთა შეკეთება დიდ ხარჯებს იწვევს. კორუპიის მიზეზით საბჭოთა კავშირში იკარგება დამზადებული ლითონების დაახლოებით 10%, გერმანიაში — 6%. კორუპიით გამოწვეული ზარალი წელიწადში აღწევს 7,5 მლრდ დოლარს აშშ-ში, 600 მლნ გირვანქა სტერლინგს დიდ ბრიტანეთში, 275 მლნ დოლარს კანადაში, 100 მლნ გირვანქა სტერლინგს ავსტრალიაში და ა. შ.

აღსანიშნავია, რომ მარტო ლენის მრეწველობა კორუპიის შედეგად მსოფლიო მასშტაბით წელიწადში 15 მლნ ტ ლითონს კარგავს.

კორუპია, როგორც აღვნიშნეთ, ზარალს გვაყენებს არაპირდაპირი გზითაც. მაგალითად, უფა-ჩელიაბინსკის ნავთსადენზე კორუპიის მიზეზით მიღების დაზიანების გამო ერთ წელიწადში დაიკარგა მრავალ ტ-მდე ბენზინი, ამავე მიზეზით მოსკოვ-სარატოვის აირსადენზე ამავე პერიოდში დაიკარგა ათასობით კუბური მ აირი და ხნგ.

ლითონების კორუპია საკმაოდ რთულ მოვლენაა. კორუპიამდებობა არ წარმოადგენს აბსოლუტურ სიდიდეს, ე. ი. ლითონი, რომელიც საკმაოდ მედეგია ერთ პირობებში, შესაძლებელია იყოს ნაკლებად მედეგი სხვა პირობებში. ასე, მაგალითად, ალუმინი საკმაოდ მედეგია ატმოსფერულ პირობებში და განიცდის კორუპიას ტუტე არეებში; რკინა მედეგია ტუტე არეებში და ვერ უძლებს მყავების უმრავლესობას. სპილენძი კორუპიამდეგია ზოგიერთ მყავაში და სწრაფად იხსნება აზონიასა და მის მარილებში და ა. შ. ლითონების კორუპიისას იგი ან სავსებით იხსნება გამხსნელში, მაგალითად, თუთიის ვახსნა გოგირდმყავაში, ან ლითონის ზედაპირზე წარმოიქმნება კორუპიის მყარი, უხსნადი პროდუქტები, როგორც, მაგალითად, რკინის კორუპიისას.

კორუპია წარმოდგება ლათინური სიტყვიდან „Corrodere“, რაც პირდაპირი მნიშვნელობით „ამოკმას“ ნიშნავს. ლითონებისა და შენადნობების კორუპია შესაძლებელია გამოწვეულ იქნეს გარემო პირობების — წყლის, ჰაერის, მყავების, მარილების, ტემპერატურისა და ა. შ. — მოქმედებით. აღსანიშნავია, რომ მეტი წილი ლითონებისა, რომლებიც მიიღება ქანგეულების, სულფიდების, ქლორიდებისა და სხვათა ადდენით, ბუნებრივ პირობებში მისწრაფვის საწყისი მდგომარეობისაყენ, ე. ი. სწრაფად მიმდინარეობს მათი დაქანგვის რეაქციები და ლითონი გადადის ქანგეულების, ჰიდროქსიდებისა და სხვათა მდგომარეობაში. მაგალითად, ქანგვის პროცესში რკინის ატომები კარგავს რა ელექტრონებს, გადადის იონურ მდგომარეობაში $Fe \rightarrow 2e \rightarrow Fe^{++}$, ე. ი. რკინის ატომმა დაკარგა თავისი ელექტრონეიტრალობა ელექტრონების დაკარგვის ხარჯზე, რის შედეგადაც გადავიდა ჯერ იონურ, ხოლო შემდეგ ქიმიურად ბმულ მდგომარეობაში.

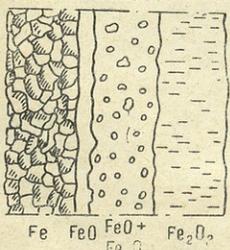
ნახ. 1. კორუპიული დაშლის ტიპები: 1—თანაბარი, 2—არა-თანაბარი, 3—სტრუქტურულ-ამორჩივითი, 4—კორუპია ლაქებით, 5—კორუპიული წყლული, 6—წერტილოვანი, 7—კრისტალთშორისი, 8—კრისტალთშორისი, 9—ზედაპირქვეშა კორუპია

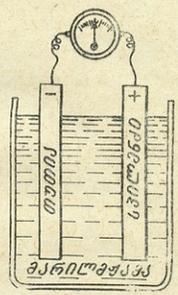
კობალტის შედეგები მრავალნაირია (ნახ. 1). ზოგჯერ კობალტის თანაბარია (1), რის შედეგად ლითონის ზედაპირზე იგი მთლიანად განაწილდება. არის შემთხვევები არათანაბარი კობალტისა (2); ძლიერი კობალტის შედეგად შესაძლებელია მივიღოთ ძალიან დრმა დაზიანებაც. ვხვდებით აგრეთვე ე. წ. ლაქისებრ კობალტის, რომელსაც გარკვეული მოხაზულობა აქვს (4). მნიშვნელობა აქვს კობალტის სიღრმესაც. თუ ადგილობრივი კობალტია მცირეა, მაგრამ თუ დიდი სიღრმე აქვს, მაშინ მას კობალტული წყლული (5) ეწოდება. ხანდახან ადგილობრივი კობალტია მცირდება წერტილოვან სიდიდემდე და მას წერტილოვან კობალტს (6) უწოდებენ. უფრო საშიშია კრისტალთშორისი კობალტია (7), როდესაც კობალტია ვრცელდება ლითონის სიღრმეში კრისტალების საზღვრებს შორის და ამის გამო ლითონს, რომელიც გარეგნულად თითქმის უვნებელია, არ შეუძლია გაუძლოს მცირე მექანიკურ დაძაბულობასაც კი.

კობალტის განსაკუთრებულ სახეს წარმოადგენს ზედაპირქვეშა კობალტია (9) და სტრუქტურულ-ამორჩევილი სახე კობალტისა (3). ამათგან პირველი სწორად აღუმინის შენადნობებზე გვხვდება. ამ დროს კობალტის კერა ზედაპირის ქვეშ იმყოფება და ზედაპირთან ვიწრო გამოსასვლელით არის დაკავშირებული. მეორე სახის კობალტია კი გვხვდება ბრინჯაოებში, თითბერში, თუჯებში და სხვ. ამ შემთხვევაში ადვილი აქვს შენადნობის სტრუქტურის ერთ-ერთი შემადგენლის ამოჭმას. მაგალითად, თუჯებში — ფერიტისა, თითბერში — თუთიისა და ბრინჯაოში — კალისა. ზოგიერთ შემთხვევაში შესაძლებელია კობალტული პროცესი წარმართოს შივ კრისტალის შუაგულში. ასეთ სახეს კრისტალთა შივა კობალტის უწოდებენ (8). ლითონების კობალტის დროს გარემო პირობებისა და მიხედვით სწორად ერთდროულად გვხვდება რამდენიმე სახის კობალტია.

პროცესის მიმდინარეობის ხასიათის შესაბამისად კობალტია შეიძლება იყოს ქიმიური და ელექტროქიმიური.

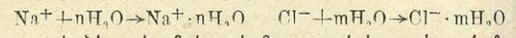
ნახ. 2. რკინის ხენჯის აღნაგობა

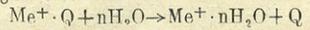
ნახ. 3. ვალვანური ელემენტის მოწყობილობის სქემა

ქიმიური კობალტის დროს ლითონებში არ წარმოიქმნება ელექტრული დენი; ამ შემთხვევაში მიმდინარეობს წმინდა ქიმიური რეაქციები: $Fe + FeO \rightarrow Fe_2O_3$. მშრალ აირებში, მაღალი ტემპერატურის პირობებში ან ისეთ სიტუაციებში, რომლებშიც არ ატარებს ელექტროდენს (ბენზინი, ნავთი, ზეთი, ფისი და სხვ.). ეს რეაქციები ლითონებზე ითაზის ტემპერატურის პირობებში მიმდინარეობს და ლითონი თხელი მიკროსკოპული აბკით იფარება. აბკი კობალტის შედეგია და იგი ყოველთვის არსებობს ლითონების ზედაპირზე. ქიმიური კობალტის ერთ-ერთ დამახასიათებელ მაგალიტს წარმოადგენს რკინის ჟანგვა. განსაკუთრებით აღსანიშნავია რკინის ჟანგვა მაღალ ტემპერატურაზე, რომელიც რთულ თერმოდინამიურ პროცესს წარმოადგენს. ამ დროს წარმოიქმნება რკინის ხენჯი — რკინისა და ჟანგბადის ქიმიური ნაერთი. მე-2 ნახ-ზე მოყვანილია რკინის ხენჯის აღნაგობა. ეს ნაერთი შედგება რკინის ქვეჯანგის (FeO), რკინის ხენჯისა (Fe₃O₄) და რკინის ჟანგისაგან (Fe₂O₃).

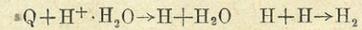
საინტერესოა გაირკვეს, თუ რაა საერთო ლითონების კობალტისა და, მაგალითად, სუფრის მარილის წყალში გახსნას შორის? არის თუ არა ამ პროცესებს შორის განსხვავება? თუთიაც სომ თანდათანობით იხსნება გოგირდმჟავაში ხსნარის ფერის ოდნავი შეცვლით. მიუხედავად გარეგნული მსგავსებისა, ამ ორ პროცესს შორის ძალზე დიდი განსხვავებაა. სუფრის მარილის კრისტალი შედგება ნატრიუმისა და ქლორის იონებისაგან და მათი გახსნა მიმდინარეობს ერთდროული ჰიდრატაციითა და წყალში გადასვლით:

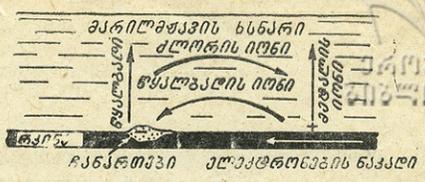
ეს პროცესი მარილის მთელი კრისტალის ფართზე სტატიკურად თანაბრად მიმდინარეობს — ლითონები კი იმყოფება განსაკუთრებულ მდგომარეობაში, შედგება რა ლითონების იონებისაგან, რომლებიც განსაზღვრულ დამოკიდებულებაში იმყოფება ლითონებში თავისუფლად მოძრავ ელექტრონებთან. ლითონის იონები შეიძლება იყოს ჰიდრატირებული და ხსნარში გადიოდეს იმ შემთხვევაში, თუ ელექტრონებს შესაბამისად ექნებათ რამე გამოსავალი. ე. ი. იმისათვის, რომ ლითონების იონები გადავიდეს წყალში, საჭიროა კიდევ დამატებითი პროცესის მიმდინარეობა, რათა განიმუხტოს ელექტრონების ჰარბი რაოდენობა. ეს პროცესი მიმდინარეობს შემდეგი სქემით:

ჰარბი ელექტრონების შთანქმას, მათი ასიმილაციის პროცესს კათოდური პროცესი ეწოდება. იგი შეიძლება წარმართოს ჰიდრატირებულ წყალბად-იონების განმუხტვით, ნეიტრალური ატომებისა და შემდგომ წყალბადის მოლეკულის წარმოქმნით:

ან ჟანგბადის აღდგენით, რის შედეგადაც წარმოიქმნება ჰიდროქსილიონი: $2Q + O + H_2O \rightarrow 2OH^-$.

ნახ. 4. რკინის ელექტრონიკურად გახსნის სქემა

მავალითად, რკინის დაშლისას გოგირდმკვავაში წარმოიქმნება გოგირდმკვავა რკინა და გამოიყოფა წყალბადი, ხოლო კონცენტრირებულ აზოტმკვავაში სპალენძის დაშლისას წარმოიქმნება აზოტმკვავა სპალენძი და აირების სახით გამოიყოფა აზოტის ქანგეულები, ე. ი. ლითონების დაშლა ხდება ელექტრონიკურად; ვის ზედაპირზე მიმდინარეობს ერთდროულად ორი პროცესი — ანოდური და კათოდური, რომლებიც თავისი მიმდინარეობის ხასიათით სრულიად განსხვავდება ერთმანეთისაგან. პირველ შემთხვევაში ჰილბატირებული ლითონის იონები მიიშვრება სხნარში, მეორე შემთხვევაში კი ხდება ლითონის ზედაპირზე ჰარბი ელექტრონების სხნარის მდგენელი ნაწილებით განმუხტება. საბოლოო დამში ლითონის ზედაპირზე წარმოიქმნება მრავალი მოკლედ ჩართული მიკროგალვანური ელემენტი, რომელთა მოქმედების ინტენსიურობაც ძირითადად განისაზღვრავს კოროზიის პროცესს.

ამგვარად, ლითონთა კოროზია ამ შემთხვევაში შეიძლება წარმოვიდგინოთ როგორც გალვანური ელემენტების მუშაობა (ნახ. 3). არსებული ტექნიკური ლითონები არაერთგვაროვანია როგორც ფიზიკურად, ისე სტრუქტურულადაც. თუ წარმოვიდგინოთ, რომ შენადნობის სტრუქტურა შედგება მყარი სხნარის მარცვლებისა და ინტერმეტალური ჩანართებისაგან, მაშინ ცხადი ხდება, რომ ფაზების პოტენციალი სხვადასხვა უნდა იყოს. კოროზიის სხვადასხვაობა გამოიწვეული იქნება ამკის არაერთგვაროვნებით, ფორმისა და სხვ. სხნარში ჩაშვებული ლითონი შევვიძლია წარმოვიდგინოთ როგორც მრავალელექტროდიანი მიკროელემენტი (ნახ. 4). ამასთან ის უბნები, რომლებიც უფრო მეტად შეიცავს უარყოფით პოტენციალს, იქნება ანოდური და განიცდის ინტენსიურ დაშლას. ანალოგიურ შემთხვევას ექნება ადგილი, თუ სხნარში ჩავეშვებთ ორ სხვადასხვა ლითონს, რომელთაც კონტაქტი ექნებათ. ლითონი, რომელიც აღნიშნულ სხნარში ხასიათდება უფრო უარყოფით პოტენციალად, სწრაფად იწყებს დაშლას. აღსანიშნავია საინტერესო შემთხვევა, რომელსაც ადგილი ჰქონდა გასული საუკუნის მიწურულში (1895 წ.). მაშინ ალუმინი, როგორც ტექნიკურ ლითონი, ახალი შემოსული იყო. ამერიკის ერთ-ერთმა კომპანიამ საერთაშორისო შეჯიბრებისათვის დაამზადა ორჩხომელი (იახტა) ალუმინის კორპუსით. ეს უკანასკნელი დაამოქლონეს თითბერის მოქლონებით. რა მოხდა ამის შემდეგ? ორჩხომელი ზღვაში ჩაშვების მცირე ხნის შემდეგ გამოვიდა მწყობრიდან, რადგან დამოქლონებული ადგილები ამოიჭამა. ამ შემთხვევაში ალუმინი, როგორც უფრო უარყოფითი პოტენციალი მქონე, ვახდა ანოდური უბანი და იგი სწრაფად დაიშალა.

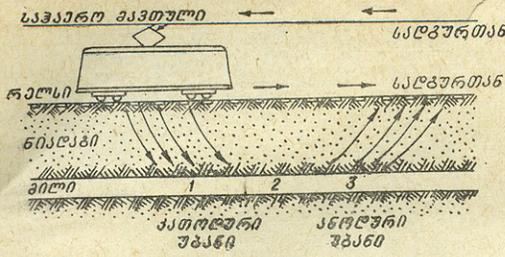
ანალოგიურ შემთხვევას ჰქონდა ადგილი 1923 წელს. ამერიკის შერითებულ შტატებში აავეს პატარა ხომალდი კოროზიამდებდი და მეტად ძვირი ნიკელის შე-

ნადნობისაგან. გემის გარსაცმი დაამოქლონეს რკინის მოქლონებით. ამ შემთხვევაში მოხდა პირიქით: დაიშალა რკინის მოქლონები, რომელთაც ზღვის წყალში გაცილებით უარყოფითი პოტენციალი აქვს, ვიდრე ნიკელის შენადნობს.

ლითონების კოროზიისას განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს ამ პროცესების შესწავლას კვების მრეწველობის მანქანა-დანადგარებისათვის. მრეწველობის ამ დარგში ნაირგვარი მასალების გამოყენება მეტად შეზღუდულია მკაცრი სანტარულ-პოციენური მოთხოვნის გამო. კერძოდ ლითონები, რომლებიც ძირითად კონტაქტში იმყოფება პროდუქტებთან, უვნებელი უნდა იყოს, არ უნდა ქმნიდეს შენეარბებს ტოქსიკური თვისებებითა და დამახასიათებელი სუნით, არ მოქმედებდეს პროდუქტის ორგანოებზე თვისებებზე და სხვ. ყველა ეს პირობა განსაზღვრავს მასალების გამოყენების შესაძლებლობას აპარატურისათვის, ამიტომ კოროზიამდებდი მასალების გამოიხეხას მრეწველობის ამ დარგისათვის განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა.

საქართველოს ბუნებრივმა სიმდიდრემ და კლიმატურმა პირობებმა განაპირობა ისეთი დარგების განვითარება, როგორცაა მეღვინეობა, ჩაის მრეწველობა, საკონსერვო, ფარმაცევტული და სხვ. ბუნებრივია, რომ ამ გარემოებამ გამოიწვია ლითონების კოროზიის კვლევის თავისებური ხასიათი ჩვენში, რაც გამოიხატება ამ პროცესების შესწავლაში კვების, ქიმიურ და სხვა პირობებში.

მეტალურგის ინსტიტუტის ლითონმცოდნეობის ლაბორატორიაში წლების მანძილზე წარმოებს როგორც კოროზიის პროცესების შესწავლა, აგრეთვე სხვადასხვა კოროზიამდებდი შენადნობების მიღება კვების მრეწველობის მანქანებისათვის. შერჩეულია, დანერგილია და მზადდება წარმოებისათვის არაღვეციკტური და იაფი სხვადასხვა შენადნობები და დანაფარები. კერძოდ, მეღვინეობის როგორც პირველადი, ისე მეორადი დამუშავების მანქანებისათვის ძვირადღირებული და დეფიციტური კალიანი ბრინჯაოს ნაკვალად გამოყენებულია სხვადასხვა შენადნობი. რეკომენდებულია პროდუქტის უშუალოდ შეხების არეგში პლასტმასების დანაფარის გამოყენება. წინასწარი მონაცემებით შესაძლებელი იქნება მომავალში ნიკელიანი უქანავი ფოლადების შეცვლა სხვადასხვა შენადნობებით, რომ-

ნახ. 5. მილგაყვანილობის კოროზია მოხეტიალე ღენებით

ლებმაც კვების პროდუქტების არეებში შესანიშნავი ანტიკოროზიული თვისებები გამოავლინეს. ზემოთ ჩიერ განხილული იყო კოროზიის პროცესები ძირითადად ატმოსფერულ პირობებში და აგრესიულ არეებში, მაგრამ, როგორც ცნობილია, სახალხო მეურნეობის მეტრიალურ-ტექნიკური ფონდის დიდი ნაწილი მიწის ქვეშ იმყოფება (სხვადასხვა კონსტრუქციები, მილგაყვანილობანი და სხვ.). ვინაიდან ნიადაგი საკმაოდ აგრესულ არეს წარმოადგენს, საინტერესოა ვიცოდეთ, რა პირობებში და რის გამო მიმდინარეობს მიწისქვეშა კონსტრუქციების კოროზია. დაახლოებით გამოთვლილია, რომ ყოველწლიურად მიწისქვეშა ნაგებობების 2-3% კოროზიის მიზეზით გამოდის მწყობრიდან, რაც შეადგენს დაახლოებით 1 მლნ ტ-ზე მეტ ლითონს.

ნიადაგი წარმოადგენს სხვადასხვა ორგანულ და არაორგანულ ნივთიერებათა ნარევეს. ვარდა ამისა, არსებობს მიწისქვეშა წყლები; ეს პირობები ძირითადად განაპირობებს ლითონების მიწისქვეშა კოროზიას. ასე, მაგალითად, როდესაც ქ. ბათუმის მიდამოებში ამოთხარეს 1878 წელს (ე. ი. თითქმის საუკუნის წინათ) ჩაწყობილი მილები, აღმოჩნდა, რომ იმ ადგილებში, სადაც მილები ქვიშიან ნიადაგში იყო, მთლიანად დაყანჯულიყო, ხოლო თიხიან ნიადაგში, სადაც ჰაერის შეღწევა-დობა მეორეა, მილები შენარტული უვნებლად გამოიყურებოდა. აღსანიშნავია, რომ მიწისქვეშა კოროზიის მიზეზი მხოლოდ ნიადაგის აგრესიულობა როდია. ამ შემთხვევაში დიდ როლს ასრულებს ე. წ. მოხეტიალე ღენები. ცნობილია, რომ ერთი ამპერი ღენის ძალა წლის განმავლობაში შლის 9 კგ რკინას, 11 კგ სპილენძს და 34 კგ ტყვიას. მე-5 ნახ-ზე მოყვანილია მიწისქვეშა კონსტრუქციის კოროზიის მაგალითი მოხეტიალე ღენების მეშვეობით. 1—ეს არის მოხეტიალე ღენის შესვლის ადგილი, 2—მისი მიმდინარეობის უბანი და 3—ყველაზე საშიში ანოდური უბანი, საიდანაც ღენი გამოდის და სადაც ფაქტურად ხდება მილის დაშლა. მიწის ქვეშ მოხეტიალე ღენები ძირითადად ჩნდება ქალაქის ტრანსპორტისაგან (ტრამვაი, მეტრო, რკინიგზა, ელექტრო-შემდღებელი აპარატი, ელექტროლიზის აბაზანები და

სხვ., ე. ი. ძირითადად ის დანადგარები, რომლებიც სარგებლობს მუდმივი ღენით).

ცნობილია, რომ ნიუ-იორკის ერთ-ერთ უბანში ტრანსპორტის ინტენსიური მუშაობის შედეგად გავრცემს ღენის ძალა წყალსადენის მილებზე და იგი 70 ამპერამდე აღმოჩნდა.

მცენიერებისა და ტექნიკის განვითარების კვალდაკვალ ლითონის გამოყენების ზრდის მოყვა კოროზიის მიზეზების თანდათანობითი შესწავლა და მათ წინააღმდეგ ბრძოლის გზების გამონახვა. ბრძოლა ლითონების კოროზიასთან — ეს არის ბრძოლა ჩვენი სახალხო მეურნეობის მეტრიალურ-ტექნიკური ფონდის შენარჩუნებისათვის. ვინაიდან კოროზიის გამოშვევი მიზეზები, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, მრავალნაირია, ამიტომ მისგან დაცვის ხერხები უნდა შეირჩეს ამ პირობების გათვალისწინებით.

ლითონების კოროზიასთან ბრძოლის ერთ-ერთ ძირითად ხერხს კოროზიამდეგი შენადნობების გამოანხვა წარმოადგენს. მაგალითად, მოსკოვის სტამბოლოვო-ური ინსტიტუტის მონაცემების მიხედვით 1930 წლიდან 1950 წლამდე, ე. ი. 20 წლის განმავლობაში, დაიზოვა 300 ტ ლითონის მასა შემდეგ, რაც კბილების პროთეზირებისათვის ხმარებაში შემოიღეს უყანავი ფოლადი. ლითონების კოროზიასთან ბრძოლის ეფექტური მეთოდი აგრეთვე არალითონური კოროზიამდეგი მასალების გამოყენება. ასეთებია პირველ რიგში პლასტიკური მასალები, ქვის სხმული, მყვამდეგი ცემენტები, კერამიკული და ფაიფურის მასალები და სხვ.

მეთოდები, რომელთა გამოყენებითაც ხდება ლითონების კოროზიისაგან დაცვა, ძირითადად შემდეგ ჯგუფებად იყოფა: ლითონური და არალითონური დანაფარები, აგრესიული არეს დამუშავება, ინგიბიტორები და ელექტროქიმიური მეთოდები.

ასე, მაგალითად, თუ რკინის ნაჭერს მოვითავსებთ გოგირდმყავაში, იგი დაიწყებს ინტენსიურ დაშლას, მაგრამ თუ მკაფას დავუმატებთ თიოზარდოვანას, კოროზიის პროცესი შესამჩნევად შენედება. ასევე, თუ იგივე რკინის ნაჭერს მოვითავსებთ მარილმყავაში და მეორე ნაჭერს მკაფავში, რომელზეც დამატებულია უროტროზინი, უნასჩნეულ შემთხვევაში რკინა გაცილებით ნაკლებ დაუქვემდებარება კოროზიას. ალუმინის კოროზიის შემცირება გოგირდმყავაში შესაძლებელია ქრომატების დამატებით და ა. შ.

ლითონების კოროზიისაგან ელექტროქიმიური დაცვა იყოფა პოტენტიტორულ და კათოდურ ხერხებად.

პოტენტიტორული დაცვის არის მდგომარეობის იმის, რომ დასაცავ კონსტრუქციას უფრთებენ ე. წ. პოტენტიტორს, გაცილებით უარყოფითი ელექტროდულ პოტენციალის მქონე ლითონს ან შენადნობს. ამ მიზნით ხშირად გამოიყენება მაგნიუმი, ალუმინის ან თუ-

(დასასრული იხილეთ გვ-8 გვ-ზე)

(პროფ. ი. ტატიშვილის დაბადების 60 და სამეცნიერო-კვადაკომპლექსი მოღვაწეობის 35 წლისთავის გამო);

პ. ზუკაბაშვილი

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი

გასულ წელს შესრულდა გამოჩენილი პათოლოგის, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსის, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწის, პროფესორ ირაკლი იაკობის ძე ტატიშვილის დაბადების 60 და მეცნიერულ-პედაგოგიური მოღვაწეობის 35 წელი.

ირ. ტატიშვილი დაიბადა სოფ. ბაკურიანში (ბორჯომის რაიონი). 1921 წელს წარჩინებით დაამთავრა თბილისის 1-ლი გიმნაზია, 1927 წელს კი — თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამედიცინო ფაკულტეტი.

სტუდენტობის წლებშივე დაიწყო მან მუშაობა პათოლოგიური ანატომიის დარგში პრეპარატორად თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პათოლოგიური ანატომიის კათედრაზე, სადაც მას თანამდევრობით ეკავა ასისტენტის, უფროსი ასისტენტის, დოცენტისა და კათედრის პროფესორის თანამდებობა. აქ მუშაობის პირველი წლებიდანვე იგი აღიარებული იყო, როგორც დიდი პერსპექტივის მქონე ახალგაზრდა მეცნიერი.

1937 წელს ირ. ტატიშვილმა დაიწყო დისერტაცია მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხის, ხოლო 1942 წელს—მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხის მოსაპოვებლად. ამავე წელს მიიღო პროფესორის სამეცნიერო წოდება, 1955 წელს იგი არჩეულია საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტად, 1960 წელს — საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსად.

ათი წლის (1938-1948 წწ.) მანძილზე ის განაგებდა თბილისის სახელმწიფო სტომატოლოგიური ინსტიტუტის პათოლოგიური ანატომიის კათედრას; სხვადასხვა დროს ხელმძღვანელობდა აგრეთვე საქართველოს სსრ

მეცნიერებათა აკადემიის კარდიოლოგიის ინსტიტუტის და საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ტუბერკულოზის ინსტიტუტის პათომორფოლოგიურ განყოფილებებს.

ირ. ტატიშვილს გამოქვეყნებული აქვს 125-ზე მეტი შრომა, რომელთა ნაწილი შესრულებულია თანაავტორობით, მათ შორის რიგი მონოგრაფია. ამ შრომებში გაშუქებულია მედიცინისა და პათოლოგიის სხვადასხვა აქტუალური პრობლემა, როგორც, მაგალითად, კარდიოანგიოპათოლოგიის, ენდოკრინოპათოლოგიის, ონკოლოგიის, ინფექტოლოგიის, ემბრიოპათიის, დაავადებათა დიაგნოსტიკის, რესპუბლიკის ნოზოპარაფილის, მედიცინის ისტორიის, საქმლის მომწელებელი ორგანოების დავადებებთან, ორსულობასთან, რადიაციული და ტრავმულ დაზიანებებთან დაკავშირებული საკითხები.

პროფ. ი. ტატიშვილი

მას აქვს მთელი რიგი მნიშვნელოვანი შრომა კარდიოანგიოპათოლოგიის დარგში; მაგალითად, შრომები სისხლის ძარღვების ნერვულ მოწყობილობათა სტრუქტურული ცვლილებების შესახებ ადამიანის ათეროსკლეროზისა და ექსპერიმენტული ათეროსკლეროზის დროს, მიოკარდიის, ლვიძის და ზოგიერთი სხვა შინაგანი ორგანოების პისტოქიმიური ცვლილებების შესახებ ექსპერიმენტული ჰიპერქოლესტერინემიისა და ექსპერიმენტული ათეროსკლეროზის დროს, შრომები ჰიპერტონიული დაავადებისა და ექსპერიმენტული ჰიპერტონიის, გულის თრომბოსკლეროზის, არტერიულენური ანევრიზმების, აორტის განმარტოვებელი, ე. წ. სარქველზე და გახევისა და გულის ვასკულოზის შესახებ. საინტერესოა მისი შრომები მიოკარდის სტრუქტურული

ცვლილებებისა და ინტრა- და ექსტრაკარდიულ ნერვულ მოწყობილობათა მდგომარეობების შესახებ ცხოველის მწვავე დაღლის დროს, ყურადღება იმსახურებს მისი შრომები ექსპერიმენტული ნაღვლკენჭოვანი დაავადების, გულში სხვადასხვა ეტიოლოგიის დეკომპენსაციის და კომპენსაციის პირობებში და აგრეთვე ენდოკარდიტების შემთხვევებში განვითარებული ცვლილებების შესახებ, რომლებშიაც ახლებურადაა გაშუქებული სტრუქტურული ცვლილებების მორფოგენეზის და სხვა ხასიათის ზოგიერთი საკითხი.

ამას გარდა, საყურადღებოა ნაშრომი ნოდოზური პერიარტერიტის შესახებ, როგორც ფილტვის არტერიის თრომბოზის მიზეზი.

განსაკუთრებით საინტერესოა შრომა ლეიძლის ექსპერიმენტული ციროზის შესახებ და შრომები, რომლებშიც გატარებულია კლინიკურ-მორფოლოგიური პარალელები ჟელულოვანი დაავადების შემთხვევებში და შესწავლილია ცთომილი სერუმების მორფოლოგიური ცვლილებები ხსენებული პათოლოგიის დროს, მნიშვნელოვანია აგრეთვე მის მიერ აღწერილი ჭია ნაწლავის კარცინოიდისა და ნაწლავების პეჯმატოზის შემთხვევები.

თეორიული და პრაქტიკული თვალსაზრისით საყურადღებოა შრომები, სადაც გაშუქებულია პლაცენტის სტრუქტურული ცვლილებების მნიშვნელობა მკვდრად-შობადობისათვის.

მონოგრაფიულ ნაშრომში თირკმელზედა ჯირკვლების შესახებ ათასზე მეტ შემთხვევათა შესწავლის საფუძველზე ამოჭურავადაა გაშუქებული ადამიანის თირკმელზედა ჯირკვლების სტრუქტურის მდგომარეობის ბევრი მუხსწავლელი საკითხი ნორმასა (ასაკობრივ ასპექტში) და პათოლოგიაში. სხვადასხვა დაავადებების დროს დადგენილია რიგი ახალი ფაქტები, მოცემულია ეპიდემიოტიკის ორიგინალური კლასიფიკაცია, ხაჩვენეთა ეპიდემიოტიკების ამა თუ იმ ფორმის სისშირე, ლიბიდების რაოდენობა და ხასიათი მათში სხვადასხვა ინფექციის ამა თუ იმ სტადიაში. შესწავლილია ჯალღუხისებრი სხეულის და ჰიპოფიზის სერვულ წარმოქმნათა სტრუქტურულ ცვლილებათა თავისებურებანი ადამიანის ინდივიდური განვითარების სხვადასხვა ეტაპზე. ერთი მხრივ, პარენქიმისა და სტრომის, ხოლო, მეორე მხრივ, ნერვულ წარმოქმნათა სტრუქტურული ცვლილებების შესწავლის საფუძველზე ნაჩვენებია, რომ პარენქიმისა და ნერვულ წარმოქმნათა განვითარება ხდება ურთიერთდამოკიდებულებით, რომ ჯალღუხისებრი სხეული თავის ფუნქციას, ლიტერატურაში გავრცელებული შეხედულების საწინააღმდეგოდ, ინახავს დრმა მოხუცებულობამდე. ეს შრომები მნიშვნელოვან წვლილს წარმოადგენს ადამიანის ასაკობრივ ცვლილებათა შესწავლის საქმეში.

ენდოკრინულ სისტემას ეხება აგრეთვე მისი შრომები ჰიპოფიზური კახექსიის, თირკმელზედა ჯირკვლებში მოხუცებულ ასაკში ორზრდვი სისხლის ჩაქცევებისა და ენის ძირში ფარისებრივი ჯირკვლის პარენქიმის შესახებ.

რამდენიმე შრომა ეხება სხივური დაავადების შესწავლას, კერძოდ, ლეტალური (სასიკავლო) დონებში დასხივებულ ძალღების სისხლშია და ქსოვილის მორფოლოგიურ ცვლილებებს მათი ძვლის ტენის ტრანსპლანტაციის მეთოდით მკურნალობის შემდეგ, ძვლის კონსოლიდაციას ორგანიზმის კომპლიკაციური დახიანების (დასხივება, აფეთქება, მოტეხილობა) დროს.

სხვა შრომებში გაშუქებულია ზურგტენის და ვეგეტატიური ნერვული კვანძების სტრუქტურული ცვლილებები ცხოველის კიდურზე არასესქსისური ჭრილობის მიყენების დროს და დუნე გრანულაციებით მიმდინაოე ქვილობების შეხორციების მორფოგენეზი.

ირ. ტატიშვილს აქვს საინტერესოა შრომები სიმსივნეებზე. მის მიერ ქ. თბილისის დიდ სექციურ მასალაზე ნაჩვენებია, საერთოდ, ათვისებანი სიმსივნეების და, კერძოდ, საქმლის მომწელებელი ორგანოების ათვისებანი სიმსივნეების და აგრეთვე ლეიკოზების, მიელოსარკომატოზის და ლიმფოგრანულომატოზის კუთრი წონა, მაკრო- და მიკრომორფოლოგიური ფორმები და ზოგიერთი პათომორფოლოგიური თავისებურებანი სამხარეო პათოლოგიის ასპექტში.

ემბრიოპათიის დარგში მისი საინტერესოა შრომებია შეეხება ორგანოების პირველ მდებარეობას, გულისა და მსხვილი სისხლის ძარღვების, ქალის სასქესო ორგანოების განვითარების მანქების და იშვიათი ლოკალიზაციის ემბრიომის (განვითარების მანკი) აღწერას და განვითარების მექანიზმების გაშუქებას.

ცალკე წიგნად გამოცემულ მონოგრაფიულ შრომაში, აგრეთვე საყურნალო სტატეებში აქტინომიკოზის შესახებ საფუძელიანად განხილულია ამ არასაკმარისად შესწავლილ დაავადებასთან დაკავშირებული არა მარტო ზოგადი საკითხები, არამედ რიგი საკითხებისა, დაკავშირებული ამ დაავადების სამხარეო თავისებურებებთან; ნაჩვენებია პათომორფოლოგიური ცვლილებების დინამიკა, ამ დროს ფილტვების აქტინომიკოზის ამ თუ იმ ფორმის სისშირე და გამოყოფილია ამ დაავადების სხვადასხვა ჰისტოლოგიური ვარიანტი. შრომა არის კიდევ სხვა ახალი მონაცემები, რომლებიც მნიშვნელოვან წვლილს წარმოადგენს აქტინომიკოზის შესწავლის საქმეში.

თეორიული და პრაქტიკული თვალსაზრისით მნიშვნელოვანი მონაცემებია შრომაში, სადაც განხილულ თირკმელების მდგომარეობა ფილტვების ტუბერკულოზის დროს და შრომაში — სარქვე ჯირკვლების ტუბერკულოზის შესახებ.

ირ. ტატიშვილის მთელ რიგ სხვა შრომებში გაშუქებულია ფრიად აქტუალური საკითხები რესპუბლიკის ნოზოროფიის და კლინიკური მეცნიერების თანამედროვე შესაძლებლობათა შესახებ დავადებათა დიავნოსტიკისა და მკურნალობის საქმეში როგორც მშვიდობიან პირობებში, ისე ომის დროს ევაკოვსპიტლებს დიდი მასალის შესწავლის საფუძველზე.

აქტუალურია და გარკვეულ ინტერესს იწვევს შრომები, რომლებშიც გაშუქებულია პათოლოგანტომთა საკვამირო თათბირებისა და კონფერენციების მუშაობის შედეგები უკანასკნელი 10-12 წლების მანძილზე და აგრეთვე შრომები პათოლოგიური ანატომიისა და სასამართლო მედიცინის განვითარების ისტორიის შესახებ საქართველოში.

მთელ რიგ შრომებში გაანალიზებული და შეგამებულია მედიცინის დარგში თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტში და საერთოდ რესპუბლიკაში წლების მანძილზე ჩატარებული სამეცნიერო მუშაობა.

ერთ-ერთ შრომაში განხილულია რესპუბლიკაში ყველაზე დიდი სტაციონარის — თბილისის ქალაქის 1-ლი კლინიკური საავადმყოფოს ჩასახვა-განვითარებისა და საერთოდ სამკურნალო დახმარების განვითარების ისტორია საქართველოში.

დიდი ინტერესით იკითხება ირ. ტატიშვილის ისტორიული ხასიათის შრომები, რომლებშიც მოთხრობილია რუს-ქართველთა ურთიერთდამოკიდებულების შესახებ XVIII-XIX საუკუნეში და XX საუკუნის დამდეგს.

ირ. ტატიშვილის დანარჩენ შრომებში მოკლედ გაშუქებულია ზოგიერთი გამოჩენილი მეცნიერის მეცნიერული, პედაგოგიური და საზოგადო მოღვაწეობა.

ირ. ტატიშვილი მეცნიერული მუშაობის ფრიად გამოცდილი და კომპეტენტური ხელმძღვანელია. მისი დიდი დახმარებითაა შესრულებული თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის პათოლოგიურ ანატომიის კათედრაზე მრავალი საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაცია.

ირ. ტატიშვილს ხშირად ვხვდავთ რეცენზენტ-პოზიტივად საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაციების დაცვაზე, სამეცნიერო სესიებზე, თათბირებზე, კონფერენციებსა და ყრილობებზე, სადაც იგი ყოველთვის აქტიური მონაწილეა. დიდი სამეცნიერო ერთდღეობა, არაჩვეულებრივი კრიტიკული, ნათელი აზროვნება და ობიექტურობა ხდის მის გამოსვლას საინტერესოს და სასარგებლოს საქმისათვის.

იგი დახელოვებული პედაგოგია, რომლის ლექციები მუდამ ასახავს მეცნიერების თანამედროვე მდგომარეობას; მისი პედაგოგიური მუშაობის მაღალი დონე გამოიხატება არა მარტო უხვად ილუსტრირებული ლექციებით, არამედ კარგად ორგანიზებული სტუდენტთა

პრაქტიკული მეცადინეობით, საჩვენებელი ლექციებით, თემატური კონფერენციებით და სხვ.

ირ. ტატიშვილი სამედიცინო მეცნიერებისა და კადრების აღზრდის გამოჩენილი ორგანიზატორია. იგი თითქმის ათი წლის განმავლობაში იყო თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის პრორექტორი სამეცნიერო, შემდეგ სასწავლო ნაწილში, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის სამედიცინო-ბიოლოგიური განყოფილების ბიუროს წევრი და თავმჯდომარის მოადგილე, ძრავალი წლის განმავლობაში არის საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს სამეცნიერო-სამედიცინო საბჭოს წევრი, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტისა და რესპუბლიკის რიგ სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტების სამეცნიერო საბჭოს წევრი. 1961 წლიდან ირ. ტატიშვილი მეთაურობს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის მედიცინის მეცნიერებათა განყოფილებას, არის რამისი აკადემიკოსი-მდივანი.

დიდი ადგილი უჭავია ირ. ტატიშვილის მრავალმხრივ მოღვაწეობაში თარგმნით და სარედაქციო მუშაობას. იგი თარგმნის რუსული და უცხო ენებიდან, რედაქტორია რიგი სახელმძღვანელოების, სამეცნიერო მონოგრაფიების, სამეცნიერო შრომების კრებულების, წევრია უკრნალ „საბჭოთა მედიცინის“ სარედაქციო კოლეგიისა და სხვ.

ირ. ტატიშვილის სამეცნიერო და პედაგოგიური მოღვაწეობა გახუყრელადაა დაკავშირებული მის პრაქტიკულ მოღვაწეობასთან. იგი თითქმის 35 წელი ეწეოდა საპროფექტორო მუშაობას ქ. თბილისის სხვადასხვა საავადმყოფოებში. დიდი სამამულო ომის წლებში იყო საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ევაკოვსპიტლების სამმართველოს პათოლოგანტომიური ცენტრის უფროსი; ამასთან არის პათოლოგანტომიური და სასამართლო მედიკური სამსახურის გამოჩენილი ორგანიზატორი და კარგი მკოდნე. თითქმის ათი წლის განმავლობაში მუშაობდა ქ. თბილისის სასამართლო სამედიცინო ექსპერტად. იგი მრავალი წლის მანძილზე მუშაობს საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მთავარ პათოლოგანტომად და ხელმძღვანელობს რესპუბლიკაში პრაქტიკულ მუშაობას პათოლოგიური ანატომიის დარგში.

ირ. ტატიშვილი საქართველოს პათოლოგანტომთა სამეცნიერო-სამედიცინო საზოგადოების გამგეობის წევრია და თავმჯდომარის მოადგილე, არის პათოლოგანტომთა საკვამირო სამეცნიერო საზოგადოების გამგეობის, მედიცინის ისტორიკოსთა რესპუბლიკური სამეცნიერო საზოგადოების გამგეობის და საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს სამეცნიერო-სამედიცინო საზოგადოებათა საბჭოს პრეზიდიუმის

წვერი. იგი ხშირად ფრიად კომპეტენტური ექსპერტა რითულ სასამართლო მედიკურ შემთხვევებში და სრულად დამსახურებულად არის სასამართლო მედიკოსთა და კრიმინალისტიკა საკავშირო-სამეცნიერო საზოგადოების საქართველოს განყოფილების საპატიო წევრი.

ირ. ტატიშვილი არის აქტიური საზოგადო მუშაი. იგი მშრომელთა რაიონული საბჭოს რამდენიმე მოწვევის დეპუტატია.

იგი ძუღამ პრინციპულია, ტაქტიანი, საქმისადმი ერთგული, ამასთან ძლიერ გულისხმიერი, რითაც დამსახურა დიდი, სავსებით გამართლებული პატივისცემა და სიყვარული სამედიცინო ინსტიტუტის პროფესორ-მასწავლებელთა, სტუდენტთა, საერთოდ ექიმთა ფართო მასების და ყველასი, ვინც მას იცნობს.

ირ. ტატიშვილის ძლიერ მტკიცე პიროვნებას ახალიათებს არაჩვეულებრივი შრომის უნარიანობა, დაუშ-

რეტელი ენერჯია და დასახული მიზნის მიღწევაში მტკიცე ნებისყოფა.

პარტიამ და მთავრობამ შესაფერისად დააფასეს ირ. ტატიშვილის მრავალმხრივი მოღვაწეობა, ჩვენ წელს ირ. ტატიშვილს მიენიჭა მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწის საპატიო წოდება. იგი დაჯილდოებულია ლენინის ორდენით და ოთხი მედლით; დაჯილდოებულია აგრეთვე სამკერდე ნიშნით „ჯანმრთელობის ფრიადოსანი“, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელით და სიგელით „სოციალისტური მუშაკების ფრიადოსანი“.

ირ. ტატიშვილი ამჟამადაც ახალგაზრდული ენერჯიით განაგრძობს მუშაობას ხალხის ჯანმრთელობის სადაზარაოზე. მადლიერი საზოგადოება გულმხურვალედ ულოცავს ამაგდარ მეცნიერს დაბადების 60 და ნაყოფიერი მოღვაწეობის 35 წლისთავს.

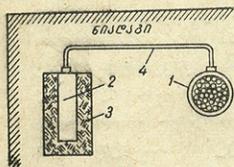
(დასასრული, დასაწყისი იხილეთ 1-ლ გვ-ზე)

თის შენადნობები. აღნიშნულ შემთხვევაში პოტენციალთა სხვაობის გამო პროტექტორი ხდება ანოდური უბანი და იშლება, რის გამოც უვნებელი რჩება ძირითადი ლითონი. ამ მეთოდით ძირითადად ხდება გემების კორპუსების, ტანკერების, ნავთობის შესანახი ცის-

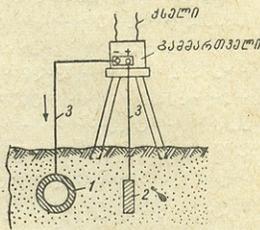
ტერების, მაცივარი დანადგარების, კონდენსატორების მილებისა და სხვათა დაცვა (ნახ. 6).

კათოდური დაცვის საშუალებით (ნახ. 7) კონსტრუქციების დაცვა ხორციელდება შემდგენიარად: დასაცავ კონსტრუქციას შეუერთებენ მუდმივი დენის წყაროს უარყოფით პოლუსს. დადებითი პოლუსი უერთდება სპეციალური ფოლადის, გრაფიტის ან რკინა-კაუბადის შენადნობის ანოდს. კათოდური დაცვა ხორციელდება გარეგანი დენის მიერთებით. ამ მეთოდით ძირითადად ხდება მიწისქვეშა გაყვანილობის მილებისა და სხვა კომუნიკაციების დაცვა.

დასასრულს, უნდა აღინიშნოს, რომ კოროზიის წინააღმდეგ ბრძოლას, სწორი და იაფი დასაცავი საშუალებების გამონახვას და ახალი კოროზიამდეგი შენადნობების შემუშავებას დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენს სახალხო მეურნეობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დაგროვილია შავი და ფერადი ლითონების დიდი ფონდი, რომელიც წლითიწლობით იზრდება, ამიტომ ბრძოლას ლითონების კოროზიის წინააღმდეგ დიდი სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობა ენიჭება.

ნახ. 6. კაბელის პროტექტორული დაცვის სქემა: 1—კაბელი, 2—ელექტროდი (პროტექტორი), 3—შემვსებელი, 4—შემავრთვები

ნახ. 7. ნიადაგქვეშ მილგაყვანილობის კათოდური დაცვის სქემა: 1—მილის კრილი, 2—ლაშიწება, 3—შემავრთვები

ბოლონეთი

„წმინდაპური ეკრანი“

ასე უწოდებს ბოლონელმა ინჟინერებმა შახტებისა და მალაროების დაცვის ახალ ხერხს გრუნტის წყლებისაგან.

„წმინდაპური ეკრანი“ უნივერსალურია: მისი გამოყენება შეიძლება როგორც ქვიშაპირის შახტებში, ისე მალაროებში, სადაც აწარმოებენ რკინისა და სპილენძის მადნების მოპოვებას. იგი გამოიყენება აგრეთვე გოგირდის მოპოვებისათვის.

მეოთდის სახელწოდება მეტად ზუსტად ახახავს მის არსს. მთელი რიგი სპეციალური ქაბურღილებს მეშვეობით მიწის ქვეშე ჰერმეტიზაცია ხდება. წყლოვანი ქანების სიჩქარეში იქმნება თვისებური საპაერო ბალონი, რომელიც გამოიღვინს წყალს და საშემოდო ამხოლოებს მისგან სამთო გამოწმუნებებს.

ახალი ხერხი ფრიალ ეკონომიურია. ასე, ერთ ასაგებ შახტზე იგი ოთხი წლის განმავლობაში იმდენად 260 მლნ ზლოტის ეკონომის. შეიქმნება ასევე ახალი შახტების მოქმედებაში გადაცემის ვალდებუც.

გვსოკაპური ყველაზე მსხვილი აბტომატური უფელუბის ხაზი

ვროცლაკის (ბოლონეთის სახალხო რესპუბლიკა) ვაგონსაშენებელი ქარხანაში „პაუვაგი“ აგებულია ვროსაპური პირველი აბტომატური უფელუბის ხაზი. ხაზი შედგება 12 აპარატისაგან, რომელთა გასწვრივ მოძრაობს სარკინიგზო ვაგონის კედლების ელემენტები. ყოველ 50 წუთში ხაზიდან ჩამოვა ვაგონის დამზადებული კედლები. ხელით შედლების დროს ამ სამუშაოს დაკორდებოდა 120 შემუღლებელი, ხოლო ავტომატურ ხაზს ემსახურება 40 მუშა. ავტომატებს ერთი ცვლის განმავლობაში შეუძლია შეადღლოს ნახევარვაგონების 58 კედლი.

რეაბტომებისა და აბტომური

ელმამტროსდაფორმირების მშენებლობა

ბოლონეთის რესპუბლიკაში აგებული იქნება პატარა და საშუალო სიმძლავრის მთელი რიგი საკვლევი და ექსპერიმენტული

ლი რეაბტომები. დამუშავებულია, მაგალითად, საკვლევი რეაბტომის პროექტი, რომელიც განკუთვნილია რადიოაქტიური იზოტოპების წარმოებისათვის, რადიაციული ქიმიის დარგში გამოკვლევებისათვის და რეაბტომების, ძირითადად ენერგეტიკული რეაბტომების კონსტრუირების პრობლემების შესასწავლად.

გეგმარდება 5-10 მეგავატი სიმძლავრის ექსპერიმენტული რეაბტომი — მომავალი ენერგეტიკული რეაბტომი. 1970 წლის შემდეგ ნავარაუდევია პირველი მსხვილი აბტომური ელექტროსადგურის მშენებლობის დაწყება. ელექტროსადგურის სიმძლავრე იქნება დაახლოებით 300 000 კვტ.

წინასწარი გეგმები ითვალისწინებს, რომ 1980 წლამდე აგებული იქნება პირველი ელექტროსადგურები, რომელთა საერთო სიმძლავრე იქნება დაახლოებით 800 000 კვტ.

მიმდინარე ზეოთვლადში გადაწყვეტილია გადასკვი შეიქმნას პირველი გამოკვლევების ცენტრი. იგი შეისწავლის პრობლემებს, რომლებიც დაკავშირებულია აბტომური ძრავებში ალტურვილი ნომალდების მშენებლობასთან.

რუმინეთი

„მზკინაში“ ასაღები მანქანა

რუმინეთის სახალხო რესპუბლიკის მეცნიერებათა აკადემიის გამოყენებითი მექანიკის ინსტიტუტში გამოიკვლია მანქანა, რომელიც გამოყენებული იქნება ლეონანის საღებად ღუნაის დღეტის ქაობისა და წყლებშიც კი. ეს სპეციალური მანქანა მოძრაობს გრუნტიდან მცირე სიმაღლეზე საპაერო „ბალიზზე“: ვენტილატორის მეშვეობით მანქანასა და გრუნტს შორის წარმოიქმნება ვაკუუმული ჰაერის შუაშრი და მანქანა თითქოსდა მიფრინავს გრუნტზე.

გერმანია

კონვეიერდან ჩამოდის წყალმცენარეანი

უნიკალური საწარმოა შექმნილი ბიტერფელდის ოლქში (გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა). აქ „უშვებენ“ მდინარეებისა და ტბების წყალმცენარეებს. ახალი საწარმოს თანამშრომლებმა თავიანთი გაწარმული მთელი მთელი უზარმაზარი ქვაბულები — მურა ნახშირის აუზის ტერიტორია გამოიწმუნეს. ქვაბულები ააგეს მინერალური მარილების გაჭრებული წყლით და „დათესეს“ წყალმცენარეებით. როგორც პირველმა შედეგებმა აჩვენა, ერ-

თი მა წყლის ზედაპირიდან შეიძლება მიღებულ იქნეს 10-დან 12 ტონამდე მწვანე მასა. შეგროვილ და გამწვანებულ წყალმცენარეებს დაქუცმაცებული სახით უმატებენ ძროხების, ღორების და ფრინველებს ჩვეულებრივ რაციონს. ამრიგად, ცხოველები დამატებითი ლებულობენ კარგ ვიტამინებით მდიდარ ცილოვან საკვებს. მზრალი წყალმცენარე შეიკვება ბევრ კარკინს, სასარგებლო მარილებს, 5%-მდე ციბის და 30% ცილოვან ნივთიერებებს. ახალი საკვები საშუალებას იძლევა ცხოველთა წონის ნამატი დღეში 200 გით მეტი იყოს, ვიდრე ჩვეულებრივი კვების დროს. გერმანელი სწავლულები ვარაუდობენ პირველი საწარმოს გამოცდილება გაავრცელონ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთელ ტერიტორიაზე.

გერმანული კომპანიი

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის ინსტიტუტის კონსტრუქტორებმა შექმნეს საინტერესო კომპანიი, რომელიც ერთსა და იმავე დროს ასრულებს გუნთის, ფარცისა და სათესელის სამუშაოს. ყოველი ვაგონის დროს იგი არა მარტო ამზადებს პირველი რეგისტრის, არამედ იმავე დროს აწარმოებს კარტოფილის დარგვას. რვა საათის განმავლობაში ამ უნივერსალურ კომპანიის შეუძლია დაამუშაოს და დარგოს კარტოფილი 4-5 ჰა ფართობზე.

კომპანიი და მურა-ცხოვრება

რატომ არ შეიძლება მივირთვოთ ჩიამინი, როცა თეთრეული ირეცხება? ამ ახალ

სარეც მანქანაში ყველა ოპერაცია ხომ ავტომატიზებულია. ასრულებს რა მოცემულ

პროგრამას, მანქანა დიასხლისიგან ჩაურევ-
ვლად ავსებს ავს წყლით, რთავს გასახურ-
ებელ მოწყობილობას, გადაადგილებს თე-
ორეულს, რცხავს და წურავს მას. ავტო-
მატური სამარჯვი აპარატს მასწინე გამო-
თავს, თუ ცალკეული დეტალი არაწესიერად
მუშაობს.

ასეთი ტიპის სარეცხ მანქანებს უშვებს
შვარცენბერგის სახალხო საწარმო (გერმანი-
ის დემოკრატიული რესპუბლიკა).

საპარკო მუშაობა

ჩვეულებრივ ოპტიკურ-მექანიკური და
საზომი ხელსაწყოების გადატანის დროს
მათზე დიეტანენ წეთის დამცვე შერს და
ფუთავენ პერგამენტის ქაღალდში.

გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში
დამუშავებს ასეთ ნაქეთობათა გადატანის
ახალი მეთოდი. მზა ხელსაწყოს, მაგალ-
თად, მიკროსკოპს ან ანალიზურ სასწო-
რებს ათავსებენ პლასტმასისაგან დამზადე-
ბულ გამჭვირვალე პაკეტში. პაკეტში ჭი-
ხნიან მშრალ პაერს, ინერტულ აირს ან
აზოტს, ხოლო შემდეგ დარჩილვენ მას
ცხელი ღეროთი. ნაქეთობა საიმედოდაა
დაცული მტრის, ტენისა და მავნე აირე-
ბისაგან. ასეთი სახით ხელსაწყოს გადატა-
ნა შეიძლება ფრიალ შორ მანძილზე და
შენახულ იქნეს რამდენიმე წლის განმავ-
ლობაში თვით ტროპიკული ან მკაცრი კლი-
მატის პირობებში.

ჩეხოსლოვაკია

სისხლძარღვების მასობრივი წარმოება

ბაროს (ჩეხოსლოვაკია) ტრიკოტაჟის
მრეწველობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტი-
ტუტში დაიწყო სისხლძარღვების პროთე-
ზების მასობრივი წარმოება.

პოლიეთერის ბოქსიკსაგან დამზადებული
ძარღვების პროთეზები საშუალებას იძლევა
წარმატებით იქნეს გადაწყვეტილი სისხლ-
ძარღვების ტრავმირებული ან დაავადებული
უბნების შეცვლა.

ჩეხოსლოვაკიელი სწავლულები ხელოვნუ-
რი სისხლძარღვების წარმოების გამოცდი-
ლებას და მასაბამ ტექნიკურ დოკუმენტა-
ციას აძლევენ პოლონელ და ბულგარულ
სპეციალისტებს.

საბურავების რემონტისათვის

ჩეხოსლოვაკიის სოციალისტურ რესპუბ-
ლიკაში საბურავების რემონტისათვის შექ-
ნილია მარტივი და ექსპლუატაციისაში მოხერ-

ხებული გადასატანი ვულკანიზატორი. მან
მიიღო სახელწოდება „პიონირი“.

ვულკანიზატორები გამოდის სამი მოდი-
ფიკაციით სხვადასხვა ზომების მსუბუქი და
საკვირთო მანქანების საბურავების რემონ-
ტისათვის. ვულკანიზატორების სახარშ ორ-

თქლის კამერებს აქვს შენადული კონსტრუ-
ქცია და გაანგარიშებულია გაღებულ
წნევაზე. ასეთი აპარატები ფართო გამოყე-
ნებას პოვებს სოფლის მეურნეობაში საბუ-
რავების რემონტის დროს. ისინი რეზინის
დიდი რაოდენობის ეკონომიის საშუალებას
იძლევიან.

უნგრეთი

მსოფლიოში პირველი ალუმინის სიღებში

ალუმინი და მისი შენადლობები უნგრე-
თის მანქანათმშენებლობაში ფოლადთან
შედარებით იჭერს უპირატეს ადგილს. ამ-
ჟამად რესპუბლიკაში სერიულად გამოდის
შორი მიმოსვლის სატრანსპორტო ვაგონები,
რომლებიც მთლიანად დამზადებულია ალუ-
მინის ფურცლებისაგან. ასეთი ვაგონის
სიგრძეა 22 მ, ხოლო იგი ორჯერ უფრო
ნაკლებს იწონის, ვიდრე ჩვეულებრივი.

ალუმინისაგან ასევე აშადაბენ დოწე-
ლის მატარებლებს, ტროლეიბუსებისა და ავ-
ტობუსის ძარებს, ჩარბებისა და ძრავების
სხმულ დეტალებს. მსოფლიო პრაქტიკაში

პირველად უნგრელმა სპეციალისტებმა და-
ამუშავეს ალუმინისაგან პატარა ხიდების
დამზადების ტექნოლოგია.

უნგრეთში ალუმინის საფუძველზე მი-
დეს შენადობი, რომელიც უკუყვება იტან-
ვლების წყლის ზემოქმედებას, ვიდრე ლ-
კავებულ ფოლადს. ასეთი შენადობისა-
გან დამზადებულმა თბომავებმა სასუკე-
თესო შედეგები აჩვენა შავ ზღვაში.

ბულგარეთი

ბურავების და მისი

სოფლის მანქანათმშენებლობისა და ლი-
თონდამუშავების სამეცნიერო-კვლევითი ინ-
სტიტუტში დამუშავებულია ლითონის
ბურავების გამოყენების ორი ახალი მ-
ეთოდი. პირველი მეთოდის მიხედვით ი-
წინება და ხურდება გაღობილი მინი
გარემოში და შემდეგ გამოიყენება დეტ-
ლების გამოშვების დროს. ასეთი დეტალ-
ები უფრო დიდხანს ძლებს, ვიდრე ჩვეუ-
ლებრივი ფოლადისაგან დამზადებულს.
მეორე მეთოდით ბურავებზე იტვირთე-
ბები მინად ღუმელში, რომელშიც გაღობი-
ლია მინა. ლითონის ღლებს და ჩაედინ-
ება ღუმელის ფსკერზე, იგი უკვე მზად
სხვადასხვა დეტალების ჩამოსასხმელად.

ჩინეთი

ცოცხალი სასუმი

ბრინჯის მოსავალი 10-15%-ით იზრდ-
ება, თუ ერთსა და იმავე დროს ბრინჯ-
პლანტაციებში ხელოვნურად მოავსენებ
ეგვრე წოდებულ „ლურჯ წყალმცენარე-
ებს“ (ლანცია).

ჩინელი სწავლულები რამდენიმე წელს
მუშაობენ პრობლემაზე, რათა წყალმცენარე-
ები გამოყენებულ იქნეს სასუქის სახის
გამოყენებულია წყალმცენარეთა სახეებ
შეტად ეფექტურად აითვისება აზოტი. და-
მუშავებულია აგრეთვე ამ წყალმცენარე-
ების მოყვანის აგროტექნიკა. დადგენილია
რომ აზოტის შემცველი წყალმცენარეებ-
შეტად სწრაფად ვითარდება 100-ზე მაღალ
ტემპერატურაზე. მცენარეები ვერ იტან-
ებენ კაჟსა და მინარათულ მზის სინა-
თებს. ბრინჯის ველი, რომელზეც შენდ-
ება აზოტშემცველი წყალმცენარეები, აუ-
ცილებელია წინასწარ გაიწმინდოს სხვა
წყალმცენარეებისაგან. ამისათვის ჩინელ
სწავლულები რჩევას იძლევიან, რომ ნია-
დაგი დამუშავდეს შაბამის სუსტი ხსნა-
რი.

ჩვენი მუხსუნებელი ხელისუფლება

(დ. რუსთავის დაარსების 15 წლისთავის გამო)

მ. ლეჟავა

კვლავ სული ჩაიდგა ურიცხვი მტრების მიერ არ-
ერთხელ აობრებულმა და უდაბნოდ ქცეულმა ქართულ-
მა მიწამ. 15 წლის წინათ საქართველოს რუკაზე გაჩნდა
ახალი გეოგრაფიული წერტილი — ერთ-ერთი ინდუს-
ტრიული ცენტრი ქ. რუსთავი.

რუსთავის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში დაცული,
საუკუნეების მიწაგადაცლილი თიხის ქოთანია, რომე-
ლიც ძვ. წ. VI-V სს. მიეკუთვნება, ნათლად მეტყვე-
ლებს, რომ ამ ტერიტორიაზე სამოსახლო ადგილი ყო-
ფილა ჯერ კიდევ ძვ. წ. II ათასწლეულში, ბრინჯაოს
ხანაში. ლეონტი მროველის გადმოცემით, ახ. წ. IV-V
სს. „...მეფობდა ესე თერდატ მოხუცებული კეთილად...
მან გამოიღო რუსთავის რუ და აღაშენა ეკლესია...“.
როგორც ფიქრობენ, აქ იგულისხმება იმ სარწყავი რუს
გაყვანა, რომელმაც ქალაქს მისცა სახელწოდება „რუს-
თავი“. ვახტანგ გორგასალის მეფობის დროს რუსთავი
ადმინისტრაციული ერთეული — საერისთაოს ცენტრი
ყოფილა, შუა საუკუნეებში კი ქალაქის მოსახლეობას
20 000-მდეც მიუღწევია. ასე სუნთქავდა, არსებობდა
ციხე ქალაქი რუსთავი მრავალჭირბაზრობილი საქართვე-
ლოს ბედიითა თუ უბედობით, ვიდრე ურიცხვი მტრების
მიერ მრავალჯერ დაარბიულმა საბოლოოდ ვეღარ გა-
უქლო მონილოთა ერთ-ერთი მეთაურის — ბერქა ყაი-
ნის 300 000 მეომრის ცეცხლსა და მახვილს და 1265
წელს არ შეწყვიტა არსებობა. ამის შემდეგ რუსთავი
საქართველოს ისტორიაში იხსენიებოდა ნაქალაქევად.

ქალაქი, ნაქალაქევი და ისევ ქალაქი! — ოღონდ
ახალი ქალაქი ახალი ფორმითა და შინაარსით, სოცია-
ლისტური ქალაქი ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვით მოწ-
ყობილი ქარხნებითა და მრავალსართულიანი ლამაზი
არქიტექტურული შენობებით, ფართო პროსპექტებითა
და ბუნებრივი პარკით, კულტურისა და განათლების
დაწესებულებებით, ქალაქი თავისი წარსულით, აწმყო-
თი და უკეთესი მომავლით, მაგრამ ყველაზე მეტად —
ქალაქი შესანიშნავი ადამიანებით, რომლებმაც სული ჩა-
ბერეს გადახრუკულ ველს, გამართეს პირველი ხარა-
ჩოები და მომავალი ქალაქის მშენებლობაზე პირველი
აგურები დააწყვეს.

1944 წლის გაზაფხულზე პარტიისა და მთავრობის
მოწოდების საპასუხოდ (რუსთავის ველზე უნდა აშე-
ნებულიყო ამიერკავკასიის მეტალურგიული ქარხანა)

რუსთავის რკინიგზის-სადგურის ერთადერთი შენობის
წინ ჩამომდგარმა ეშელონმა აქ მოიყვანა პირველი მშე-
ნებლები, მემონტაჟეები. საიდან არ მოაშურეს ენთუზი-
ასტებმა რუსთავს, საქართველოსა და მთელი საბჭოთა
კავშირის ახლოდგელი თუ შორეული რაიონებიდან. ქარ-
თველების გვერდით რუსთავს აშენებდნენ სხვადასხვა
ეროვნების ადამიანები. 1948 წლის 19 იანვარს საქარ-
თველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანე-
ბულებით გარდაბნის რაიონის დაბა რუსთავს ეწოდა
ქალაქი რუსთავი.

პირველი მშენებლების მოსვლიდან გავიდა სულ
ცოტა ხანი და სოკოებივით ამოიზარდა მეტალურგიული
ქარხნის საამქროთა კორპუსები. რუსეთისა და უკრაი-
ნის ქარხნებიდან დაბრუნდნენ მეტალურგიულ საქმეში
დასასოცატებლად მივიღებული ქართველი ჰაბუკები,
რომლებმაც აღადგინეს მამა-პაპათა ოდესღაც საყვარე-
ლი და საპატიო, შემდეგში კი მივიწყებული საქმე —
ფოლადის დნობა. 1950 წლის 28 აპრილს ფოლადსაჩა-
მოსხმო საამქროს მარტენის პირველი ლუმენიდან ცი-
ცხეში გადაეშვა ქართული ფოლადის პირველი ნაღობი.

ამჟამად ქარხანა წარმოადგენს სრულიად თანამე-
როვე ტექნიკით აღჭურვილ საწარმოთა სრული მეტა-
ლურგიული ციკლის კომპლექსს, რომელიც უშვებს
შემდეგი სახის პროდუქციას: კოქსს და კოქსის წარმო-
ების ქიმიკატებს, თუჯს, ფოლადს, ნაგლის, სორ-
ტულ ნაღოლს, ფურცელს, ცხლად ნაგლის მილებს.
ცივად აღიღულ და ცივად ნაგის მილებს.

აქ ყოველდღიურად იზრდება წარმოება, უმჯობეს-
დება ტექნიკურ-ეკონომიური მაჩვენებლები, პროდუქ-
ციის ხარისხი. ქარხნის მუშაობაში ყველაზე მნიშვნე-
ლოვანია საწარმოო პროცესების მაქსიმალური მექანი-
ზაცია და ავტომატიზაცია. იგი შეეხო ყველა საამქროს.
კოქსიზიური საამქროს ნახშირსაშხად განყოფილებაში
ავტომატიზებულია ერთ-ერთი ნაკადი, საავლომერაში
ფაბრიკაში — კაზმის მომზადებისა და მიწოდების მთა-
ვარი ტრაქტი და ექსპლუატერული განყოფილება. ბლუ-
მინგზე მიმდინარეობს სამუშაოები დასაქირებელ მოწ-
ყობილობათა ავტომატიზაციისათვის ახალი სქემებისა
და ხელსაწყოების გამოყენებით. მაგრამ ყველაზე ღირს-
შესანიშნავი, რაც ქარხანამ გააკეთა, ეს იყო მილსაგლი-

რუსთავი. ცენტრალური ბროსებქი

ნავ ავტობატ „400“-ის კომპლექსური ავტომატიზაცია, რომელიც შეფასებულ იქნა ლენინური პრემიით.

გასულ წელს ექსპლოატაციაში შევიდა მილსაადიდვო საამქრო და ორგანიზებულ იქნა ცივად ადიდული და ცივად ნავლინი მიღების წარმოება. ბრძმელები გადაყვანილ იქნა ბუნებრივ აირზე და საკერძის ქვეშ მაღალ წნევაზე. მიმდინარეობს თბოლექტროსადგურის, საგლინი საამქროსა და მილსაადიდვო საამქროს შემდგომი გაფართოება.

მიმდინარე წელს აშენდება კიდევ ერთი ძირითადი საამქრო — მიღების ლითონური დაფარვის საამქრო.

სა არ მიდის რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის პროდუქცია! — საბჭოთა კავშირის თითქმის ყველა რესპუბლიკაში, განსაკუთრებით კი ნავთობის რაიონებში, გარდა ამისა, — საზღვარგარეთის ქვეყნებშიც: კუბაში, არგენტინაში, ჩეხოსლოვაკიაში, რუმინეთში, ინდოეთში და სხვ.

შვიდწლიანი გეგმით რუსთავის მეტალურგებს გადაწყვეტილი აქვთ შინაგანი რესურსების მობილიზაცია, მოწინავე ტექნიკისა და ტექნოლოგიის დანერგვით, შრომის ნაყოფიერების ამაღლებით გადააქციონ ქარხანა რენტაბელურ საწარმოდ. დღეისათვის მათ ზოგიერთ უბანზე შესრულებული აქვთ 1965 წლის გეგმა.

მეტალურგიის განვითარებამ რუსთავში გამოიწვია მკენველობის სხვა დარგების განვითარებაც. მეტალურგიულ ქარხნას მხარს უმშვენებენ მთელი რიგი სხვა ქარხნები. განსაკუთრებით საყურადღებოა მექანიკური ქარხანა, რომელიც პირველი საწარმო იყო რუსთავის ტერიტორიაზე. აქ დატრიალდა პირველი ჩარხი და პირველი პროდუქცია სწორედ აქ იქნა მიღებული. იგი ძირითადი მექანიზებული ბაზა იყო მეტალურგიული ქარხნის მშენებელთათვის; ამხადებდა სამშენებლო ლითონკონსტრუქციებს, არასტანდარტულ მოწყობილობებს, საანკერო კოჭებს — სამონტაჟო სამუშაოებისათვის, კონტინერებს — სამშენებლო მასალების გადასატანად. ასეთივე სამსახური გაუწია მან აზოტოვანი სა-

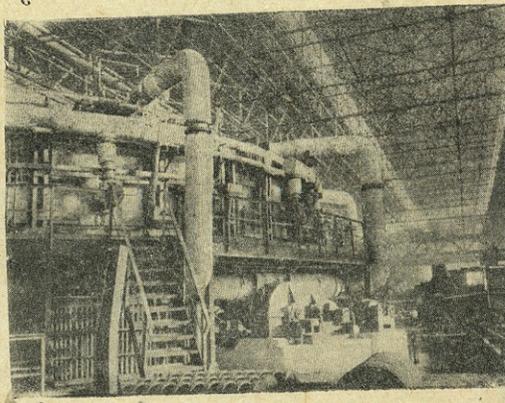
სუქების, ცემენტისა და სხვა ქარხნებს. აქ აღიზარდნენ და დაოსტატდნენ რუსთავის პირველი ჰენივლები, ხარატები, ელექტრომემღებლები და სხვ. აქ იქნა დამზადებული პირველი პერლიტური დანადგარი, რომელიც ამჟამად დამონტაჟებულია რუსთავის მინერალური ბაზის ნაწარმის ქარხანაში.

ამჟამად ქარხანა წარმოადგენს მძლავრ საწარმოს რომელიც დიდი რაოდენობით უშვებს კოშკურა ამწეებს და ცხავეებს. ამ პროდუქციის დიდი მოთხოვნილება აქვს: იგი იგზავნება საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში და საზღვარგარეთაც: ინდონეზიაში, ავღანისტანში, ვიეტნამში, რუმინეთში და ა. შ.

მიმდინარე წელს ქარხანა დაიწყებს KB-100-1 მარკის კოშკურა ამწეების გამოშვებას. ასეთი ამწეები ადვილად მონტაჟდება და დემონტაჟდება (2 საათში). ადვილად გადაიტანება და ეკონომიურია დამზადების თვალსაზრისით. ქარხანამ აითვისა JIა3-690 მარკის ავტოამწის სათადარიგო ნაწილს — ისრის გამოშვება. ათვისების პროცესშია აგრეთვე უნივერსალური საბარგულები მსუბუქი ავტომობილებისათვის.

მეტალურგიული ქარხნის ნარჩენებმა, კერძოდ ბრძმედის წილამ, დაბადა აზრი რუსთავში აგებულყო ცემენტის ქარხანა. 1956 წელს ქარხანა უკვე შევიდა ექსპლოატაციაში და უდიდესი რაოდენობის ცემენტს, სამშენებლო ფიბროლიტს და წიდაცემენტოვან კრამიტს აწვდის ამიერკავკასიის რესპუბლიკებს, შუა აზიას და ჩრდ. კავკასიას.

საბჭოთა კავშირში პირველად აქ განხორციელდა ლუმელების ორმხრივი კვება. ცემენტის წისკვილებზე მოხდა კვების ნაწილობრივი ავტომატიზაცია, ამაღლდა ცემენტის მარკიანობა. ამჟამად უმაღლესი მარკის ცე-

მეტალურგიული ქარხნის მილსაგლინავი საამქროს რაგლოური ლუმელი

მენტის წარმოება ქარხანაში 3,5-ჯერ და მეტადაა გაზრდილი ვეგმით გათვალისწინებულთან შედარებით.

მიმდინარე წელს დაიწყება მესამე ტექნოლოგიური ხაზის მშენებლობა, რის შედეგადაც გაუმჯობესდება მაღალხარისხოვანი ცემენტის წარმოება. ამ მიზნით სათანადო მოწყობილობა მიღებული იქნება ჩეხოსლოვაკიდან.

მეტალურგიული ქარხნის ბრძმედის წიდის ბაზაზე ამუშავდა აგრეთვე (1961 წელს) მინერალური ბამბის ნაწარმის ქარხანა. მისი პროდუქციაა: მინერალური ბამბა, მინერალური ბამბის ლეიბები, ბამბის მავარი ფილები.

მინერალური ბამბა გამოიყენება ბგერისა და სითბოს საიზოლაციოდ, ბამბის მავარი ფილები — სასლომშენებლობაში. რუსთავის მინერალური ბამბის ქარხანას, საბჭოთა კავშირის სხვა მსგავსი ქარხნებისაგან განსხვავებით, ის უპირატესობა აქვს, რომ ნედლეულად იყენებს უშუალოდ გამლდვარ წიდას, ნაცვლად გაცივებული წიდას, რომლის გამოყენებაც ართულებს წარმოების პროცესს.

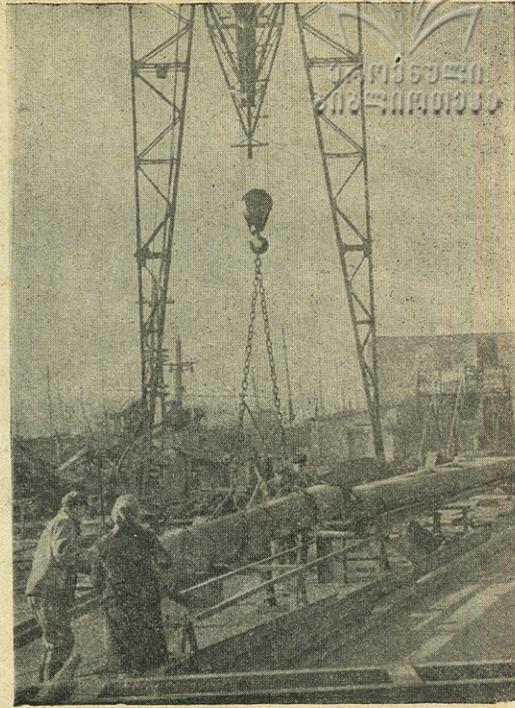
წიდას ასხამენ აბაზანიან ლუმელში, რომელიც თავისი მოქმედების პრინციპით აგრეთვე პირველი საბჭოთა კავშირში. მსგავს ქარხნებში მინერალური ბამბის მიღება ხდება სულ სხვა ტიპის დანადგარებში — ბოვებში.

ქარხნის პროდუქცია იგზავნება როგორც ამიერკავკასიაში, ისე მის ფარგლებს გარეთაც.

პერლიტსაც, რომელსაც აგრეთვე უშვებს ქარხანა, იგივე გამოიყენება აქვს, რაც მინერალურ ბამბას. გარდა ამისა, გამოიყენება, როგორც ბეტონის მსუბუქი შემავსებელი ე. წ. პერლიტბეტონის მისაღებად. პერლიტის ნედლეული — პერლიტი მოაქვთ მთაფარავნის საბადოდან, ნაწილობრივ სომხეთიდან.

ჯერჯერობით მშენებლობის პროცესშია და მალე მწყობარში ჩადგება თბაშირისა და მსხვილბანელიანი გავლინული ტიხრების ქარხანა, იგი გამოუშვებს: სამშენებლო თბაშირის, რომლის ნაწილი გაიგზავნება სამშენებლო თბაშირის სახით, — ნაწილი კი გამოიყენებული იქნება საგლინავი საამქროსათვის მსხვილბანელიანი გავლინული ტიხრების დასამზადებლად, რომლებიც გამოიყენებული იქნება ბინათმშენებლობაში და აგრეთვე — შენობების შიდა მხარის მოსაპირკეთებლად. ნაწილი გამოიყენებული იქნება თბაშირის მცირეგაბარიტიანი ბლოკების დასამზადებლად.

სარემონტო-მექანიკური ქარხანა აწარმოებს მიწის დასამუშავებელი მანქანების კაბიტალურ შეკეთებას და მათთვის სათანადო ნაწილების დამზადებას, აგრეთვე არასტანდარტული მოწყობილობების დამზადებას საშენ მასალათა მრეწველობის სამმართველოში შემაჯავლი ობიექტებისათვის და სხვ.

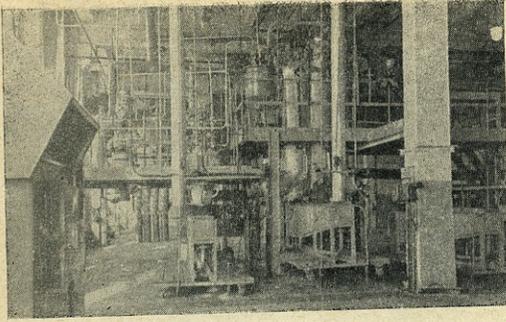
მექანიკური ქარხანა. КБ-100-1 მარკის ამწეს მონტაჟი

რუსთავი ქიმიკოსთა ქალაქიკაა. აზოტოვანი სასუქების ქარხანა ემსახურება სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობის გადიდების საქმეს, ნიადაგების გამდიდრებას და სარეველების მოსპობასაც. იგი უშვებს ამონიუმის გვარჯილას, ნატრიუმის გვარჯილას, არგონს, ქანგბადს, აზოტს, ამიაკს, აზოტმეივას, კალიუმის პერმანგანატს. სად არ ნახავთ მის პროდუქციას: ლენინგრადში, სარატოვში, ნიკოლაევში, როსტოვში, ყაზანში, ტაშკენტში და მოძვე რესპუბლიკების ქალაქებსა და სოფლებში.

მიმდინარე წელს ქარხანა გამოუშვებს ახალ ქიმიურ ნივთიერებას — კაბროლაქტამს, ნედლეულს მახლობლად მდებარე სინთეზური ბოჭკოს ქარხნისათვის.

სინთეზური ბოჭკოს ქარხანა ყველაზე ახალგაზრდა და ახალი წარმოებაა როგორც რუსთავში, ისე მთელ საქართველოში. ქარხნის საცდელი წარმოება საექსპლოატაციოდ გადაეცა გასული წლის დეკემბერში, მთელი ციკლით კი ქარხანა 1964 წელს უნდა ამუშავდეს. იგი გაშენდება 45 ჰა-ზე და მოიცავს 10 კორპუსს.

ქარხანა უშვებს სინთეზურ ბოჭკოს — კაბრონს.

სინთეზური ბოქოს ქარხანა. საცდელი საწარმოს
ქიმიური სამაქრო

კაბრონი გამოვა ორი სახის: კაბრონი აბრეშუმი და კაბრონი კორდი; პირველი — სტრეოტაჟო მრეწველობისათვის, ხოლო მეორე — მრეწველობის სხვადასხვა დარგისათვის, კერძოდ ავტომობილებისა და ავიოსაბურავების დასამზადებლად. ქარხანა დაკომპლექტებულია ახალი მანქანა-დანადგარებით, რომელთაგან ზოგიერთი პირველად ამ ქარხანაში გადის საწარმოო გამოცდას.

წარმოებასთან დაკავშირებით არ შეიძლება არ შეეჩერდეთ ერთ მეტად მნიშვნელოვან მოძრაობაზე, რომელიც საქართველოში პირველად სწორედ რუსთავში ჩაისახა, — კომუნისტური შრომის შეჯიბრებაზე. პირველად მეტალურგიული ქარხნის საბრძოლველ სამაქროდან მოიბოგეს კომუნისტური შრომის ბრიგადის საპატიო სახელი. შემდეგში კი ათასობით ადამიანი გაერთიანდა ერთი დღეიხის ქვეშ — „ვიბრომით, ვიმუშაოთ და ვიცხოვროთ კომუნისტურად!“.

1960 წლის მაისში კრემლში, კომუნისტური შრომის შეჯიბრების მოწინავეთა თათბირზე, რუსთავის ახალგაზრდობამ პირობა დადო, რომ რუსთავს ვადაქცევენ მაღალი შრომის ნაყოფიერების, სანიმუშო საზოგადოებრივი წესრიგისა და მაღალი კულტურის ქალაქად. ამის შემდეგ დიდი დრო არ გასულა და ქალაქში გაჩნდა კომუნისტური ცხოვრების ყლორტები. ეს იგრძნობოდა ქარხნებში, განათლების დარგში, ქუჩაში საზოგადოებრივი ძალებით წესრიგის დამყარებაში და საერთოდ მოსახლეობის კულტურული დონის ამაღლებაში.

წლითწლილად იზრდება ქალაქის კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებათა ქსელი. დღეს ქალაქში 24 სკოლა, სადაც სწავლობს 12587 მოსწავლე, 11 საბავშვო ბაღი, პიონერთა სასახლე, პარტაკინეტი, საქალაქო ნორჩ ტექნიკოსთა სადგური, 35 ბიბლიოთეკა 18

ათასამდე მკითხველით, მეტალურგთა კულტურის სასახლე, 2 კულტურის სახლი, 2 კლუბი, 3 კინოთეატრი, მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი, კულტურისა და დასვენების პარკი, ქიმიურ-მეტალურგიული ტექნიკუმის სადამოს განყოფილება და თბილისის „პოლიტექნიკუმის ინსტიტუტის ფილიალი, მარქსიზმ-ლენინიზმის სადამოს უნივერსიტეტი და კულტურის უნივერსიტეტები. ქართულ-რუსულ ენაზე გამოდის გაზეთი „სოციალისტური რუსთავი“.

რუსთაველები დიდ ყურადღებას აქცევენ სპორტს. 70 ათასი მცხოვრებიდან 12 ათასამდე ფიზკულტურელოა.

რუსთავი ჯერ კიდევ ზრდადამთავრებელი ქალაქია, სადაც არ წყდება მშენებლობა. ამჟამად მშენებლობის ცენტრი გადატანილია მტკვრის მარჯვენა მხარეზე, სადაც აშენდება ახალი საცხოვრებელი რაიონები, კვარტალები, სკოლები, თეატრები, პარკები, საბავშვო ბაღები, ბიბლიოთეკები, სასპორტო ნაგებობანი.

შენდება და მალე დამთავრდება ქიმიურ-მეტალურგიული ტექნიკუმი, კავშირგაბმულობის სახლი, სახლ-სამშენებელი კომბინატი, ელექტროქვესადგური.

მიმდინარე წელს დაიწყება რუსთავის დიდი წყალსადენის მშენებლობა მდ. ხრამსა და დებედას შესართავიდან. დაიწყება აგრეთვე მარჯვენა ნაპირის ცენტრალური გათბობის საქაბავს მშენებლობა, რომელიც გათბობით უზრუნველყოფს მარჯვენა ნაპირის დასახლებას. გეგმაშია 120-საწოლიანი ინტექციური საავადმყოფოს მშენებლობა.

მიმდინარე წელს დამთავრდება ქალაქის გენერალური გეგმის კორექტირება. ამ გეგმით გათვალისწინებულია, რომ რუსთავში გაგრძელდება ქიმიური მრეწველობის საწარმოების და სამშენებლო ინდუსტრიის ობიექტების მშენებლობა; განვითარდება საფეიქრო მრეწველობა და კვების მრეწველობის ობიექტები.

შეიღწეოს ბოლოსათვის უნდა იქნეს გაშენებული 270 ათასი კვმ ფართობი. 70-იანი წლების პროექტით თითოეულ მოსახლეზე გათვალისწინებულია 9 კვმ ფართობი, შემდგომისათვის კი — 15 კვმ.

პროექტი ითვალისწინებს ახალი სამრეწველო რაიონის შექმნას სადგურ მაჩინის რაიონში, რომელიც ორი ახალი ზიდით დაუკავშირდება მარჯვენა ნაპირის დასახლებას.

ამჟამად კი... გუგუნებენ ექსკავატორები, მოძრაობს საბათქაშე სადგურები, კომპურა ამწეები. მშენებლობა გრძელდება!...

რუსთავი ჩვენი რესპუბლიკის სიამაყეა, იგი საბჭოთა ადამიანების პატრიოტიზმის, შრომითი მამაცობის, მეგობრობის, მაღალი ინტერნაციონალური სულისკვეთების ნიმუშია.

მეცნიერებას, რომელიც შეისწავლის მასალებში დეფექტების წარმოშობის მიზეზებს და მათი აღმოჩენისა და თავიდან აცილების მეთოდებს, დეფექტოლოგია ეწოდება.

დეფექტოსკოპია არის დეფექტოლოგიის ნაწილი და იგი შეისწავლის მასალებსა და ნაკეთობებში არსებული ფარული დეფექტების გამოქვლივებას მათ დუზინებლად. მრეწველობაში დეფექტოსკოპია სწორად საშუალებას იძლევა წარმოების პროცესში გამორჩევითი კონტროლიდან გადავიდეთ მიყოლებით კონტროლზე და საჭიროებისამებრ განხორციელდეს მისი მექანიზაცია და ავტომატიზაცია.

პროდუქციის ხარისხისადმი მზარდი მოთხოვნილებანი განაპირობებს მასალებისა და ნაკეთობათა სათანადო შემოწმების აუცილებლობას ისეთი მეთოდებით, რომლებიც უზრუნველყოფს კონტროლს საჭირო სიზუსტით, საიმედოობითა და სასურველი სიჩქარით. ფიზიკის, ქიმიისა და მექანიკის მიღწევათა შედეგად საწარმოო პროცესებში საკონტროლო ოპერაციების შესასრულებლად სულ ახალ-ახალი მეთოდები ინერგება. მათ შორის უკვე კარგა ხანია ცნობილია ლუმინესცენციის მეთოდი.

ზოგიერთი ნივთიერების მიერ სხივური ენერჯიის შთანთქმას და მისი სინათლედ გამოხსივების უნარს ლუმინესცენცია ეწოდება, ხოლო ნივთიერებებს, რომელთაც ასეთი თვისება ახასიათებს, — ლუმინეფორები. ისინი ხასიათდებიან განსაკუთრებული მოლეკულური აგებულებით.

დეფექტოსკოპიაში გამოსადეგ ლუმინეფორებს უნდა ახასიათებდეს ინტენსიური ნათების უნარი სპექტრის მწკანე უბანში, რაც ადვილად აღიქმება ადამიანის თვალის მიერ.

გარდა ამისა, ლუმინეფორი კარგად უნდა იხსნებოდეს ნახშირწყალბადოვან გამხსნელებში, რომლებიც ჩვეულებრივ გამოიყენება დეფექტოსკოპიისათვის საჭირო ლუმინესცირებადი სასინჯი სითხეების დასამზადებლად.

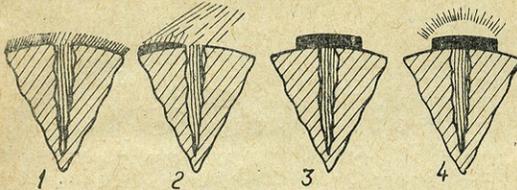
სასინჯი სითხე უნდა ხასიათდებოდეს კარგი დასველების უნარით, ნაკვეთის ზედაპირიდან დეფექტებში შეღწევადობით და ნათების სიკაშკაშე ისეთი უნდა ჰქონდეს, რომ დეფექტების აღმოჩენა შესაძლებელი იყოს შეუთარაღებელი თვალთ. ნათების უკეთეს ფერებად ითვლება ყვითელი და მწკანე, რადგანაც ისინი შეესაბამებიან თვალის მაქსიმალურ გრძნობიერებას.

ლუმინესცენციური მეთოდით ნაკეთობათა ხარისხიანობის შემოწმება წარმოებს შემდეგი თანმიმდევრობით: პირველ რიგში ახდენენ დეტალის გასასინჯად განკუთვნილი ზედაპირების მომზადებას, რაც გულისხმობს უფდაპირების დასუფთავებას ცხიმის, მტერის, ყანგისა და სხვა უსუფთაობისაგან. მცირე ზომის დეტალების დასუფთავება ხდება ბენზინის აბაზანაში მოთავსებით, ხოლო დიდი ზომის დეტალებისა — ბენზინში ამოვლებული ჩერის საშუალებით. დასუფთავების შემდეგ გასასინჯ ზედაპირებს დაფარავენ მაფლუორესცირებადი სხნარით, რომელიც შედგება 50% ნავთისა და 50% ნორიოლისაგან. ნავთი შეიძლება შეცვლილ იქნეს ლიგარიონით. ნორიოლი წარმოადგენს ნახშირწყალბადების კონცენტრატს, რომელიც ულტრაინსფერო სხივების მოქმედებით ყვეთელმომწვანო ფერის ნათებას იძლევა. მაფლუორესცირებადი სხნარით დაფარვის მიზნით მცირე სიდიდის დეტალებს ხანმოკლე დროის განმავლობაში ათავსებენ აღნიშნულ სხნარიან აბაზანაში, დიდი დეტალებს ზედაპირებზე სხნარის წასმა კი მიზანშეწონილია ჯაგრისით. ამის შემდეგ დეტალებს ამყოფებენ ჰაერზე 10 ± 15 წუთით. ამ ხნის განმავლობაში სხნარი შეაღწევს დეტალის ზედაპირიდან დეფექტებში და მათთან ერთად მიკრობზარებში მაღალი დასველების უნარის გამო. შემდეგ დეტალს ზედაპირიდან წყლის ძლიერი ჰველით ჩამორეცხავენ წასმულ სხნარს.

გარეცხვის ხანგრძლიობა დამოკიდებულია გასარეცხი ზედაპირის სიდიდესა და მის ხასიათზე. დეტალის ზედაპირიდან მაფლუორესცირებადი სხნარის მთლიანად მოცილების მაჩვენებლად ითვლება სხნარწასმული ადგილების წყლით კარგად დასველება ჩამორეცხვის შემდეგ.

მაფლუორესცირებადი სხნარის მოცილება შეიძლება 3 ÷ 10 ატმ-იანი შეკუმშული აირის ჰველითაც. სხნარის მოცილების ეს მეთოდი უკეთეს შედეგებს იძლევა კარგად დამუშავებული ზედაპირების დასუფთავებისას. გასასინჯი ზედაპირიდან წყლის წვეთების მოცილების მიზნით დეტალს აშრობენ 50-60°C-ზე გამოზარი ჰაერის ჰველით ან სათანადო ღუმელში მოთავსებით. დეტალის მცირე გათბობა ხელს უწყობს ბზარიდან სხნარის გამოყონვას და მის დაგროვებას ბზარის კონტურის ფარგლებში. შესამოწმებელ ზედაპირზე თხელ ფენად მდჰაირიან სილოკაგელის (SiO₂) წმინდად დაფქულ ფხვნილს და დეტალს გააჩერებენ ჰაერზე მაფლუორესცირებადი სხნარის ბზარიდან ზედაპირზე გამოწოვის

მიზნით. დეტალს ჰაერზე გაჩერების ხანგრძლიობა დამოკიდებულია ბზარის ხასიათსა და სიღრმეზე, ამიტომ იგი იცვლება 1-დან 30 წუთამდე. ზედმეტ სილიკატულ მოაცილიან შერყევით ან შებერვით. მაფლუორესცირე-

ნახ. 1. კონტროლის თანმიმდევრობის პრინციპული სქემა: 1—შემღწევი ხსნარის წახმა, 2—ზედმეტი შემღწევი ხსნარის მოცილება, 3—სამეღვანებელი ფენისლის მოყრა, 4—ნაკეთობის გასინჯვა ულტრაიისფერი სხივებით

ბელი ხსნარით გაყენილი სილიკატული საიმედოდ მიმკვრება დეტალის ზედაპირს და აღნიშნული ადგილებიდან შერყევით და შებერვით მისი მოცილება შეუძლებელი ხდება.

დეტალის შესამოწმებელ ზედაპირებს გასინჯავენ გავლურული ულტრაიისფერი სხივებით. სილიკატის თიერ მთავრებული ფლუორესცირებადი ხსნარი დაიწყების სათებას ყვითელმოძველს ან ძვანემომტრედისფერი ნათელი ფერით და იძლევა ბზარების განლაგების გარკვეულ სურათს დეტალის ბნელ ზედაპირზე. ღრმა ბზარები ანათებს ფართო ზოლებად და ამასთანავე მათი სათება იწყება სწრაფად, ზედაპირზე სილიკატის დაყრის მომენტისა, ამიტომ ბზარები კი გვაძლევს ვიწრო ხაზებს ან სურათებს. სათებას შევამჩნევთ გარკვეული დროის შემდეგ იმისდა მიხედვით, თუ რა სიღრმისაა ბზარი. ასე, მაგალითად, 0,001 მმ სიღრმის ბზარი გამოჩნდება გასინჯვ ზედაპირზე სილიკატის მოყრის მომენტიდან 20-30 წუთის განმავლობაში. კონტროლის თანმიმდევრობა ნაჩვენებია 1-ლ ხაზ-ზე.

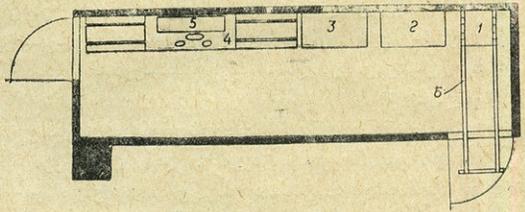
ამრიგად, აღწერილი მეთოდით შეიძლება გამოკვეთული იქნეს არა მარტო ბზარების არსებობა, არამედ იგი წარმოდგენასაც იძლევა მათი გავრცელების სიღრმეზეც, ეს უკანასკნელი კი მეტად მნიშვნელოვანია დეტალის ვარგისიანობის დადგენისას.

დეტალის ზედაპირზე არსებულ ბზართა ხასიათის სწორად განსაზღვრას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს მანქანათმშენებლობაში, იგი განაპირობებს მაღალხარისხოვანი პროდუქციის გამოშვებას. დეტალის ზედაპირზე ბზარების არსებობა ხშირად გამოწვეულია დეტალის დადლიობით ან ავარიულობით, ამიტომ მანქანების სარემონტო საქმეს შემოწმების ლუმინესცენციურმა მეთოდმა გარკვეული სამსახური უნდა გაუწიოს. ავტომობილების რემონტის პროცესში დეტალების ზომებისა და გეომეტრიული ფორმის შემოწმებასთან ერთად მე-

ტად მნიშვნელოვანია მალეული ზედაპირული და ღრმა ბზარების გამოკვლევა. ეს განსაკუთრებით აუცილებელია ისეთი საპასუხისმგებლო დეტალების შემოწმებისას, რომელზედაც დამოკიდებულია ავტომობილის უსაფრთხო მოძრაობა. ასეთი საპასუხისმგებლო დეტალები ავტომობილს ბევრი აქვს, მაგალითად, მოსაბურუნებელი მუშტები, საჭის მექანიზმისა და სამუხრუჭო სისტემის დეტალები და სხვ. მაგრამ ავტომობილების რემონტი უსაფრთხო მოძრაობასთან ერთად ითვალისწინებს პირვანდელი მუშაობის უნარიანობის აღდგენასაც. ამიტომ ავტომობილების ხარისხიანი რემონტი სხვა საკითხებთან ერთად გარკვეულ მოთხოვნებს უყენებს საკონტროლო ოპერაციების სრულყოფასაც.

თბილისის 1-ლ ავტოსარემონტო ქარხანაში საპასუხისმგებლო დეტალების გასინჯვის მიზნით დამზარისხებელ განყოფილებასთან მოწყობილია ლუმინესცენციური დეექტოსკოპის უბანი, რომლის გვეგაც ნაჩვენებია მე-2 ნახ-ზე. აქ განლაგებული მოწყობილობები ითვალისწინებს სატვირთო ავტომობილების „გაზ-51“ და „ზილ-164“ ძრავების მუხლა ლილვების გასინჯვას. აქვე შეიძლება შევამოწმოთ ყველა ის დეტალი, რომლებიც სიდიდით ტოლი ან ნაკლებია მუხლა ლილვებზე.

ურიკა (1) განკუთვნილია დამზარისხებელი განყოფილებიდან გასასინჯი მუხლა ლილვების შესატანად. ურიკას მოძრაობის გადავილებსათვის დაგებულია ლინდაგი (6). მიტანის შემდეგ მუხლა ლილვების გასასინჯ ზედაპირებს ასუფთავებენ ბენზინში დასველებული ჩერთი, ჯაგრისით უსვამენ მაფლუორესცირებელ ხსნარს და 10-15 წუთს აჩერებენ ჰაერზე ზედაპირიდან დეექტეტში შეღწევის მიზნით. ხსნარის მოსაცილებლად ლილვებს ათავსებენ აბაზანაში (2), რომელშიც სითანად მილკაყვანილობით უზრუნველყოფილია წყლის ძლიერი ქცლით ჩამორეცვა. გარეცხილი ლილვების გამოშვებისა და გახურებისათვის მათ გადავიტანთ სახურებელში (3). 60-80°C გახურებული ლილვის ზედაპირს მოვყრით სილიკატის მშრალ ფენილს, გავაჩერებთ

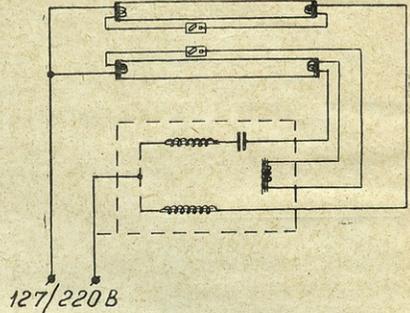
ნახ. 2. ლუმინესცენციურ დეექტოსკოპზე მუხლა ლილვების გასინჯი უბნის გეგმა: 1—ურიკა, 2—აბაზანა, 3—სახურებელი, 4—დეექტოსკოპი, 5—მნათი ელემენტი, 6—ურიკას ლინდაგი

პერზე ხსნარის ბზარებიდან ზედაპირზე გამოწოვის მიზნით. რამდენიმე ხნის შემდეგ შერყევით ან შებერვით ზედაპირიდან მოვაცილოთ ზედმეტ სილიკატელის ფხვნილს და გასასინჯ დეტალს მოვათავსებთ დეფექტოსკოპში (4).

ლუმინესცენციური დეფექტოსკოპი წარმოადგენს ხის სადგარს, რომლის შუა ადგილზე მოთავსებულია ხისევე ბნელი კამერა. კამერის მარჯვენა და მარცხენა კედელი ასახდელია მუხლა ლილვიანი ურეკას შესაგორებლად და გამოსაგორებლად. კამერის ორივე მხარეზე გათვალისწინებულია მოედნები მუხლა ლილვის გადასადგილებელი ურეკასათვის. წინა კედელზე მას გაკეთებული აქვს სამი წრითული ხვრეტი; ერთი მათგანი თვალყურის დევნისთვის, ორი კი — გასასინჯი დეტალის სასურველ მდებარეობაში ხელით გასაჩერებლად. კამერაში სიბნელის უზრუნველსაყოფად ხვრეტებზე გაკეთებულია მჭიდრო ქსოვილის ცილინდრული სახელოები. კამერის სახურავის შუა ნაწილში ამოჭმულია 500×150 მმ ღიობი. ღიობზე მოთავსებულია მნათი ელემენტი (5), რომელიც შედგება ორი ლუმინესცენციური ნათურისა და მინის შუქფილტრისაგან (VFC). ნათურების ჩართვის სქემა ნაჩვენებია მე-3 ნახ-ზე.

აღნიშნული ნათურებიდან გამოსული სინათლის სხივი მინის შუქფილტრს რომ დაეცემა; გაიფილტრება და გასასინჯ ზედაპირამდე მიადწევს სასურველი სიგრძის ულტრაიისფერი სხივები. თუ ასეთი სინათლის არეში მოხვდა დეტალის ბზარებიანი ადგილი, ბზარებში შეწოვილი ხსნარი დაიწყებს ნათებას და დეფექტოსკოპის ბნელ კამერაში შეუიარაღებელი თვალით ადვილად

გავარჩევთ ზედაპირული ბზარების განლაგების სურათს. ბზარების სიღრმეზე მსჯელობენ მათი გამოჩენის დროით და ზოლების სივანით. ღრმა ბზარები ჩნდება მალე განიერი ზოლების, ხოლო ზედაპირული — გვიან ვიწრო ზოლების სახით. სიღრმის დადგენისათვის შედგენილია სათანადო ცხრილები. ნაკეთობათა ხარისხიანობის შემოწმების ლუმინესცენციური მეთოდის წარ-

ნახ. 3. ორი ლუმინესცენციური ნათურის ჩართვის სქემა ;

მოებაში დანერგვის საქმეში დიდი დახმარება გავიწიო საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ქიმიის ინსტიტუტმა და პირადად ქიმიის მეცნიერებათა კანდიდატმა ლ. მეღვიქაძემ.

თუ მაგნიტური დეფექტოსკოპით შესაძლებელია გაისინჯოს მხოლოდ ფერომაგნიტური ნაკეთობანი, ლუმინესცენციური დეფექტოსკოპი შედარებით უნივერსალურია, რადგანაც აქ გასასინჯი ნაკეთობის მასალას მნიშვნელობა არა აქვს და ამიტომაც იგი უკანასკნელ ხანებში ფართო გავრცელებას პოულობს.

8696

**საგზოთა
მშენებლობის
და განვითარების
მინისტრის**

მეცნიერება

აღრიხსხვან ანარაგობას თითოთხერი

ნავთობის ჰაბურლიდების მიწისქვეშა შეკეთების დროს გამოიყენება ათასობით ტრაქტორი-ამწე. ამ ცოტა ხნის წინათ ჭრე კიდევ არ იყო არავითარი ხელსაწყო, რითაც შესაძლებელი იქნებოდა მათი გამოყენების ეფექტურობის შეფასება. „სტარტრონგის“ სამმართველოს ინჟინრებმა დააგვიმარეს და დაწერეს ავტო-

ლვების ოლქის ხვადოროვსკის შაქრის ქარხანაში ამ მიზნით პირველად ჩვენს ქვეყანაში გამოყენებულია ულტრაბგერითი იმპულსური გენერატორი. იგი დაგეგმარებულია ლვების სასაზღო მეთურნობის საბჭოს საპროექტო-საკონსტრუქტორო ტექნოლოგიურ ინსტიტუტში.

გენერატორი იძლევა 21 ათას რხევას წამში, რომლის შემოქმედებითაც მინაღული არ იღებება ასაოთქმლებელი და თბოგადაცემი აპარატების კედლებზე.

ულტრაბგერითი გენერატორი შეიძლება გამოყენებულ იქნეს სხვა უბნებშიც, მაგალითად, ვაუუმ-აპარატებში შაქრის ფილტრაციის პროცესის ინტენსიფიკაციისათვის. შეიძლება იგი სასარგებლო იქნეს აგრეთვე მინის, კერამიკის, მავარი შენადნობების და სხვ. წარმოებაში.

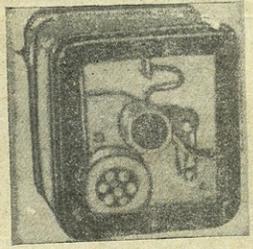
ამ მიზნით სპეციალურად მოწყობილ ტრამვაის ხაზის უბანზე ორგანოვებულ იქნა საექსპერიმენტო ვაგონის მოძრაობა. მეცნიერებმა დაადგინეს, რომ ტრამვაის გადაყვანა ცვლად დენზე არ წარმოადგენს ტექნიკურ სიძნელეს. ტრამვაის ელექტრონერგიით კვება შეიძლება განხორციელდეს სველბრძოვი ტრანსფორმატორული წვეის ქვესადგურებიდან. უფრო მეტიც, ისინი შეიძლება შეუთავსდნენ განაწარმებულ ტრანსფორმატორულ ქვესადგურებს, რომელთა მშენებლობისა და ექსპლუატაციის ღირებულება მნიშვნელოვნად მცირება.

ტრამვაის გადაყვანა ცვლად დენზე შეიძლება განხორციელდეს იმავე მოძრაობაზე შედადგენლობით. საჭირო იქნება მხოლოდ სამოტორო ვაგონებზე BK-200 ტიპის ელექტროგაზარტიანი კაუის გამმართველებისა და გამასწორებელი მოწყობილობის ბლოკის დაყენება.

რას მოგვეცემს ეს სახსნე? თითქმის მთლიანად ლიკვიდირებული იქნება მოხეტიალე დენების ნგრევითი გავლენა მიწისქვეშა ლითონის კომუნიკაციებზე. შემცირდება კაპიტალური დანახარჯები ენერგომომარაგების სისტემის მოწყობაზე და გამართვება მისი ექსპლუატაცია.

ველივილიან სვალაზე

ხარკოვის კომუნალური მშენებლობის ინჟინერთა ინსტიტუტმა მიიღო დავალება გამოარკვიოს ტრამვაის მუდმივი დენიდან ცვლადზე გადაყვანის შესაძლებლობა და მიზანშეწონილობა.

მატური რეგისტრატორი დროსა, რომელიც იხარჯება სამუშაოთა ყველა ძირითად სახეობაზე.

გადაამუშავა გამოყენებულია ვერცხლისწყლის დადართველი, დაყენებულია ჭალამბრის ბერკეტის საწვევე, სარეგისტრირებელი ნაწილი შედგება ლენტსაწვეი გამომრთველი და საწერი მექანიზმებისაგან. ხელსაწყო მუშაობს მუდმივ დენზე ტრაქტორიან დინამომანქანიდან. ქალაქის ლენტი მოძრაობს წუთში 2 მმ-ის სიჩქარით. თვითმწერი კალამი მოხაზავს მასზე შტრიხებს, რომლებიც შეესაბამება ოპერაციათა რაოდენობას. ლენტის დაყენება, საათის მექანიზმის მომართვა, ხელსაწყოს მექანიზმის ავსება წარმოებს სამ დღე-ღამეში ერთხელ.

ხელსაწყო მიწისქვეშა შეკეთების დროს მოგვცა ჰაბურლიდების ქრონომეტრული სამუშაოების მოცულობის შემცირების საშუალება.

ულგარაბაპირთი ვენერაპორი

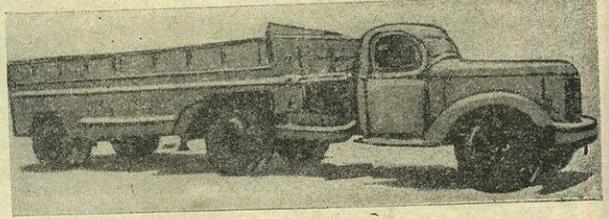
თბოვადამცემი აპარატების გაწმენდა მინადლობისაგან ერთ-ერთი ყველაზე შრომატევადი სამუშაოა შაქრის ქარხნებში. მას ასრულებენ ხელით. ამისათვის საჭირო ხდება ქარხნის გაჩერება შვიდი-რვა დღე-ღამე.

კომბინირებული ნახევარმისაბმელი

რუსეთის სსსრ საავტომობილო ტრანსპორტისა და გზატკეცილების სამინისტროს ცენტრალურმა საკონსტრუქტორო ბიურომ დაამუშავა M-830 კომბინირებული ნახევარმისაბმელის კონსტრუქცია. იგი დანიშნულია ერთი მიმართულებით თხევადი, ხოლო მეორე მიმართულებით შშრალი ტვირთის ცენტრალიზებული გადაზიდვისათვის.

ეს არის ერთდერძა საავტომობილო

ლია. ცისტერნის ასებას სჭირდება 10-15 წუთი. ჩამოსხმა წარმოებს სწრაფი მოქმედის სილურთი საცვალთით. მუხრუპი ხუნდენდინა, ამჩრავი — მიდრავლიკური. ასეთი ან ტომპარტბელი ტვირთით ავითარებს 65 კმ-მდე სიჩქარეს საათში. საქეპსლოატაციო გამოცდებმა აჩვენა, რომ კომბინირებულ ნახევარმისაბმელს გამოყენება 7.500 ტვეალობის ცისტერნით აღჭურვილი MM3

ნახევარმისაბმელი, რომლის ქიმიანი ბაქნით შეიძლება 6.000 კგ ნაირგვარი სამრეწველო ტვირთის ან ბაქნის ქვეშ მოთავსებული ცისტერნით 7.500 ლ ნავთობნაწარმის გადაზიდვა.

უკანა და გვერდითი ქიმიები გადასახსნე-

581 მისაბმელის ნაცვლად წელიწად 6.000 მან-ზე მეტს დაზოგავს, ტრანსპორტირების თვითღირებულება დაახლოებით ერთნახევარჯერ მცირდება.

ნახ-ზე: კომბინირებული ნახევარმისაბმელი.

ქართველ მნიშვნელოვან ხანძარში რეკონსტრუქციის ორგანიზაციის

3. ასათიანი

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი

ლიბიდების — ცხიმების და ცხიმისმავარი ნივთიერებების (ლიპიდების) — ნაკლებობა საკვებში ამცირებს სიცოცხლის ხანგრძლივობას, არღვევს ცენტრალური ნერვული სისტემისა და გამრავლების ორგანოების მოქმედებას, ამცირებს ცხოველების არახელსაყრელი პირობებისადმი, მათ შორის სხვადასხვა დაავადებისადმი გამძლეობას. კერძოდ, დიდი მნიშვნელობა აქვს ე. წ. „უჯერ ცხიმოვან მკვებებს“, რომლებიც იმყოფება უმთავრესად მცენარეულ ცხიმებში.

რასი მდგომარეობს უჯერი ცხიმოვანი მკვებების სპეციფიკური მოქმედება, როგორია მათი აქტიურობა, რა როლენობთ სჭირდება იგი ადამიანს? რა როლი აქვს ნაჯერ ცხიმოვან მკვებებს, რომელთაგანაც შედგება უმთავრესად ცხოველური ცხიმები?

ცნობილია, რომ ყოველი ცხიმის შემადგენლობაში შედის ნაჯერი და უჯერი ცხიმოვანი მკვებები. მათი შეფარდება ცხიმის ხარისხის მიხედვით სხვადასხვაა: რამდენადაც მეტს შეიცავს ნაჯერ ცხიმოვან მკვებებს, მით უფრო ძნელად დნება და მკვრივია. ცხიმები, რომლებიც შეიცავს დიდი რაოდენობით უჯერ ცხიმოვან მკვებებს, როგორც წესი, თხიერია. მათ ეკუთვნით მცენარეული ცხიმები.

უჯერი ცხიმოვანი მკვებების სპეციფიკური მოქმედება მდგომარეობს იმაში, რომ ისინი ამაგრებენ იმ თხელ აპკებს, რომლებშიცაა ყოველი უჯრედი ქსოვილებში გამოიყოფა მეორისაგან.

როგორც გამოკვლევებმა გვიჩვენა, ყველა უჯერი ცხიმოვანი მკვება არ წარმოადგენს ბიოლოგიურად აქტიურსა და სამკურნალო მოქმედების მქონეს. ამ მხრივ ყველაზე უფრო ძვირფასია სამი უჯერი მკვება: არახიდული, ლინოლის და ლინოლენისა.

არახიდულ ცხიმოვან მკვებას დიდი ბიოლოგიური აქტიურობის გამო ვიტამინსაც კი უწოდებენ. მცენარეულ ცხიმებში არახიდული მკვება არ მოიპოვება. იგი გვხვდება ცხოველური წარმოშობის ცხიმებში, რომელთა შორის პირველ ადგილზეა დორისა და ვეშაპის ცხიმები, ასევე კვირცის გული, მისი მცირე რაოდენობა შედის კარაქში.

რაც შეეხება ორ დანარჩენ ბიოლოგიურად აქტიურ მკვებებს — ლინოლისა და ლინოლენის, — ყველაზე

მეტა ნატურალური სელოსა და კანაფის ცხიმებში. ბევრია ლინოლის მკვება მზესუმზირას ზეთში.

ამასთან დაკავშირებით მარგარინი, რომელიც შეიცავს მცენარეული ზეთების მნიშვნელოვან პროცენტს, მეცნიერთა ნაწილს უფრო სრულფასოვნად მიაჩნია, ვიდრე კარაქი.

სამი მთავარი უჯერი ცხიმოვანი მკვება — არახიდული, ლინოლისა და ლინოლენის — გარკვეული ხარისხით შეუცვლელ წარმოადგენს. რას ნიშნავს ეს? იმას, რომ ისინი თითქმის არ სინთეზირდებიან ორგანიზმში, სადაც შეყვანილი უნდა იქნეს კვების პროდუქტებთან ერთად. გამოჩალის წარმოადგენს არახიდული მკვება, რომელიც შეიძლება წარმოიშვას ლინოლის მკვებასაგან, მხოლოდ ზოგიერთი ვიტამინების თანდასწრების პირობებში.

შეიძლება ჩაითვალოს, რომ ადამიანისთვის ყველაზე მიზანშეწონილია ისეთი დიეტა, რომელშიც ცხიმები უზრუნველყოფს მთელი კალორიის 20-25%-ს, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, მოზრდილი ადამიანის სხეულის წონის 1 კგ-ზე საშუალოდ ყოველდღიურად უნდა მოდიოდეს 1,25 გ ცხიმები. ასეთ ნორმა არ შეიძლება შესაფერისად ჩავთვალოთ ადამიანის სიცოცხლის ყველა პერიოდისათვის. ასე, მაგალითად, ახალგაზრდა ორგანიზმი კარგად იტანს ცხიმის ჭარბი რაოდენობით მიღებასაც კი, მაშინ როდესაც ხანში შესული ადამიანებისათვის მისი დიდი რაოდენობა მავნებელია: მათ ეწყებათ სიმსუქნე, ირღვევა მთელი რიგი ორგანოების ფუნქციები, პირველ რიგში ღვიძლის და გულსისხლძარღვთა სისტემისა. ამიტომ 40-45 წლის შემდეგ საჭიროა შევზღუდოთ ცხიმები დიეტაში დაახლოებით 2-ჯერ ნორმალურთან შედარებით. ამ ასაკში უფრო სასარგებლოა მცენარეული ცხიმები, რომლებიც არ იწვევს გასუქებას და გამოიყენება კიდევ სიმსუქნის სამკურნალოდ.

სიმსუქნის ძირითად გამომწვევ მიზეზად შეგვიძლია ჩავთვალოთ საკვების დიდი რაოდენობით (კალორიულად მდიდარი) მიღება ნაკლები ფიზიკური მოძრაობის პირობებში. ამასთან ერთად სიმსუქნის განვითარებას შეიძლება განაპირობებდეს სხვა ფაქტორებიც,

რომელთა შორის უნდა აღინიშნოს შინაგანი სეკრაციის ჯირკვლების სხვადასხვა დაავადებანი.

ამასთან დაკავშირებით სიმსუქნის პროფილაქტიკა და მკურნალობა უნდა მიმდინარეობდეს კომპლექსურად თითოეული ავადმყოფისადმი ინდივიდუალური მიდგომით. ყოველ შემთხვევაში დასუქების მკურნალობაში უდარესად დიდი მნიშვნელობა ენიჭება რაციონალურ კვებას (დიეტას), რომელშიც ცხიმებისა და ნახშირწყლების რაოდენობა საგრძობლად შეზღუდული უნდა იყოს. ასეთი დიეტები (ე. წ. „განმევირთავი“ დიეტებით) უნდა ინიშნებოდეს ექიმის მიერ იმ საკვები რაციონის მიხედვით, რომელიც უფრო ადვილად ასატანია ყოველ ინდივიდუალურ შემთხვევაში.

ნეიტრალური ცხიმები და სხვა ლიპიდები ორგანიზმში ხვდება საკვებთან ერთად, ანდა ნაწილობრივად სინთეზირდება ჩვენს სხეულში. ეტყობა, ორგანიზმს აქვს ყველა ცხიმოვანი მჟავას სინთეზირების უნარი.

ნაწლავებიდან ცხიმის შეთვისება წარმოებს მისი ჰიდროლიზის შემდეგ და უქუსინთეს, ალბათ, ადგილი აქვს ნაწლავების კედლებში. ამჟამად, შეიძლება დამტკიცებულია ჩავთვალოთ, რომ დაუსული ცხიმებიც კი, თუკი ისინი წარმოშობენ ძალიან თხელ ემულსიას, შეიძლება შეწვიულ იქნეს ნაწლავების ეპითელიუმის მიერ. ცხიმის დიდი ნაწილი იშლება ფერმენტების — ლიპაზების მიერ და წარმოშობილი ცხიმოვანი მჟავები შედის რთულ კომპლექსურ შენარჩობებში ნაღვლის მჟავებთან; ეს კომპლექსები ადვილად იწოვება. ეპითელიურ უჯრედებში ხდება ამ კომპლექსების დაშლა და ცხიმის ახალი მოლეკულის სინთეზი, რომელიც უკვე განსხვავდება საკვებით მიღებული ცხიმისაგან. განთავისუფლებული ნაღვლის მჟავები კი კვლავ შედის ნაწლავების ნაპრალებში, სადაც კვლავ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ცხიმოვან მჟავებთან შეერთებისათვის.

მართალია, ნაწლავების კედლიდან ცხიმების შემდგომი გზა საბოლოოდ ჯერ არ არის გამოკვლეული, მაგრამ აცტონთა უმრავლესობის აზრით მათი უმეტესი ნაწილი გადაიტანება ლიმფით, ხოლო ზოგიერთი ნაწილი, ეტყობა, მიდის კარის ვენის სისტემისაკენ და შემდეგ კი დეიდლისაკენ.

ფოსფატიდების დაშლა და შეწოვა კუჭ-ნაწლავის ტრაქტში ფოსფორის ჩამოცილების შემდეგ (ფერმენტების — ფოსფიტინაზისა და ფოსფატაზის მოქმედების შედეგად) ისეთივე გზით მიმდინარეობს, როგორც ნეიტრალური ცხიმებისა.

ცხიმის შემცველ საკვების მიღება იწვევს მისი რაოდენობის მომატებას სისხლში — ლიპემიას, მაგრამ არა უცხრად. ცხიმის რაოდენობის მომატება იწყება საკვების მიღების 2 საათის შემდეგ და აღწევს თავის მაქსიმუმს 6 საათის შემდეგ ცხიმის დიდი რაოდენობით მიღებისას. მისი რაოდენობა სისხლში შეიძლება კიდევ

გაორკეცდეს და დაუბრუნდეს ნორმის მაქსიმუმამდის მიღწევის, 7-8 საათის, შემდეგ.

ცხიმის რაოდენობის მომატება სისხლში (ჰიპერლიპემია) აღინიშნება ორსული მისი და განსაკუთრებით ლექტაციის დროს.

ცხიმოვანი მჟავებისა და ნეიტრალური ცხიმების რაოდენობის მომატება აღინიშნება ასევე სრული შიმშილის დროსაც კი. ეს მოვლენა, რომელიც უფრო ძლიერად მსუქან სუბიექტებშია გამოხატული, აისწნება ცხიმის მობილიზაციით მისი დეპოზებიდან (კანქვეშა ცხიმი და სხვ.).

ჰიპერლიპემიას იწვევს ასევე ეთერის ნარკოზი, ალკოჰოლიზმი, ნაღვლის გზების გაუვალობა, რომელსაც თან ახლავს სიყვილო, ფოსფორით და ქლოროფორით მოწამვლა. პლაზმაში ნეიტრალური ცხიმის მომატებას ნახულობენ თირკმლებისა და ფარისებრი ჯირკვლის დაავადების, სისხლნაკლებობის, ლეიკემიებისა და დიაბეტის დროს.

ლიპეტის დროს ცხიმის შემცველობამ სისხლში შეიძლება დიდ რაოდენობას (4-6%-მდე) მიადწიოს. ზოგიერთი ავტორის აზრით, იგი 10%-ზეც ავა, მაგრამ ასეთი შემთხვევები ძალიან იშვიათია, ლიპეტის დროს მომატებულია ლიპიდების ყველა ფრაქცია: ინსულინი ხელს უწყობს ლიპიდების შემცირებას, ამასთანავე ეს მოქმედება აღინიშნება არა მარტო ლიპეტთანავე.

ლიპეტით დაავადებულ ავადმყოფთა სისხლში ცხიმის მომატებას აქვს ცუდი პროგნოსტიკული მნიშვნელობა, განსაკუთრებით, როცა ერთდროულად ლიპიდების საერთო ჯამის მომატებასთან ერთად ეცემა ქოლესტერინის რაოდენობა.

პლაზმაში ცხიმისა და ცხიმოვანი მჟავების რაოდენობის შემცირება აღინიშნება ფარისებრი ჯირკვლის მოქმედების მომატების დროს (ჰიპერთირეოიდიზმი). საინტერესოა, რომ ბაზუღოვის დაავადებით შეპყრობილი ალამიერაში აღინიშნება უფრო მნიშვნელოვანი ალამენტარული (ცხიმითი) ლიპემია, ამასთანავე დროებითი მომატება ცხიმოვანი მჟავებისა სისხლის პლაზმაში მათ უფრო გამოხატული აქვთ, ვიდრე ნორმალურ ადამიანებს.

ორგანიზმში ცხიმების ცვლასთან მჭიდროდაა დაკავშირებული ე. წ. აცტონის სხეულები, რომელთაც მიაკუთვნებენ ორგანულ შენაერთებს: აცტონს, აცეტონმრის მჟავას და ბეტა-ოქსიბუტროს მჟავას.

აცტონის სხეულები დიდი რაოდენობით წარმოიშობა ორგანიზმში ცხიმოვანი ცვლის მოშლის დროს. ცხიმოვანი მჟავების დაჟანგვის შესახებ არსებული წარმოდგენა გულისხმობს, რომ პროცესი მიმდინარეობს ე. წ. ბეტა-დაჟანგვის ტიპით, რომლის დროსაც წარმოებს დაჟანგვითი დახლეჩა ცხიმოვანი მჟავების ე. წ. ბეტა-ატომთან, რის შედეგადაც ცხიმოვანი მჟავასაგან გამოიყოფა ყოველთვის თითო მოლეკულა ძმრისმჟავა.

აცეტონის სხეულების წარმოშობის ადგილად, ეტყობა, ითვლება ღვიძლი, აცეტონის სხეულების შემადგომი დავანგვა მიმდინარეობს სხვადასხვა ქსოვილებში, კერძოდ, კუნთებში.

აცეტონის სხეულები დიაბეტთანებში დაავადების გამოწვევების პერიოდში წარმოიშობა. ინსულინის ან ნახშირწყლების შეყვანას შეუძლია მკვეთრად დააქვეითოს აცეტონის სხეულების წარმოშობა, რაც საფუძველს იძლევა აცეტონის სხეულების წარმოშობა განვიხილოთ, როგორც ნახშირწყლების ცვლის მოშლის შედეგი. მაგრამ აცეტონის სხეულები წარმოიშობა ასევე ცილებისაგანც. ცილების შემადგენლობაში შემავალი ამინომჟავები კეტოწარმოშობის მხრივ შეიძლება გავყოთ ორ ჯგუფად: კეტოგენური (მაგალითად, ლეიცინი, იზოლეიცინი, თიროზინი და სხვ.), რომელთაგანაც შეიძლება წარმოიშვას აცეტონური სხეულები, და ანტიკეტოგენური (მაგალითად, ალანინი, ასპარაგინის მჟავა და სხვ.), რომლებიც არ წარმოადგენს აცეტონური სხეულების წყაროს.

აცეტონური სხეულები სისხლში არანორმალური რაოდენობით წარმოიშობა უმთავრესად დიაბეტის დროს, მაგრამ არის ხოლმე სხვა პათოლოგიური მდგომარეობაც, რომელსაც მივყავართ აცეტონემიისაგან: შიმშილი, ლებინება, კანსაკუთრებით ზავშეგებში, ე. წ. აცეტონემიური ლებინება, ნერვული სისტემისა და ენდოკრინული ჯირკვლების ზოგიერთი მიშლილობანი; არსებობს მითითებანი ჰიპოთიზის წინა ნაწილის მიერ კეტოგენური ჰორმონის გამოყოფის შესახებ. აღნიშნულია, რომ მამაკაცებთან შედარებით ქალებზე უფრო მეტად მოქმედებს ის ფაქტორები, რომლებიც იწვევს კეტოწარმოშობას; დედულ ცხოველებში ნახულობენ მეტ ბილრუკილებს კეტოგენუზისაგან, ვიდრე მამლებში.

ზავშეგებში შიმშილობის დროს კეტონი ვითარდება უფრო სწრაფად და გადაიტანება უფრო მძიმედ, ვიდრე მოზრდილებში. ცხოველები, რომლებიც იკვებებიან მცენარეული საკვებით, გაცილებით მძიმედ იტანენ კეტონს, ვიდრე ხორცისმჭამელები.

ზოგიერთი დაავადებების დროს აღინიშნება სისხლში კეტონური სხეულები მათგან 500 მგ%-მდე (ე. ი. 100 გ სისხლზე კეტონური სხეულების 500 მგ) და უფრო მეტად.

ჩვენს ორგანიზმში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ქოლესტერინი (ბერძნული სიტყვა ქოლე — ნაღველია და სტეროის — მკვრივი), რომელიც შედის ადამიანისა და უმადლესი ცხოველების ყველა უჯრედში.

ქალებს თვიურის წინ ქოლესტერინის რაოდენობა სისხლში ეზრდებათ, ხოლო შემდეგ, თვიურის დროს, კვლავ უქვეითდებათ. ეტყობა ამ დროს წარმოებს ქოლესტერინის სინთეზის გაძლიერება ყვითელ სხეულში. ქოლესტერინის რაოდენობა სისხლში იცვლება ყვითელი სხეულის განვითარებისა და ინვოლუციის პარალელურად.

ორსულობის დროს, როდესაც ყვითელი სხეული არსებობს დიდი ხნის განმავლობაში, ქოლესტერინის დონე მაღალია.

სისხლში ქოლესტერინის დროებითი მომატება შეიძლება საკვებში ქოლესტერინით მდიდარი (კვერცხის გული) პროდუქტების შეტანის შემთხვევებში. საერთოდ, მცენარეული საკვების ხმაირების დროს, რომელიც ღარიბია ქოლესტერინით, მისი რაოდენობა სისხლში ნაკლებია, ვიდრე ცხოველური საკვების გამოყენებისას. ადამიანებს, რომლებსაც აქვთ სიმსუქნისაგან მიდრეკილება, სისხლში ქოლესტერინის რაოდენობა მეტად აქვთ, ვიდრე გამხდრებს.

ათეროსკლეროზი გამოიხატება იმაში, რომ ავადმყოფი ადამიანის სისხლის ძარღვების შიგნითა გაჩნდება ლაგდება ქოლესტერინი. ამის გამო სისხლის ძარღვები ხდება ადვილად მსხვრევადი.

დიდი ხანია შეინიშნულია, რომ ათეროსკლეროზი რატომღაც ნაკლებად აზიანებს იტალიის, საბერძნეთისა და ყინულთვანი ოკეანის სანაპიროზე. მცხოვრებლებს შეიძლება მოგვიჩვენოს, რომ ხმელთაშუა ზღვის სანაპიროს და შორეული ჩრდილოეთის მცხოვრებთა ცხოვრების პირობები სრულიად სხვადასხვა და ასეთი დამთხვევა შემთხვევითია.

ზოგიერთი მეცნიერის აზრით, ათეროსკლეროზისადმი ასეთი გამძლეობა გამოწვეულია ამ ხალხებში საერთო მიზეზით. საქმე ისაა, რომ ბერძნები და იტალიელები მთავარ საკვებ ცხიმად იყენებენ ზეთისხილის ზეას, ხოლო ესეთისებრი — თევზის ცხიმს. როგორც ზეთისხილის ზეთი, ისე თევზის ცხიმი „უმადლარი“ ცხიმებია. თუ ადამიანი ამ ცხიმებით მულმივად იკვებება, მაშინ ადამიანის სისხლში მკვეთრად ქვეითდება ქოლესტერინის რაოდენობა და, მაშასადამე, მცირდება ათეროსკლეროზის საშიშროება.

ცხიმის დიდი რაოდენობა შეიწოვება ნაწლავებში უშუალოდ საჭმლის მომნელებელი არხიდან და თხელი ემულსიის სახით ხვდება სისხლში. უმადლარი ცხიმები ამასთანავე შედის რალაცნარი, ჯერ კიდევ ბოლომდის შეუსწავლელ, ურთიერთკავშირში ქოლესტერინთან და ამით როგორღაც „ბოკავს“ მას.

სწორედ ეს რთული ურთიერთკავშირი ნაჯერ და უჯერ ცხიმებს შორის გახდა შესწავლის საგანი სხვადასხვა ქვეყნის მეკვლევარებისათვის. ჯერ კიდევ უცნობია, შეუძლიათ თუ არა უჯერ ცხიმებს კიბოლაგოს ქოლესტერინი სისხლსარბლეთა კედლებზე წარმოშობილი ნაღებებისაგან, ე. ი. შეიძლება თუ არა, არა მარტო წინაღუდდეთ, არამედ ამ მეთოდით ვუმკურნალოთ ათეროსკლეროზს. ასეთი ცხიმების სასიკეთო მოქმედება უეჭველად შეინიშნულია მრავალი ავტორის მიერ.

ორგანიზმში ქოლესტერინის ორგვარი წარმოშობა აქვს. მისი ნაწილი შემოდის საკვებთან ერთად, ამასთან ყველაზე მეტი რაოდენობით ისეთი პროდუქტებით, რო-

გორიცაა კვერცხის გული, წითელი თევზის ხიზილა, კარაქი და ერბო, შიგნეულობანი, განსაკუთრებით, თირკმელები, ღვიძლი; ცოტა ნაკლები რაოდენობით გვხვდება ქოლესტერინი ნაღებში, ქონში, რძეში, მსუქან ხორცში და თევზში. მცენარეულ ცხიმებში იგი არ გვხვდება.

ქოლესტერინის გაცილებით დიდი ნაწილი (3/4-ზე მეტი) წარმოიშობა თვით ორგანიზმში. საწყის ნივთიერებებზე ამ შემთხვევაში, ეტყობა, გამოიყენება ყველა ძირითადი საკვები ნივთიერება (ცხიმები, ცილები და ნახშირწყლები), ამასთან ძირითად საწყის მასალად ითვლება ცხოველური ცხიმი, შემდეგ ცილა და ბოლოს ნახშირწყლები.

ქოლესტერინი წარმოიშობა ბევრ ორგანიზმში, განსაკუთრებით ინტენსიურად — ღვიძლში. მისი სინთეზი ხდება სისხლის ძარღვის კედელშიც კი, რამაც შეუძლია ხელი შეუწყოს არტერიების ათეროსკლეროზის წარმოშობას.

იმისათვის, რომ საკვები პროდუქტებით შემოსული ქოლესტერინი შეწოვდეს იქნეს ნაწლავებში, აუცილებელია ცხიმისა და, განსაკუთრებით, ნაღვლის არსებობა, რომლებთან ერთადაც ქოლესტერინი ქმნის წყალში ხსნად კომპლექსებს. ამასთან შეიწოვება მხოლოდ თავისუფალი ქოლესტერინი. მისი დიდი ნაწილი ნაწლავებიდან ხვდება ლიმფაში, მცირე ნაწილი კი უშუალოდ სისხლში გადადის.

ადამიანის ზოგიერთ ორგანიზმში შედის სპეციალური ფერმენტები, რომლებიც ხელს უწყობს ქოლესტერინის ცხიმოვან მყავებთან შენეერთების როგორც წარმოშობას, ისე დაშლას. მისი დიდი ნაწილი — გრამიდის ღღეში — გამოიყოფა განავალთან ერთად, გაცილებით ნაკლები 0,1-0,2 გ გამოიყოფა კანის, ცხიმოვანი ჯირკვლების სეკრეტთან ერთად და ძალიან მცირე რაოდენობა — 0,5-1 მგ — შარდთან ერთად, საკმაოდ დიდი რაოდენობით, 3-დან 3,8%-მდე, შედის დედის რძეში.

სისხლში ქოლესტერინის დიდი რაოდენობა აღინიშნება ე. წ. ლიპოიდური ნეფროზის დროს.

სხვა დაავადებანი — ღვიძლის ყვითელი ატროფია, გულის დეკომპენსაცია და სხვ. იწვევს სისხლში მისი რაოდენობის დაქვევებას — ჰიპოქოლესტერინემიას. ღვიძლის დროს ჰიპერქოლესტერინემია აღწევს მეტისმეტად დიდ სიდიდეებს. ინსულინის შეყვანა აქვეითებს ქოლესტერინის დონეს სისხლში.

ინსულინის ანალოგიურ მოქმედებას ახდენს ფარისებრი ჯირკვლის პორმონი: მისი გაძლიერებული ფუნქციის დროს (თირეოტოქსიკოზი) სისხლში ქოლესტერინის რაოდენობა ქვეითდება, ფარისებრი ჯირკვლის პორმონის უკმარისობისას აღინიშნება ჰიპერქოლესტერინემია. მიქსედემიანი ავადმყოფების მკურნალობა ფარისებრი ჯირკვლის პორმონალური პრეპარატებით იძლევა სისხლში ქოლესტერინის დონის დაქვევებას.

კასტრაცია ასევე იწვევს ჰიპერქოლესტერინემიას, ამასთან სასქესო პორმონების შეყვანა აქვეითებს ქოლესტერინის დონეს ნორმამდის.

ჰიპოთიზის წინა ნაწილის პრეპარატები ზრდის ქოლესტერინის რაოდენობას სისხლში.

ადისონის დაავადება ხასიათდება ქოლესტერინის დაბალი დონით სისხლში.

ნივთიერებათა ცვლაში ქოლესტერინის ფრიად აქტიური როლი აქვამდ ეპქს ალარ იწვევს. საკმარისია მიგუთითოთ, რომ ამ ნივთიერებისაგან წარმოიშობა ნაღვლის მყავები, II ვიტამინი, მამაკაცის და ქალის სასქესო პორმონები, რომელთა შორის კორტიზონი მეცნიერების მიერ უკვე სინთეზირებულია და წარმოადგენს აინამდროვე მედიცინის ერთ-ერთ ყველაზე უფრო ეფექტურ სამკურნალო საშუალებას.

ცხიმოვანი ცვლა მთლიანად (კერძოდ, ქოლესტერინის ცვლა) რეგულირდება უშუალოდ ცენტრალური ნერვული სისტემის და ასევე შინაგანი სეკრეციის ჯირკვლების მიერ.

საქართველოს მდინარეების მდინარეების მდინარეების

მ. სოლომონი
ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი

ავტოტურისტთა დიდმა ჯგუფმა ვეზი აიღო კურორტ ავადხარასკენ. მდინარეების — ბზიფისა და გეგას შესართავთან ავტოტურისტები ორ ჯგუფად გაიყვნენ. ერთი ჯგუფი მდინარე იუფშარას ხეობით წაიდა, რიწის ტბას ჩაუარა და ასე ავიდა კურორტ ავადხარაში. მეორე ჯგუფი კი მდინარე ბზიფის ხეობას გაჰყვა. მას ერთი კილომეტრიც არ გაუვლია, რომ თვალწინ გადაეშალა რიწაზე უფრო დიდი და მასზე არა ნაკლებ ლამაზი ტბა. ტბის ლაქვარდოვან ზედაპირზე დაცურავენ გლისერები, მოტორიანი და იალქნიანი ნაგები. ტბის გარშემო მრავალი ლამაზი ნაგებობაა; დასასვენებელი სახლები, სანატორიუმები, პანსიონატები, სასტუმროები. ავტოტურისტთა ჯგუფი გზას განაგრძობს და რამდენიმე კილომეტრის შემდეგ ისევ მსგავსი სურათია: ახალი ტბა, ახალი კურორტები, ახალი მინერალური წყაროები, მდინარე ბზიფის ხეობის ტყით დაფარული, ზოგან კი მოტივლებული, მაგრამ მაინც ლამაზი კლდეები.

სულ მალე და მალე მიიკლავება საავტომობილო გზა. ციცაბო კლდეები, მარადმწვანე მცენარეები. ლაქვარდოვანი ტბები, ბზიფის აქაფებული შენაკადები ჰქმნის თვალწარმტაც სანახაობებს. გამოჩნდა კურორტი ავადხარა. ავტოტურისტების ორივე ჯგუფმა ისევ ერთად მოიყარა თავი. სხვადასხვა გზით მოსული ტურისტები ერთმანეთს თავიანთ აღტაცებას უზიარებენ და უმტიციებენ, რომ თითოეული მათგანის მიერ განვლილი გზა ულამაზესია. მართლაც, ძნელია ადამიანისათვის ამ გზებიდან რომელიმეს უპირატესობა მიანიჭო — ორივე გზა თავისი გარემოთი, მართლაც, მშვენიერი და თვალწარმტაცია.

მაგრამ მკითხველი დაეჭვდება. ჩვენ ვიცით მხოლოდ ერთი გზა, რომელიც რიწის ტბას გაუვლის და კურორტ ავადხარამდის მიდის, ხოლო მეორე გზის შესახებ კი არაფერი გვსმენია. დიახ, მეორე გზა მდინარე ბზიფის გაყოლებით ჯერ არ არსებობს, მაგრამ არსებობს უკვე დამტკიცებული მდინარე ბზიფის ჰიდროენერგეტიკული კასკადის პროექტი, რომლის განხორციელებაც ამ ახალ გზაზე ვაგეგმავთ.

მდინარე ბზიფის ხეობა ერთ-ერთი ულამაზესია სა-

ქართველოს მდინარეების ხეობათა შორის, ხოლო მდინარე ბზიფი, რომელიც სათავეს იღებს კავკასიონის სამხრეთ ფერდობზე, 2639 მ სიმაღლეზე ზღვის დონიდან, თავისი ჰიდროენერგეტიკული კუთრი სიმძლავრეებით დიდად არ ჩამორჩება ისეთ მდინარეებს, როგორცაა კოდორი, ენგური და სხვ.

მდინარე ბზიფის მთავარი შენაკადებია: ფსიში, გრიბზა, ბავიუ, ფშიცა, ჩაზე, რეშევიცა, ზიშრა, გეგა. ამათგან უმთავრესია გეგა. საინტერესოა მდინარე გეგას შენაკადი იუფშარა. იგი რიწის ტბიდან გამოსვლის შემდეგ ორისამი კილომეტრის მანძილზე სრულიად იკარგება და მერე მიწიდან ამოდის თიბქოს იმისათვის, რომ მდინარე გეგას შეუერთდეს. მდინარე ბზიფი და მისი შენაკადები ნაწილობრივ იკვებებიან ყინვარებით, ხოლო ნაწილობრივ კი ატმოსფერული ნალექებით.

მდინარე ბზიფის ენერგეტიკული ათვისების საკითხის შესწავლა დაიწყო ჯერ კიდევ 1929-1934 წლებიდან. მოეწყო არა ერთი ექსპედიცია მდინარის შესასწავლად. 1961 წელს თბილისის „ჰიდროენერგობროექტის“ მიერ დამუშავებულ იქნა მდინარე ბზიფის კასკადის საპროექტო მოცემულობა, რომელსაც საფუძვლად დაედო საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ენერგეტიკის ინსტიტუტის 1958 წელს დამუშავებული მდინარე ბზიფის გამოყენების ჰიდროენერგეტიკული სქემა. თბილისის „ჰიდროენერგობროექტის“ საპროექტო მოცემულობა ითვალისწინებს მდინარე ბზიფის გამოყენებას ოთხ საფეხურად, რომელთაგანაც ორი — გრიბზა- და მუკურაზაჰესი დერივაციული, ხოლო ფშიცა- და ბზიფჰესი კი კაშხალთან მდებარე.

გრიბზა- და მუკურაზაჰესი განხორციელებდა მდინარე ბზიფის ზედა დინებაში (ნახ. 1). ორივე ჰესის ჰიდროენერგეტიკული სქემები ერთნაირია. ჰესები განსხვავდება მხოლოდ ენერგეტიკული მაჩვენებლებით. ორივე ჰესის საერთო სიმძლავრე უტოლდება ისეთი ჰესების სიმძლავრეებს, როგორცაა ხრამჰესი I და ლაჩანურჰესი, ამასთან რამდენჯერმე აღემატება ისეთ სადგურებს, როგორცაა ზაჰესი, რიონჰესი, გუმბათჰესი და სხვ.

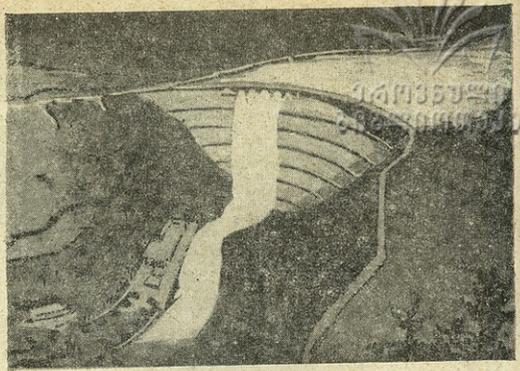
კასკადის მესამე და ძირითადი საფეხურია ფშიცაპესი. გათვალისწინებულია მოეწყოს მრავალწლიური რეგულირების წყალსაცავი. მთის მდინარეების დარეგულირება მათი დიდი ქანობისა და ვიწრო ხეობების გამო, როგორც წესი, მოითხოვს მაღალი კაშხლების მშენებლობას. მაღალი კაშხლებიდან თაღოვანი კაშხლები გამოირჩევა თავისი ეკონომიურობით. საბჭოთა კავშირში პირველი მაღალი (80 მ-მდე) თაღოვანი კაშხალი განხორციელდა ლაჯანურპესის მშენებლობის დროს. პროექტით გათვალისწინებული 67 მ-ის სიმაღლის გრავიტაციული კაშხალი შეცვლილ იქნა თაღოვანით, რამაც 112 ათას მ³ რაოდენობის ბეტონის სამუშაოები დაახლოებით 30 ათასამდის დაიყვანა. ამან შესაძლებელი გახადა კაშხლის ღირებულების თითქმის 2-ჯერ შემცირება.

მეორე თაღოვანი კაშხალი ჩვენს რესპუბლიკაში ამჟამად შენდება მდ. ენგურზე. ენგურის თაღოვანი კაშხალი, რომლის სამშენებლო სიმაღლე 300 მ-ს აღწევს, უმაღლესი იქნება მიელ მსოფლიოში.

ენგურის თაღოვან კაშხალს თავის სიმაღლით გადააჭარბებს ფშიცაპესის თაღოვანი კაშხალი, რომელიც გზას გადაუღობავს მდ. ბზიფის აქაფებულ დინებას და წარმოქმნის მრავალწლიური რეგულირების წყალსაცავს. წყალსაცავი თავისი მოცულობით თითქმის 20-ჯერ გადააჭარბებს რიფის ტბას და 4,5-ჯერ — თბილისის „ზღვას“. ჰესი, რომლის შენობა მთლიანად მიწის ქვეშ თავსდება, თავისი სიმძლავრით აღემატება ერთად აღებულ ისეთ ძლიერ სადგურებს, როგორიცაა ლაჯანურის, ხრამ I-ის, რიონის, ტყიბულისა და შაორის ჰესები.

კასკადის მეოთხე და უკანასკნელი საფეხურია ბზიფესი, რომელიც, ისევე როგორც ფშიცაპესი, კაშხალთან მდებარეა. ბზიფესის წყალსაცავის მოცულობა ფშიცაპესის წყალსაცავთან შედარებით მცირეა, მაგრამ ამ უკანასკნელის შექმნის შემდეგ ბზიფესის წყალსაცავში წყლის დონე მუდმივი იქნება, რაც კარგ პირობებს შეუქმნის წყლის სპორტის მოყვარულებს. თაღოვან კაშხალს შუა ადგილას უკეთდება წყალგამშვები, რაც ერთიორად ვალამაზებს ისედაც ლამაზ თაღოვან კაშხალს (ნახ. 2). ჰესის შენობა მთლიანად მოთავსდება მიწის ქვეშ.

ბზიფესის სიმძლავრის გასაღივად ვათვალისწინებულა მდინარეების—გეგასა და იუფშარას ჩამონადენის გამოყენება, რისთვისაც გაყვანილი იქნება უდაწნეო გვირაბები, რომლებიც ამ ჩამონადენს გადააგდებს

ნახ. 2

ბზიფესის წყალსაცავში. ბზიფესის სიმძლავრე ამ მდინარეების გადმოგდებამდე (კასკადის გარეშე) უტოლდება ერთად აღებულ ისეთ ჰესებს, როგორიცაა ხრამ I-ისა და ტყიბულის ჰესები, ხოლო გადმოგდების შემდეგ (კასკადის გათვალისწინებით) მათ გადააჭარბებს 1,5-ჯერ. მდინარე იუფშარას ჩამონადენი გადმოგდებამდე გამოყენებული იქნება იუფშარაჰესის ასამუშავებლად.

მდინარე ბზიფის ხეობაში წყალსაცავების შექმნის შესაძლებლობა ამით არ ამოიწურება. 1960 წელს საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ენერგეტიკის ინსტიტუტის მიერ გამოთქმული იყო მოსაზრება მაღალი თაღოვანი კაშხლის აგების შესახებ. ამ ადგილებში მდინარე იუფშარას ხეობის სივანე მდინარის დონიდან 50-60 მ-ის სიმაღლეზე არ აღემატება 20-25 მ-ს, რაც ჰქმნის მტკიცე ხელსაყრელ პირობებს წყლის შესაგუებლად. წარმოიშობა კიდევ ერთი ხელოვნური ლამაზი ტბა. კაშხლის მიერ შექმნილი დაწნევა შესაძლებლობას მოგვცემს აქაც აშენდეს კაშხალთან მდებარე ჰესი.

მდინარე ბზიფი თავისი შენაკადებით მნიშვნელოვანია არა მარტო ენერგეტიკული თვალსაზრისით. მაღალი თაღოვანი კაშხლების მიერ შექმნილი მთიანი წყალსაცავები და ბუნებრივი ტბები; პირველხარისხოვანი საავტომობილო გზები; კარსტული წარმოშობის გამოქვაბულები, ზღვის, მთისა და ტყით დაფარული მასივების ჰაერის შეხამება, მრავალი მინერალური წყაროების არსებობა — მდინარე ბზიფისა და მისი შენაკადების—გეგასა და იუფშარას ხეობებში — განსაკუთრებულ პირობებს ჰქმნის ტურიზმის, საკურორტო მშენ-

(დასასრული იხილეთ 31-ე გვ.ზე)

სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი

ბ. ასპაუკრიი

სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი

ყოველთვის როდია შესაძლებელი მარტივი, თვალსაჩინო ცდით დასაბუთო ზოგადი ბიოლოგიის ის უმნიშვნელოვანესი დებულებები, რომლებიც საფუძვლად უდევს ჩვენს თანამედროვე შეხედულებებს სიცოცხლის, მემკვიდრეობისა და განვითარების სპეციფიკურ კანონზომიერებებზე.

ასეთი შეხედულებები ჩამოყალიბდა ბუნების მკვლევართა დიდი არმიის — ბიოლოგების მიერ უკანასკნელი ათეული წლების მანძილზე ჩატარებული უამრავი ცდისა და დაკვირვების შედეგად, დიდძალი ფაქტობრივი მასალის დაგროვების შემდეგ. ერთი შეხედვით თითქოს კარგადაა შეთანხმებული ყველა ის საწინააღმდეგო პასუხი, რომლებიც მიიღეს მკვლევარებმა ბუნების ჯვარედინი დაკითხვით. მაგრამ, მიუხედავად მანტიკეცხელი საბუთების სიმრავლისა, რომლებიც ხშირად არააბრძაბირ ხასიათს ატარებს, ზოგჯერ მაინც ჩაღდება დაე თითქოსდა უკვე გადაჭრილი პრობლემების ირგვლივ.

უსუსურ მწერს, რომელსაც ხშირად უმართებულოდ „ჰიას“, თუმცა აბრეშუმისას, უწოდებენ, მაგრამ, რომელიც სინამდვილეში მედამურ პეპლებს განეკუთვნება და მისი მემკვიდრეობის სახელია „თუთის აბრეშუმზეყვია“ — Bombyx mori Linnaeus, წილად ხვდა ორნაგი ბედნიერება. იგი მოკვდებოდა არა მარტო როგორც უბადლო აბრეშუმის მწარმოებელი, არამედ როგორც ზუსტი და თვალსაჩინო ცდის შესანიშნავი ობიექტი თეორიული ბიოლოგიის არსებითი პრობლემების გადასაჭრელად. რიგი ასეთი ცდების იძლევა უტყუარ საბუთს ურთიერთშეუთავსებელი და სრულიად საწინააღმდეგო ბიოლოგიური მოსაზრებებით გამოწვეული დავის გადასაჭრელად.

აბრეშუმის ზაია მასპაჩიმანტალი ანდრობანეში აბაქიძეს უჭრადას ბირთვის წამყნა მინიშნალობას მამკვიდრსობასა და ბაზნითარებაში.

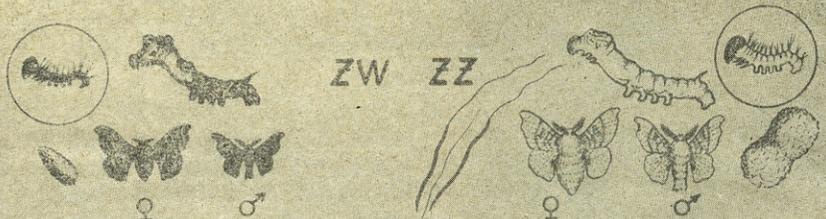
დღეისათვის საყოველთაოდ აღიარებული, რომ უჯრედის ბირთვი წარმოადგენს „მემკვიდრეობის აპარატად“ სპეციალიზებულ ორგანიზმს. უჯრედის ბირთვის ე განსაკუთრებული მნიშვნელობა მემკვიდრეობაში აიხსნება, უწინარეს ყოვლისა, იმით, რომ მასში მოთავსებულია უნიკალური უჯრედული წარმონაქმნები — ქრომოსომები, რომლებიც თავიანთი მრავალუფერი ორგანიზაციით სპეციფიკურია ორგანიზმის ყოველი სახეო-

ბისათვის და ზუსტად იმეორებს თავის თავს უჯრედის დაყოფისას. თვითწარმოქმნის ეს პროცესი წარმოებს შაბლონის ან მატრიცის პრინციპის მიხედვით. სომატურ შევილულ უჯრედებს, აგრეთვე შემდგომ თაობებს სასქესო უჯრედების გზით გადაცემთ საწყისი ქრომოსომების ზუსტი ასლი და მასთან ერთად მემკვიდრეობითი ინფორმაციის დაშიფრული კოდი. მეორე მხრივ, ქრომოსომების უმნიშვნელოვანეს მატერიალურ საფუძველს წარმოადგენს ბირთვის ნუკლეინის მჟავას — დეზოქსირიბონუკლეინის მჟავას გიგანტური მაღალმოლეკულური მოლეკულები. ამ ნაერთისა და მისი ცილასთან დაკავშირებული ფორმის ნუკლეოპროტეიდის სპეციფიკურ აგებულებაში ჩაწერილია „მემკვიდრეობითი ინფორმაციის კოდი“. აღნიშნული მაკრომოლეკულები არა მარტო ზუსტად იმეორებს საკუთარ თავს უჯრედის დაყოფისას, არამედ არსებითად კიდევაც განაპირობებს უჯრედის ცილების, პირველ რიგში ფერმენტების ბიოსინთეზს, რითაც განსაზღვრავს ყველა ბიოქიმიური პროცესის მიმართულებას. ამაში მდგომარეობს უჯრედის ბირთვის კიდევ ერთი განსაკუთრებული როლი მემკვიდრეობისა და განვითარებაში. საბოლოო ჯამში განვითარების ურთულესი თანმიმდევრული ჯაჭვის გზით ხდება ყოველი ქრომოსომის უნიკალური მემკვიდრეობითი სტრუქტურის განორციელება ან ასახვა შესაბამისი სახეობის ორგანიზმის მორფოფიზიოლოგიურ ორგანიზაციაში.

მემკვიდრეობითი ნიშნების გადაცემასა და რეალიზაციაში მარტო ბირთვი როდღე ღებულობს მონაწილეობას. ყველა სასიცოცხლო პროცესის განსახორციელებლად საჭიროა შესაბამისი ვარემო პირობები, საჭიროა უჯრედი მთლიანობაში იყოს წარმოდგენილი, ე. ი. აუცილებელია ინტიმური ურთიერთობა ბირთვსა და უჯრედის არაბირთვულ ნაწილს — ციტოპლაზმას შორის, რომელიც პასიურ საკვებ სუბსტრატს კი არ წარმოადგენს, არამედ ხასიათდება საკუთარი რთული ორგანიზაციით.

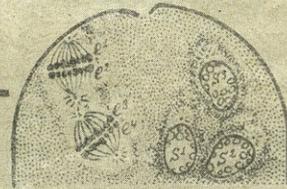
რა საფუძველი არსებობს ასეთ შემთხვევაში იმის დასამტკიცებლად, რომ ნიშანთვისებების მემკვიდრეობით გადაცემის პროცესში ბირთვისა და ციტოპლაზმას როლი სრულიადაც არაა ერთნაირი, და რომ წამყვანი როლი აქ ბირთვი ეკუთვნის?

♀ ბნელფერი აბრეშუმისებრები X შინაური აბრეშუმისებრები ♂

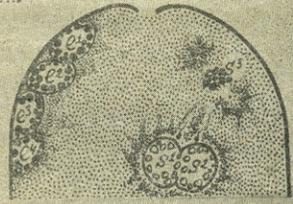

გამსმდეპის
ბნელება

განხვევება 40°
2ს. განხვევლობაში

სოკოვანი განხვევობა

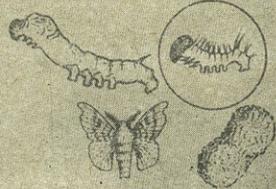

ანდროგენული „განხვევობა“

50% ♀ ZW + 50% ♂ ZZ

ბირველი თაობის სოკოვანი
ჰივანიები

100% ♂ ZZ

ანდროგენული ჰივანიები

ნახ. 1. სრული სახეობათაშორისი ანდროგენეზის მიღების სქემა აბრეშუმის კიის ორი განსხვავებული სახეობის — შინაურისა და გარეულის შეჯვარების გზით

მტკიცებისათვის ბევრი საშუაო არსებობს, მაგრამ განსაკუთრებით თვალსაჩინოა ამ მხრივ ე. წ. ექსპერიმენტული ანდროგენეზი. დაახლოებით 70 წლის წინათ გერმანელმა ბიოლოგმა თეოდორ ბოვერემ სცადა ეჩვენებინა, თუ უჯრედის რომელი ნაწილი (ბირთვი თუ ციტოპლაზმა) განაპირობებს სახეობრივი ნიშანთვისებების მემკვიდრეობით გადაცემას. მან ერთი სახეობიდან (A) აიღო მდებარეობის სასქესო უჯრედი—კვერცხ-უჯრედი, რომელიც, ბირთვს გარდა, შეიცავდა დიდი რაოდენობის ციტოპლაზმას და მოაცილა მას ბირთვი. შემდეგ ბოვერემ მოხაინძა უბირთვო კვერცხუჯრედის განაყოფიერება განსხვავებულ სახეობის (B) მამრობითი სასქესო უჯრედით — სპერმატოზოიდით და მიიღო ჩანასახი, რომელსაც A სახეობისგან ერგო მხოლოდ ციტოპლაზმა, ხოლო B-საგან პრაქტიკულად მხოლოდ ბირთვული მასალა (სპერმატოზოიდის განაყოფიერებისას კვერცხუჯრედში შეაქვს უსასრულოდ მცირე რაოდენობის ციტოპლაზმა). ასეთი ჩანასახი (ციტოპლაზმა A + ბირთვი B) რომ განვითარებულიყო დედული სახეობის მსგავს ორგანიზმად, ჩვენ შეგვეძლო გადავეწყვიტა დავა A ციტოპლაზმის სასარგებლოდ. მაგრამ თუ ჩანასახი გადაიქცეობა B სახეობის მსგავს ინდივიდად, მაშინ დავა გადაწყდებოდა B ბირთვის სასარგებლოდ.

ბოვერის შემდეგ მსგავსი ხასიათის ცდები არაერთხელ იქნა ჩატარებული გამოჩენილი ბიოლოგების მიერ ზვიგის ზღარბებზე, ამფიბიებზე და სხვა ცხოველებზე, მაგრამ ანდროგენული განვითარება* უკეთეს შემთხვევაში აღწერდა ისეთ სტადიას, რომელზედაც ძნელი იყო იმის გარკვევა, თუ რომელი საწყისი სახეობის ნიშანთვისებები ჭარბობდა მიღებულ თაობაში.

ზრდასრული ანდროგენული ინდივიდების მიღება, რომელთა ციტოპლაზმა ეკუთვნის დედას, ხოლო ბირთვი მამას, მოხერხდა პირველად აბრეშუმის ჭიაზე. ყველაზე ადრე ასეთი სრული ანდროგენული განვითარების მიღება შეძლო იაპონელმა გენეტიკოსმა კ. პასიმოტომ (1934 წ.) და მისგან დამოუკიდებლად ამ სტრუქტურის ერთობი (1936 წ.) მკვეთრად განსხვავებული ჯიშების სახეობის შიგნით შეჯერებებით. ხოლო 1956 წელს ბ. ასტაუროვმა და ვ. ოსტრიაკოვა-ვარშავერმა შეძლეს ბოვერის ექსპერიმენტული ჩანაფიქრის სრული რეალიზება და მიიღეს ანდროგენული ინდივიდები შინაური აბრეშუმმხვევიას *Bombyx mori*, L.— ციტოპლაზმისა და მათთან ახლო დგომი, მაგრამ მკვეთრად განსხვავებული გარეული სახეობის *Bombyx mandarina*, M. ბირთვის „კომბინაციით“ (ციტოპლაზმა *mori* + ბირთვი *mandarina*) ან, პირიქით, (ციტოპლაზმა *mandarina* + ბირთვი *mori*).

1-ლ ნახ-ზე ნაჩვენებია ცდის სქემა, სადაც გარეული თეთის აბრეშუმმხვევიას დედალი ბებლები (♀)

* ბერძნული სიტყვიდან ანერ—მაჰაკი და გენეზისი—წარმოშობა.

mandarina (მარცხენი ზევით) ნაყოფიერდებოდა შინაური სახეობის მამლებით (♂) *mori* (მარჯვნივ ზევით)*. მამრობითი ხაზი ხასიათდებოდა კარგად გამოხატული რეცესული ნიშნებით — გამოჩეკილი მურის შოკოლადისფერი შეფერვა, ჭიისა და პეპლის თეთრი ფერი. მდებარეობითი ხაზის მური შავი ფერისაა, ჭია მუქი ფერი, ხოლო პეპელა მონაცრისფრო-ყავისფერი. განაყოფიერების დროს კვერცხში ერთდროულად შედის რამდენიმე მამრობითი სასქესო უჯრედი (სტერმა), როგორც ეს ნაჩვენებია ნახ-ზე შუაში ზევით (S¹, S², S³). თუ არ დაეარდვება განაყოფიერების ნორმალურ მსვლელობას სპეციალური ზემოქმედებით, მაშინ ერთ-ერთი ბირთვი *mori*-ს სტერმათაგან (S¹) შეერწყმის *mandarina*-ს კვერცხუჯრედის ბირთვის (e¹) და ასეთი ნორმალური სახეობათაშორისი ჰიბრიდის პირველი თაობა ორივე მშობლისაგან მიიღებს მემკვიდრეობით ნიშნებს (სქემაზე მარცხნივ ქვევით). გარეგნულად ჰიბრიდი შუალედურია მხოლოდ ერთი ნიშნით (მარჯის ზომა, ფორმა და სხვ.). სხვა ნიშნების მიხედვით კი ემსგავსება იმ მშობელს, რომელიც ხასიათდება ე. წ. დომინანტური (გადაამღვივი) ნიშნებით. ჩვენს შემთხვევაში იგი ხასიათდება შავი მურით, მუქი ჭიით და დედის — *mandarina*-ს მსგავსი ბებლებით, ვინაიდან ეს ნიშნები დომინირებენ მამის *mori*-ს რეცესულ ნიშნებზე — მურის შოკოლადისფერ შეფერვაზე, ჭიის თეთრი და პეპლის ღია ფერზე. ჩვეულებრივ ასეთი ჰიბრიდების ნახევარი მდებარეობითი სქესისაა, ნახევარი კი მამრობითის. მაგრამ, თუ ახლად განაყოფიერებულ კვერცხუჯრედს მდებარეობითი და მამრობითი ბირთვების შეერთებამდე (სტადია, რომელიც ნაჩვენებია შუაში ქვევით) დაუქვემდებარებთ ორსაათიან ტემპერატურულ ზემოქმედებას 40°-ზე, მდებარეობითი ბირთვული აპარატი ზიანდება და აღარ მონაწილეობს განვითარების პროცესში (მარჯვნივ ქვევით). ჩანასახის ბირთვი ასეთ დროს ყალიბდება ორი სერუმის მიერ შეტანილი ორი მამრობითი ბირთვის შერწყმით (S¹S²). ჩანასახი ვითარდება ანდროგენულად დედის *mandarina*-ს ციტოპლაზმისა და მამის *mori*-ს ბირთვული მასალის მონაწილეობით. 1-ლ ნახ-ზე მოცემულ სქემაზე (მარჯვნივ ქვევით) ჩანს, რომ ასეთი ანდროგენული ინდივიდები უკლებლივ ავლენენ (თუნდაც რეცესულ) ბირთვის მიერ შეტანილ მამის ნიშანთვისებებს. ჩანასახის ბირთვი იღებს მამის კონსტიტუციას (Z, Z) სქესის განმსაზღვრელი ე. წ. სქესობრივი ქრომოსომის (Z) მხრივაც. ამიტომ აბრეშუმმხვევიას ან-

* მდებარეობითი სქესი ბიოლოგიაში პირობითად აღინიშნება სიმბოლოთი ♀—სარკე სახელურით — ქალღმერთ ვენერას და მისადმი მიძღვნილი პლანეტას ემსგავსება. მამრობით სქესს აღნიშნავენ სიმბოლოთი ♂—ფარი და შუბი — ომის ღმერთის მარსისა და მისი სახელის პლანეტას ემსგავსება.

ეროზია და მასთან ბრძოლის ძირითადი ღონისძიებანი აფხაზეთის პირობებში

ეროზიული
ზონალიზაცია

ბ. ჩიკვაშვილი

ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი

აფხაზეთის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა უდავოდ ერთ-ერთ წამყვან სუბტროპიკულ რაიონად ითვლება საქართველოში და, შეიძლება ითქვას, მთელ საბჭოთა კავშირში. აფხაზეთში მოჰყავთ ჩაი, ციტრუსები, თამბაქო და სხვა მეტად ღეფიცურები და ძვირფასი სასოფლო-სამეურნეო კულტურები. ამიტომ აფხაზეთის სოფლის მეურნეობის მუშაკთა წინაშე დასახულია მათთვის მიჩენილი მიწის თითოეული ჰექტარის სრული და ყოველმხრივი გამოყენების საბატიო ამოცანა, რომლის გადაწყვეტაში უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება ნიადაგის ნაყოფიერების არა მარტო შენარჩუნებას, არამედ ამაღლებასაც. ეს ეხება, რა თქმა უნდა, რესპუბლიკის მთიანი რაიონების მიწებსაც, რომელთა მნიშვნელოვანი ნაწილი დაკავებული აქვს ძვირფას სასოფლო-სამეურნეო კულტურებს.

ამასთან დაკავშირებით აფხაზეთში დიდი სახალხოსამეურნეო მნიშვნელობა ენიჭება ნიადაგების ეროზიის წინააღმდეგ ბრძოლას. აქ ერთწლიანი სათოხნი კულტურებისათვის მეტ შემთხვევაში იყენებენ 15-25 გრადუსის და მეტი დაქანების ფერდობებს. ის ზარალი, რასაც აფხაზეთში სოფლის მეურნეობას ეროზია, პირველ რიგში კი წყლის ეროზია, აყენებს, ძალიან დიდია. წვიმების დროს ნიადაგების სისტემატური გადარეცხვა იწვევს სახნავ-სათესი ფართობების მნიშვნელოვან შემცირებას. ასე, მაგალითად, უკანასკნელი რვა წლის განმავლობაში მწყობრიდან გამოვიდა დიდი რაოდენობის

სახნავი მიწა, რომლის ნაყოფიერების აღდგენა თითქმის შეუძლებელია ან კიდევ მოითხოვს მეტად დიდ კაპიტალდაზღვევებს. ამის მაგალითად შეიძლება დავასახელოთ კიროვის, თუმანაინის, სპანდარაინის, ილიჩის და სხვა კოლმეურნეობები გაგრის რაიონში; მცარას, აგარაკის, კალდახარის სასოფლო საბჭოებში შემავალი და სხვა კოლმეურნეობები გუდაუთის რაიონში; თავისუფლების, შრომის, ოქტომბრის, ბაგრაძეის და ეშერის სასოფლო საბჭოებში შემავალი კოლმეურნეობები სოხუმის რაიონში; სოფ. ბედიას, გუპის, ოტაპის და სხვ. მრავალი კოლმეურნეობა ოჩამჩირის რაიონში.

ასე რომ, ნიადაგისა და საკვები ელემენტების ის დანაკარგები, რომლებსაც ადვილი აქვს ეროზიული პროცესების შედეგად, ნამდვილად უდიდეს ოდენობას აღწევს.

ეროზიული პროცესების დამანგრეველი მოქმედება წარმოებს ტყეების ინტენსიური და არასწორი კრის, ფერდობებზე ერთწლიანი სათოხნი კულტურებით დაკავებული ნიადაგების ცუდი დამუშავების შედეგად. რესპუბლიკის კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში არ ხდება მიწის ფონდების სათანადო ტოპოგრაფიული, ნიადაგური და აგროსამეურნეო შესწავლა.

ცნობილია, რომ ტყის საფარი ხელს უწყობს ნიადაგში წყლის მარაგის ზრდას, ხელს უშლის ნიადაგის ზედაპირულ ჩამორეცხვას. ტყის ეს როლი განსაკუთრებით გლინდება მთის ღია ფერდობებზე.

მეთამბაქოობის სპეციალისტებმა კარგად იცინ, რომ ფერდობებზე ნიადაგის გადარეცხვის მნიშვნელოვანი შემცირებისათვის და ამ მიწის ფონდის შესანარჩუნებლად საჭიროა ფერდობის დამუშავება გარდიგარდმო, კვლის მოწყობასთან ერთად ზოლების დატოვება

ნახ. 1. გაგრის რაიონის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის ერთ-ერთი უბანი, რომელიც ეროზიული პროცესების მავნე მოქმედების გამო მთლიანად გამოსულია მწყობრიდან. ნახ-ზე ნათლად ჩანს ნიადაგისეული ფენის სრული ჩამორეცხვა-მოსპობა

ყველა საკითხის სწორი გადაწყვეტისათვის საჭიროა ვიცოდეთ, როგორი ნიადაგებია მეურნეობაში და როგორ გამოვიყენოთ ისინი.

ასე მაგალითად, მიწებზე, რომლებზეც ერთხელ მოქმედებს, უნდა შეიზღუდოს ხოლო ძლიერ გადატვიხილ ფერდობებზე შეწყდეს სენა ერთწლიანი სასოფლო-სამეურნეო კულტურებისათვის და განხორციელდეს ღონისძიებანი მათი ნაყოფიერების აღსადგენად. აი-დან თხუთმეტ გრადუსამდე დახრილობის ფერდობების დამუშავება ერთწლიანი კულტურებისათვის უნდა წარმოებდეს მთისზედა არხებისა და წყალსადინარების აუცილებელი მოწყობით, რათა შეჩერებული და სხვა მიმართულებით იქნეს გაშვებული ზემოთ მდებარე ტერიტორიების ნიაღვრების წყალი. რეკომენდებულ იქნეს ამ ფერდობებზე თესვის ზოლებრივი წესი; საჭიროდ იქნეს ცნობილი, რომ ეს ღონისძიებანი შემოწმდეს საცდელ სადგურებში, ხოლო 15-25 გრადუსამდე დახრილობის ფერდობზე გამოყენებულ იქნეს მრავალწლიანი ნარგავების გასაშენებლად, ფერდობების გარდიგარდმო აუცილებლად გაშენდეს მწვანე დამცავი ზოლები. 25 გრადუსზე მეტი დახრილობის ფერდობებზე მოხდეს ტყე-ბუჩქნარების დარგვა. ყველა შემთხვევაში ფერდობებზე თამბაქო უნდა დაირგას ეგრეთ წოდებულ ნაძვური წესით. თამბაქოს 7-8 რიგებს შორის გაყვანილი უნდა იქნეს კვლები, ხოლო ზოგან ამავე მანძილზე დაითესოს ბუფერული მწვანე ზოლები. შემოდგომით ნაყოფებზე დაითესოს პარკოსანი ბალახები, ხოლო გაზაფხულზე მოიხნას და დაირგას თამბაქო.

ეროზიული მიწულების თავიდან აცილებისა და ამავე დროს ეროზირებული მიწების ნაყოფიერების უმოკლეს დროში აღდგენის მიზნით საჭიროდ უნდა ჩაითვალოს შემდეგი ღონისძიებების გატარება:

რესპუბლიკაში შეიქმნას სამთო-მელიორაციულ სამუშაოთა წარმოების საცდელ-საჩვენებელი უბნების ფართო ქსელი, რომელთა მაგალითზე შესწავლილი, შემოწმებული და შეფასებული უნდა იქნეს ეროზიის საწინააღმდეგო ცალკეულ რეკომენდირებულ ღონისძიებათა ეფექტურობა ყოველი მიკრორაიონის ფიზიკო-გეოგრაფიული პირობების გათვალისწინებით;

ყველა კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში სასოფლო-სამეურნეო მიწათმოქმედება, როგორც წესი, უნდა წარიმართოს მეურნეობის განვითარების წინააღმდეგინი კომპლექსური პერსპექტიული გეგმის თანახმად, სადაც, სხვა ღონისძიებებთან ერთად, ნაჩვენებია უნდა იყოს აგრეთვე ნიადავის ეროზიულ მოვლენებთან ბრძოლის ღონისძიებანი;

იმ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში, სადაც ერთწლიანი სათიხნი კულტურების ქვეშ ძირითადად გამოყენებულია დიდი დახრილობის მქონე ფერდობები, მიზანშეწონილია ჩამოყალიბდეს ეროზიის საწინააღმდეგო ღონისძიებათა გამტარებელი სპეციალ-

ნახ. 2. ვაგრის რაიონის ერთ-ერთი მთიანი უბანი, სადაც ფერდობების გარდიგარდმო ნიადაგის ვადარტეხვისაგან დაცვის მიზნით ვიწრო ზოლებად დათესილია მრავალწლიანი საკვები ბალახი. ოფიციალური მინაცემებით აღდგენილია, რომ აღნიშნულმა ღონისძიებამ საგრძობლად შეამცირა ნიადაგისუფლი ფენის გაღრმავება

და ა. შ., მაგრამ ამ წესს თითქმის არსად იცავენ. პირიქით, განავრცობენ ციკაბო ფერდობებზე მიწის დამუშავების შაბლონური აგროტექნიკის გამოყენებას, ხნავენ ხევის მწვერვალებსა და მოქმედ ხრამებში წყალმიმყვან ღარტაფების მწვერვალებსაც.

რესპუბლიკაში ნიადაგების ეროზიის წინააღმდეგ ბრძოლის პრობლემებზე მუშაობს მთელი რიგი სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტები და ორგანიზაციები, მაგრამ, სამწუხაროდ, გაწეული მუშაობის შედეგები ანგარიშისა და სამეცნიერო ნაშრომების ჩარჩოებს არ გასცილებია. მათი პრაქტიკული გამოყენებისათვის კი არც სოფლის მეურნეობის მუშაკები და არც თვით მეცნიერები სათანადოდ არ ზრუნავენ. ამ მხრივ მათ შორის არ არის არავითარი კავშირი. სადღესოდ ჯერჯერობით არა ვგაქვს ეროზიისთან ბრძოლისა და ნიადაგების ვადარტეხვის პროცესების შეჩერების შესახებ ნამდვილად მეცნიერული და ტექნიკურად სრულყოფილი რეკომენდაციები, ზეგებისა და ნიაღვრების მოვლენების თავიდან ასაცილებელი ღონისძიებანი და ა. შ.

სწორედ ამ სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხების გარკვევას მიეძღვნა სამეცნიერო-ტექნიკური თათბირი, რომელიც მიეწყო სოხუმში 1962 წლის ივნისში საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს წყლის რესურსების გამოყენების და დაცვის სახელმწიფო კომიტეტის ინიციატივით საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის პროდუქტების წარმოებისა და დამზადების სამინისტროსა და აფხაზეთის ასს რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოსთან ერთად. ამ თათბირზე სხვა საკითხებთან ერთად აღინიშნა, რომ ნიადაგის ეროზიისთან ბრძოლის

რი ბრიგადები, რომლებიც აღჭურვილი უნდა იყვნენ სათანადო სამთო-სამელიორაციო მექანიზმებით.

ამ მიზნით მიზანშეწონილია უახლოეს ხანში აფხაზეთში მოეწყოს კოლმურწეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების აგრონომებისა და მექანიზატორების მომზადებისა და ვადამზადების მოკლევადიანი კურსები ეროვნის საწინააღმდეგო ღონისძიებათა ჩატარების სხვადასხვა საკითხებზე;

ფართო პროპაგანდა გაეწიოს მეცნიერებისა და ტექნიკის მიღწევებს ეროვნის, ლეარცოფების და მეწყერების საწინააღმდეგო ღონისძიებათა წარმოების სხვადასხვა საკითხებში.

სისტემურად გამოიცეს სამეცნიერო-პოპულარული ბროშურები და პლაკატები განსახილველ საკითხებზე.

მაქსიმალურად გაიზარდოს პასუხისმგებლობა ტყის უკანონოდ გაჩეხვაზე.

საქართველოს სსრ მინისტრთა სებჭუს გუერთიანება „საქოვლტექნიკამ“ ყველაფერი უნდა გაიკეთოს იმისათვის, რომ უახლოეს დროში აფხაზეთში შენიღოს საჭირო რაოდენობით ის სამთო-სამელიორაციო მექანიზმები, რომლებიც შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ეროვნის საწინააღმდეგო ღონისძიებათა ჩატარების სამუშაოთა ხარისხიანად შესრულებისათვის.

დასასრულს, საჭიროდ მიგვაჩნია აღვნიშნოთ, რომ ეროვნული და მეწყერული მოვლენების შემდგომი განვითარების თავიდან აცილებისა და ეროვნირებული მიწების ნაყოფიერების სწრაფი აღდგენის მიზნით საჭიროა, რომ ეროვნის წინააღმდეგ ბრძოლას ჰქონდეს გეგმიანი, კანონივით სავალდებულო ხასიათი.

(დასასრული, დასაწყისი იხილეთ 23-ე გზ-ზე)

ნებლობის, წყლის სპორტისა და სხვათა განვითარებისათვის.

მდინარე ბზიფის ხეობაში ჯერჯერობით რეგისტრირებულია 10-ზე მეტი მინერალური წყარო, რომელთაგან ზოგიერთის ტემპერატურა 90°-ს აღწევს. კურორტოლოგიის ინსტიტუტის დასკვნით მდინარე ბზიფის ხეობა ფშიცაპესამდის საუკეთესოა კლიმატური თვალსაზრისითაც. ყველაფერი ეს კარგი საწინდარია სამკურნალო და გამაჯანსაღებელი სანატორიუმებისა და დასასვენებელი სახლების მოსაწყობად, რომელთა განხორციელებაც დამოკიდებულია ბზიფის კასკადის მშენებლობისათვის საჭირო გზის გაყვანასთან.

ახალი საავტომობილო გზა დაიწყება მდინარე გეგას შესართავიდან და აყვება მდინარე ბზიფს, გაივლის მომავალი წყალსაცავის ნაპირებზე და მიადგენს მდინარე ბავიუს შესართავს. აქედან ახალი გზა გაყვება მდინარე ბავიუს და საბოლოოდ შეუერთდება არსებულ გზას კურორტ ავადხარასთან. ახალი გზის სიგრძეა 85 კმ. მდინარეების — ბზიფისა და ბავიუს ხეობები თავისი ულამაზესი პეიზაჟებით გადაიქცევა ტურისტთა საყვარელ ადგილებად.

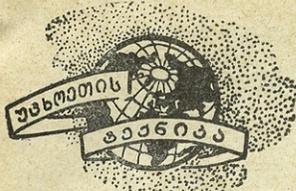
ახალი გზის გაყვანა დიდად შეუწყობს ხელს დღემდე ხელუხლებელი ხე-ტყის მარაგის ათვისებასაც, რომლითაც ასე მდიდარია ბზიფის ხეობა.

მეთევზეობის შემდგომი განვითარებისათვის ბზიფის პესის ქვედა ბიეფში გათვალისწინებულია თევზსაშენის მოწყობა, სადაც წლიურად შეიძლება გამოყვანილ იქნეს 100 ათასი ლიფსიტი. ამ მიზნებისათვის შესაძლებელია აგრეთვე ხელოვნური წყალსაცავების გამოყენებაც.

ამრიგად, მდ. ბზიფის ჰიდროენერგეტიკული კასკადი წარმოადგენს კომპლექსურ ობიექტს, რომელიც ერთნაირად ითვალისწინებს ენერგეტიკის, მეთევზეობის, ტურისტების, საკურორტო მშენებლობის, ხე-ტყის დამზადების ინტერესებს.

ღიდი სამუშაოები მდ. ბზიფის ხეობაში ჯერჯერობით თავის გამოსახულებას პოევის დამტკიცებულ პროექტში. გავა კიდევ ცოტა დრო და ხორცი შეეცხმება ინჟინერთა ამ გაბედულ აზრს.

ლალი „კალიკრატს“ ულტრაგეგმრას

უკანასკნელ ხანებში აშშ-ში მიმდინარეობს სამუშაოები ულტრაპოკლე ტალღების კვანტომექანიკური (მოლეკულური) გამამაღლებლების შესაქმნელად. ცდების ჩატარებისას პირველად მოხერხდა „ინდუცირებული“ გამოსხივების გამოყენება არაელექტრომაგნიტური რხევის გამძლეობისათვის. ცდების დროს, რომლის მიზანს შეადგენდა ასეთი გამამაღლებლების შექმნა, გამოიყენებოდა კრისტალი ლალი, რომელიც მინერალური იყო კვარცის კრისტალთან — ულტრაბგერით ვენერატორთან.

მოქმედების მექანიზმი ასეთია: ენერჯიის ულტრაბგერითი კვანტები შთანთქმდება ლალის მიერ და ზემოქმედებს კრისტალურ გისოსში აგზნებული ატომების რხეულ მოძრაობაზე. ამ ზემოქმედების მოყვება ლალში მომარაგებული სხივური ენერჯიის შვავისმავარი განთავისუფლება. ასეთი ინდიკატორების მეშვეობით შესაძლებელი იქნება შეიქმნას დიდი რაოდენობის მოქმედების და მაღალი გრძობიერების პიღროლოკატორები.

ფოლადის უბრძმელო გამოღნობა

ქალაქ კულუჯი (ბენსილვანია, აშშ) საექსპლოატაციოდ გადევნა დანადგარი ფოლადის უბრძმელო მიღებისათვის.

ფოლადის დებულობენ დაბალხარისხიანი მაგნეტიტის მადნისაგან, რომელიც წინასწარ გამდიდრებული და გრანულირებულია. დაახლოებით 15-18 ტ გრანული იტვირთება 2,4 მ დიამეტრისა და 8 მ სიმაღლის რეტორტაში, რომელიც ამოვებულია ცეცხლგამძლეებით. შემდეგ მადნის შიგნით გატარდება განსაკუთრებით მოშაღებული და 1035°-მდე გახურებული ნარევი ბუნებრივი აირისა და წყლის ორთქლისა. აირორთქლის ნარევი გაიღვებება მადნში ცალკეული ნაწილებით წუთით 15-20-ჯერ. ნახშირბადთან და მადნის გოგირდთან შეერთებით იგი ალაღვენს რკინას.

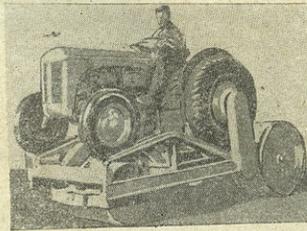
მიიღება მაღალი სისუფთავის ფოლადი. მინარევების შემცველობა არ აღემატება 0,2%-ს, ამასთან ყველაზე მავნე მინარევები (გოგირდი და ფოსფორი) მონაწილეობს მეტად მცირე რაოდენობით, რომელიც გაიზომება პროცენტის მეათასედი ნაწილით. ასეთი სისუფთავის გამო ამ ხერხით მიღებული ლითონი ვარგისია ელექტროტექნიკაში გამოსაყენებლად და შემდგომი გადამუშავებისათვის მაღალხარისხიან ლეგირებულ ფოლადად.

ახალი ხერხით ფოლადის წარმოებისათვის საჭიროა მაღანი, ბუნებრივი აირი და წყლის ორთქლი. მეტალურგიული ოქსი და ფლუსები საჭირო არაა. ეს უბრძმელო პროცესს მეტად ხელსაყრელს ხდის იქ, სადაც ოქსივადი ნახშირი არ არსებობს. ასეთი სახის პირველი დანადგარის მუშაობლობაა 75 ტ დღე-ღამეში. მშენებლობაშია მეორე, 125 ტონიანი რეტორტა.

ნიდავის სატექნიკო ტრაქტორის სიმძლავრისა და ფონის გამოყენებით

ინგლისური ფირმა „ტოვოუ“ უშვებს სატექნიკოს ნიდავის, ასფალტ-ბეტონის, სხვადასხვა სასოფლო-სამეურნეო მიწების შემვიდრებისათვის და სამრეწველო საჭიროებისათვის. სატექნიკოს კონსტრუქციული წონაა 2 ტ (სატექნიკოს საერთო წონა ტრაქტორით და ვალცებში არსებული ბალახით — 6,2 ტ), სატექციის სიგანა 1830 მმ.

სატექნიკო უყენდება ტრაქტორები „ფერგუსონ“ TFE-20 ან „ფერგუსონ“ TFE-35, რომელთა სიმძლავრე უსებაშისადა არის

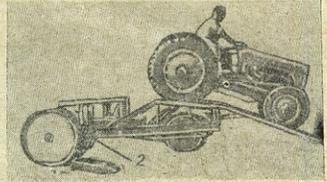

ნახ. 1

28 და 34 ს. ძ (ნახ. 1). ტრაქტორის სატექნიკო ახვლისა და ჩამოსვლისათვის არსებობს სპეციალური მოსახსნელი კიბეები, რომლებიც თავსდება სატექნიკის უკანა წამყვან ვალცებს შორის.

აგრეგატის წონის გაზრდა შეიძლება ტრაქტორის უკანა ბალონების წყლით, ან სატექციის ვალცების ქვიშით ან წყლით ავსებით. ამ დროს სატექნიკის წონა 35 ტით მატულობს.

სატექნიკო სამუშაოების კონსტრუქციისა: წინა ვალცი სამართავია, ორი უკანა — წამყვანი. წინა ვალცი, რომელიც ტრაქტორიდან იმართება, შედგება ორი ნახევრისა-

ნახ. 2

გან და შერეობრებულია, რაც სატექნიკის საშუალებას აძლევს კარგად შეეფუოს არასწორ ზედაპირს.

სატექნიკის უკანა ვალცების დიამეტრია 965 მმ, წინასი — 685 მმ; ვალცების სიგანე უსებაშისადა ტოლია 608 და 862 მმ-ისა. მიწებზელი მიწისა და სხვა მასალების გასწვნივად სატექნიკო დამყენებულია სტეტიები (ორ-ორი თითოეულ ვალცზე).

სატექნიკის ძვრა ხორციელდება ტრაქტორის წამყვანი ნახევარღრძობით ჭაჭველი გადაცემების დახმარებით. ტრაქტორის მუხრუში იმავე დროს სატექნიკის მუხრუჭიცაა. სატექნიკის ახსიათებს მაღალი მანევრულობა და შეუძლია იმუშაოს მოზარუნების მცირე რაღიუსით.

სატექნიკის შეუძლია გადაადგილდეს საკმაოდ მაღალი სიჩქარით: წინ — საათში 16-19,2 კმ-ით, უკან — 5,2-9,0 კმ-ით.

სატექნიკის ტრანსპორტირება შორ მანძილზე შეიძლება სატვირთო ავტომობილით.

მუშაობის დაწყების წინ ტრაქტორი უქუსვლით (ნახ. 2) სპეციალური კიბით შედის სატექნიკის ჩარჩოზე; შემდეგ ტრაქტორის უკანა ხიდი უყენდება ისე (ტრაქტორის საკიდი სისტემის გამოყენებით), რომ უკანა ოვლების საბურავები არ ეხებოდეს ჩარჩოს, ხოლო ტრაქტორის ჩონჩხი მდგარად იყოს. შემდეგ ტრაქტორი მაგრდება სპეციალურ სადგარებზე, რომლებიც გათვალისწინებულია სატექნიკის შასში.

საქის მართვას აქვს ჩამკეტი სამარჯვი, რაც მართვას მოხერხებულს ხდის და აუშუკობენებს ტრაქტორისტიტის მუშაობას. სატექნიკის წინა ვალცის მოზარუნება ხორციელდება ჭაჭველი გადაცემის მეშვეობით.

აგრეგატის სამუშაოდ მოშაღებისათვის საჭიროა 10 წუთი, ხოლო დემონტაჟი შეიძლება უფრო სწრაფად ჩატარდეს.

საქართველოში პლანური გენერატორის გამოცდის შესახებ

„შველავი ღიბნიშვილი“ გამომცემი ამოცანები: ... მნიშვნის
ახალი წყაროების და თბური, ატომური, ზონისა და ძირითადი მნიშვნის
ელექტროენერჯის პიკლაპიკი პარამეტრის ხარისხის აღმოჩენა...“

(საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პროგრამა)

— მიეცით ქანებადი!
მანომეტრის ისრები მალა ავარდა — მძაფრი
გრივალეები აბობოქრდა კამერაში...

— რეჟიმი!

გიგანტური ჩაქუჩის ცემის მსგავსი ყრუ აფეთქე-
ბანი, ცეცხლის ალის ისფერი ელვარება, მზარდი გუ-
გუნი და — დაიწყა... სქელ კედლებს იქით უეტრად
გაისმა გრვენივა. ჯავნიან ყვითელ მინაში ჩანს ცეცხ-
ლოვანი ქავლი, ამოტყორცილი დანადგარიდან. ნარინ-
ჯისფერი ნაკადი გადადის ყვითელ, შემდეგ დამაბრმავე-
ბელ ისფერში. და ერთდროულად ხმების კასკადი შე-
უჩქრებულად იზრდება, უფრო მძლავრი და მქუხარე
ხდება. გრივალისებრი გუგუნი სმენას ახშობს, გეგონე-
ბა, ირველივ მთელ სივრცეს ავსებსო. გაავარჯრებულ
ქაველზე ქარიშხალი იწყებს ტრიალს. აი, ცეცხლოვანი
ნაკადი შეეხოს აზბესტის ფურცელს. რამდენიმე წამში
ცეცხლგამძლე მასალა პაპიროსის ქაღალდისვით იფერ-
ფლება.

ასე — ცეცხლსა და ქვეა-ქუხილში იზადება მომა-
ვალ დროთა ტექნიკა. მიმდინარეობს ადამიანის აზრის
სასწაულებრივი პირმშოს — პლანური გენერატორის
გამოცდები.

„ეს იქნება რევოლუტია ტექნიკაში იმ გადატრია-
ლების მსგავსი, რომელიც რეაქტორულმა ძრავებმა მოა-
ხდინა ავიაკოში“... ამოიხს კვლევის ხელმძღვანელი
ლაბორატორიაში შესვლამდე. მას მხედველობაში ჰქონ-
და თანამედროვე მეცნიერების ერთი უმნიშვნელოვანე-
სი პრობლემათაგანი — თბური ენერჯის ელექტრო-
ენერჯიად გარდაქმნა უმანქანოდ.

...ძრავების განვითარების ისტორია — ესაა სიმძ-
ლავრის უწყვეტი გაზრდის პროცესი. ოდესღაც ტექნი-
კის დიდ მიღწევად ითვლებოდა შიგაწვის ძრავა. მაგ-
რამ მისი „ჭერი“ 10-15 ათასი კილოვატია: შემცველ-
ად მოვიდა ორთქლისა და აირის ტურბინები. საბჭო-
თა ქარხნებმა დაამზადეს ასეული ათასობით კილოვატი
სიმძლავრის უნიკალური ავრვატები. მაგრამ ჩვენა
კოსმოსური და ატომური ენერჯის მძლავრი ტექნიკა

სულ უფრო და უფრო მძლავრ და ეკონომიურ მანქა-
ნებს მოითხოვს. სად ვეძებთ ამ ამოცანის გადაწყვე-
ტის გზები?

ერთ-ერთი მათგანია — პლანური, ანუ, როგორც
უწოდებენ კიდევ, მაგნიტოაიდროდინამიკური გენერა-
ტორის შექმნა. პირველი ნაბიჯები უკვე გადადგმულია—
წარმოებს მომავალი დანადგარის უნიკალური მოდელის
გამოცდები.

ჯერ კიდევ ფარადეს დროიდან ცნობილია: ელექტ-
რული დენი რომ მივიღოთ, საჭიროა ლითონის მავთუ-
ლი მაგნიტურ ველში გადავადგილოთ.

მავთულის ნაცვლად სწრაფდენადი აირის ქავლი
რომ გამოვიყენოთ? აირის ნაკადი მაგნიტურ ძალახაზე
გადაკვეთს და მასში ელექტრომომძრავებელი ძალა
აიძვრება. ამ ნაკადში ელექტროდებს თუ ჩავუშვებთ,
შეიძლება მათი შეშვებით ელექტრული დენი გაგ-
ვეტარებინა.

ასეთი გენერატორი საშუალებას იძლევა თავი და-
ვალწიოთ მოძრავ ნაწილებს — ტურბინის, დისკოებს,
ლუზებს, რომლებიც ყველაზე მეტად ამუხრუჭებს ტექ-
ნიკის პროგრესს. და რაც მთავარია, შესაძლებელი იქნე-
ბა მასში მივიღოთ უზარმაზარი — მილიონობით კილო-
ვატი სიმძლავრე!... მაგრამ მთელი უბედურება ისაა,
რომ მავთულისაგან განსხვავებით აირი ელექტრობას
არ ატარებს. იგი რომ გამტარი გახდეს, იონიზებული
უნდა იქნეს, სხვაგვარად რომ ვთქვათ, უნდა მივიღოთ
პლანა.

ამისათვის აირს ძლიერ ახურებენ და მას უმატებენ
კალიუმის, ცეზიუმის ან სხვა ტუტე ლითონების შენა-
ერთებს. ასე მიიღება დაბალტემპერატურული პლანა,
რომელშიაც „იზადება“ ელექტრული დენი.

„დაბალტემპერატურული“ — ეს აირის სამიათას
გრადუსამდე. სულ მხოლოდ ორჯერ ნაკლები, ვიდრე
მზის ზედაპირზე. ჯერ კიდევ ათი-თხუთმეტი წლის წი-
ნათ ვერც ერთი მასალა ვერ გაუძლებდა ასეთ გადახუ-
რებას. ამ მეტად საინტერესო პრობლემაზე საფუძვლი-
ანი მუშაობის შესაძლებლობა მხოლოდ ქიმიის, ბირთ-

ეული და რაკეტული ტექნიკის განვითარებასთან ერთად გამოჩნდა.

მისი გადაწყვეტა უდიდეს სარგებლობას გვპირდება. პლასმური დანადგარები მეტად ეკონომიურია. განვითარების, მათი მარგი ქმედების კოეფიციენტი შეადგენს 50 პროცენტზე მეტს. ამჟამად მარგი ქმედების კოეფიციენტის თითოეული ნახევარპროცენტისათვის შეუპოვარი ბრძოლა წარმოებს, ხოლო საუკეთესო თანამედროვე ორთქლალურ დანადგარებში იგი არ აღემატება 40 პროცენტს! განვითარების მონაცემთა უკან — მილიონობით ტონა საწვავის ეკონომია, იაფი ენერჯია.

ახალი გენერატორები — ეს ხვალინდელი დღის ტექნიკაა. გზა მიზნისაკენ იოლი არ არის. თვით ყველაზე მედვე მასალებს ასეთი უზარმაზარი ტემპერატურა

რისადმი გაძლება შეუძლიათ მხოლოდ მოკლე დროით. მაგრამ ამ უკანასკნელ ბარიერზე წარმატებით მივაქვთ იერიში საბჭოთა მეცნიერებს. უკვე გააქვთ ბულია ყველა ძირითადი განვითარება ათეული ათასი კილოგრამის უნიკალური პლასმური დანადგარის შესაქმნელად. მისი აგება დაიწყება უახლოეს დროში.

დანადგარი ჩვეულებრივი რვასართულიანი სახლის ზომისაა... დრო მოვა და პლასმური გენერატორი მოვეცემს დენს, ჯერ კი მხოლოდ მცირე გენერატორზე — მომავალი გიგანტის პირველ სახეზე წარმოებს ექსპერიმენტი.

...მართვის პულტი საოცრად წააგავს ჩქარული განადგურებლის ხელსაწყოთა დაფას. მერე რა, შეიძ-

ჰიკოთიყვი

პარაკულები

პროექტები

ფრიაღვრისა და აფრინდების გარბენის გარეშე

ვინ იცის რამდენი კონსტრუქტორი ცდილობს ამ პრობლემის გადაჭრას, რამდენი პროექტია შედგენილი მის გადასაწყვეტად! მოგვყავს ერთ-ერთი უკანასკნელი, რომელიც წამო-

აყენა პერუელმა ალვარეს კალდერონმა. ამასთან საქმე ეხება არა რომელიმე ახალ საფრენ აპარატს, არამედ სასუბიუბი ჩვეულებრივ სამზავრო და სატვირთო თვითმფრინავებს. ამის შესახებ მოთხრობილია ინგლისურ ჟურნალში „ნიუ სიენსისტი“.

აფრინის დროს თვითმფრინავის ამწევი ძალის გადიდებისათვის და დასაჯდომი სიჩქარის შესამცირებლად ჩვეულებრივ გამოიყენება ყოველგვარი ფრთაუკანები და ფრთის ქვეშები. და აი გამოიგონებულა ავთავაზობის, რომ ფრთასა და ფრთაკანას შორის დაყენებულ იქნეს ცილინდრი, რომლის დიამეტრი ფრთის მაქსიმალური სისქის ტოლია. პორიზონტალური ფრენის დროს ეს ცილინდრი გარეთ გამოშვებული არაა

და თვითმფრინავის აეროდინამიკაზე გავლენას არ ახდენს. მაგრამ, აი, თვითმფრინავი იწყებს დაჯდომას. ფრთაუკანა მიზრუნდება ქვემოთ, ადებს რა ცილინდრის გვერდითი ზედაპირის ნაწილს, რომელიც ამ მომენტში ბრუნვას იწყებს პატარა მიტორის მეშვეობით.

მზრუნავი ცილინდრი იტაცებს პაერის მოსაზღვრე შრეს, არ აძლევს მოშორების საშუალებას და „ღუ-ნაის“ მას ქვემოთ წარმოქმნილი ფრთაუკანის გასწვრივ. შედეგად ფრთაუკანა საფრთხის გარეშე შეიძლება მიზრუნდეს თითქმის 90°-ით, რასაც მოყვება ჭავლის მოშორება, გრავიტაციის მოქმედება და ამწევი ძალის დაცემა. ამ დროს პაერი, რომელიც

გარსშემოედინება ფრთაუკანს, გაცივრდება არა უკან, არამედ პირდაპირ ქვემოთ. მანქანა იძენს უნარს აფრინდეს და დაჯდეს ვერტიკალურად. იგი დეზულობს შეველ-მფრენის უნარს, არ ჰკარავს რა თვითმფრინავის უპირატესობებს: ტვირთამწეობას, სიჩქარეს, სიმარტივეს და ეკონომიურობას.

რა თქმა უნდა, ვიდრე მსჯავის გამოვიტანდეთ პერუელი სწავლულის გამოკონტროლებს შესახებ, საჭიროა ჩატარდეს აუცილებელი ექსპერიმენტები ნატურალური სიდიდის თვითმფრინავებით. თუმცა აეროდინამიკური მიღწევის მიზლებს გამოვიტან, როგორც იწყებთან, იმედის მომცემი შედეგები აჩვენა.

„გაცოცხლება“ კონსერვები

სწრაფად გაყინული ქორუა კენკრები, ხილი, ბოსტნეული და სორც კარგად ინახება და ამ დროს ბერი მთავანი არ ჰკარავს თავის სავეტოინო თვისებებსა და ნოყიერებას. მაგრამ მათი შენახვა შეიძლება მხოლოდ სიციფში. გარდა ამისა, შენახვისათვის საჭიროა დიდი ადგილი.

აღმოჩნდა, რომ თუ ასლადგაყინულ პროდუქტებს წყალს მივაშორებთ, მათი შენახვა დიდხანს შეიძლება ჩვეულებრივი ტემპერატურის დროსაც. საკმარისია ცელოფანის პაკეტიდან ამოვიღოთ რაღაც საცო-

რები გადავიტყვა ქორუა სტაფილოლ და მანანა, ხოლო „ბაკლები“ — ვაშლებად და მანდარინებად.

გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისა და აშშ-ის მითვალა რიგმა ფირმებმა ექსპერიმენტის სახით გასაყიდად გამოიშვეს ასეთი მშრალი კონსერვების რამდენიმე ათეული სახე. მაგრამ მათზე დიდი მოთხოვნა აღება არაა: მომხმარებლები ამჯობნიან ახალ პროდუქტებს.

პარაკულები

უკანასკნელ ხანებში მთელ რიგ ქვეყნებში წარმოებს ცდები დუნვადი ფრთების მქონე ახალი სახის საფრენი აპარატის — ვერთ წოდებული პარაკულებების შექმნის შესახებ.

რას წარმოადგენს პარაკულიდერი შესახებაობით იგი გავს ქალღმერთ „მტრედს“. მისი შიდი სიბრტყეები გაკეთებულია ელასტიკური აფსისისგან, რომელიც გადაჭიმულია დიოთონის ან ვასაბურ ჩონჩხებზე ფუხელაყო სიბრტყეებთან შეერთებულია გვარტების ან ლითონის კროსტეინების მეშვეობით.

ასეთ საფრენ აპარატს მართავენ მისი სიმძიმის ძალის მდგომარეობის შეცვლით. მისი უკან გადაადგილების დროს შეტვის კუთხე იზრდება, წინ გადაადგილებისას — მცირდება. ეს ხორციელდება მფრი-

მდე ამოვიღოთ ქაშობი დიდი ნაჭერი. საცხებთ ასვე „პარის“ ნაჭ-

ღება პლაზმური გენერატორები ოდესმე კოსმოსურ ხომალდზეც გამოდგეს. კამერაში კალიუმის მინარევისაგან გალურჯებული კვამლის ბოლქვები უზარმაზარ შტაბორად გადის სპენტილაციო მილში. ოქროსფერი ნაპერწკლები იფრქვევა და შადრევანივით ჩქეფს. ლითონი გათოვებამდე გავარგარდა, მაგარი გრაფიტის ელექტროდები ნაირიხისფერი გახდა.

უზუსტესი ელექტრონული აპარატურა იწყინრებს ცეცხლის ნაკადში, მძაფრი პლაზმის წიაღში დენის დაბადების საიდუმლოებებს ატუობინებს. აი, ვოლტმეტრის ისარი შეიჩხა. კიდევ წამი...

— არის!

გაიკიფა შექმა, ნათურები აენთო — პლაზმური გენერატორი დენს იძლევა! და თუმცა მისი ძალა ჯერ

კიდევ დიდი არ არის, ეს შუქი სასურველი მარხნასაყენ სწორ გზას უჩვენებს.

ძრავას გუგუნი მიყვია, იწყინრები მასალების დამუშავებას შეუდგნენ. კიდევ ბევრი რთული ამოცანის გადაწყვეტა მოელის მათ აქ, თანამედროვე მეცნიერების წინა ხაზზე. მაგრამ მეცნიერები დარწმუნებული არიან წარმატებაში. პლაზმური გენერატორის პრობლემა გადაწყვეტილი იქნება. იმ დროს, როდესაც ამერიკელი გენერლები კაცობრიობას ატომის აულოგამავი ძალებით ემუქრებიან, სულ ახალ და ახალ აფეთქებებს აწარმოებენ, საბჭოთა მეცნიერები ათვინიერებენ უდრევე პლაზმას, რომ აღამიანებს ახალი სასწაულებრივი გენერატორები მისცენ. მშვიდობიანი კვლევა გრძელდება...

3. გოლოვაჩკი

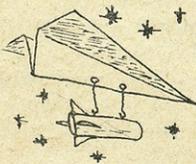
ჰიპოთეზები

პარაფიზები

პროქაქები

ნავის კაბინის გადაადგილების ხარჯზე ჩონჩხების გრძივი ელემენტების გასწვრივ.

როგორც უწინააღმდეგო „საინჟინერო“ იუწყება, ამჟამად აშშ-ში

მიმდინარეებს მუშაობა პარავალიდრის შესაქმნელად, რომელიც შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ღრმად მიწაზე რაკეტა, სატურნის“ ამქირების დასაბრუნებლად, რომელიც დაახლოებით 45 ტ-ს იწონის.

წინადადება იძლევიან პარავალიდრი დაეკონსტრუირებას მთლიანად ამრქარებულსა და მჭორე საფეხურის შორის. როცა საჭირო იქნება, ჩონჩხების გასაბერ ელემენტებს მიეწოდება შეკუმშული ჰაერი, აპარატი შეიძენს „ფრთებს“ და, დაემორჩილება ან მართვის სახმელეთო სადგურის ბრძანებებს, დაეშვება დასაჯდომად.

ათეროსკლეროზი — დამცავი რეაქცია?

1961 წლის ბოლის უწინააღმდეგო „ნეიროსი“ (ინგლისი) ფურცლებზე და-

ბედილი იყო დოქტორ კანუნიტის სტატია, რომელშიც იგი ახლდებურად უდგებოდა სისხლძარღვების დაავადებათა პრობლემას.

აქამდე მიღებული იყო, რომ ამ დაავადებათა თავდაპირველ მიზეზს წარმოადგენს ნივთიერება ქოლესტერინი, რომელიც ილექება სისხლძარღვთა კედლებზე, ავიწროებს მათ და იწვევს ძარღვების ქსოვილის ღრმა ცვლილებებს.

სისხლძარღვთა დაავადების სხვადასხვა სახის დიდი რაოდენობის განაღვივების შემდეგ დოქტორი კანუნიტი მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ საქმე აქ სხვაგვარადაა, ვიდრე ამის შესახებ წარმოდგენა ჰქონდათ. ინტელიგენტი სწავლის აზრით, ქოლესტერინი არის არა ავადმყოფობის მიზეზი, არამედ მისი შედეგია. იგი

წინადადება იძლევა ქოლესტერინი განხილულ იქნეს როგორც სისხლძარღვთა დამცავი რეაქცია ანა თუ იმ

დარღვევაზე ორგანიზმში. კანუნიტი იხსენებს ფილტვების ტუბერკულოზის საწყისი სტადიის მიმდინარეობის შესახებ, როცა სისხლში ქოლესტერინის რაოდენობა მატულობს და იგი, დაილექება რა ავადმყოფობით დაზიანებულ ქსოვილზე. თითქოსდა ასრულებს დამცავი ზღუდის როლს.

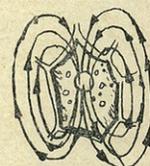
შესაძლებელია, რომ სისხლძარღვთა დაავადების დროსაც ქოლესტერინი ილექება ქსოვილებზე, რომლებიც უკვე დაზიანებულია. საჭიროა აღინიშნოს, რომ აორტის ანევრიზმის დროს ჯერ იწყება ძარღვების კედლების დასუსტება და მხოლოდ შემდეგ გამოჩნდება ქოლესტერინის ბალებები.

თავისი როლის შესრულებით, ე. ი. დაფარავს რა აფსკიტი დაზიანებულ ქსოვილებს, ქოლესტერინი განაგრძობს ორგანიზმში დაგროვებას, რასაც მოყვება ძარღვების დავიწროება. კანუნიტის აზრით, ეს იმიტომ ხდება, რომ ორგანიზმს, დაიწყო რა ქოლესტერინის გამოყენება, არ შეუძლება შეწყვიტოს ეს პროცესი და გარავს კონტროლს მათზე.

შესაძლოა, სისხლძარღვთა დაავადების პრობლემაში ასეთი მიდგომა, ასკენის საწავლელი, გვიჩვენებს გზას მათი განკურნებისათვის.

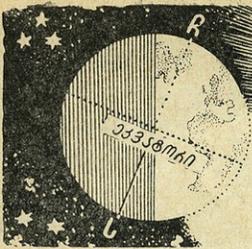
ნერვის მაგნიტური ველი

კალიფორნიის უნივერსიტეტის ფიზიოლოგთა ჯგუფმა ამა წინათ დაადგინა, რომ ასაგნები ნერვის გასწვრივ აგნების გადაცემამდე დაახლოებით ხუთი მეათათასედი წამის

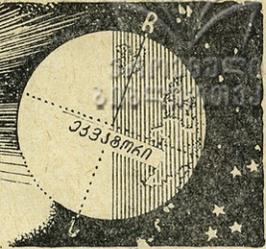
განმავლობაში წარმოიქმნება მაგნიტური ველი.

აქამდე ეს მოვლენა მხედველობიდან რჩებოდათ მკვლევარებს. ცნობილია, რომ უჯრედებს, რომელთაგანაც შედგება ნერვის გასრი, აქვს ელექტრული მუხტი. როგორც ჩანს, გაღვივების მომენტში მოლეკულები, რომელთაც მუხტები აქვთ, რადიკალირად იცვლიან თავიანთი მდებარეობას სივრცეში და საშუალებას აძლევენ აგნების ტალღის ნერვში გაიაროს. სახელდობრ, მოლეკულათა ეს გადაადგილება, ალბათ, წარმოადგენს მაგნიტური ველის წარმოქმნის მიზეზს.

22 ივნისი

1963 წლის კალენდარი

22 დეკემბერი

ბ. ქიქვაძე

1963 წელი შეიცავს 365 დღე-ღამეს. თბილისის დროით გაზაფხულის დასაწყისია 21 მარტი, 12 ს. 20 წთ, ზაფხულის — 22 ივნისი, 7 ს. 04 წთ, შემოდგომის — 23 სექტემბერი, 22 ს. 24 წთ; ზამთრის — 22 დეკემბერი, 18 ს. 02 წთ.

ე რ ა და წ ე ლ თ ა დ რ ი ც ხ ვ ა

ძველთაგანვე სხვადასხვა კალენდრის ათელის დასაწყისად ირჩევდნენ სხვადასხვა მოსაზრებიდან გამომდინარე თარიღებს, მაგრამ სრულიად პირობითს. მაგალითად, მუსლიმანებამდელ არაბებს ჰქონდათ დროის აღრიცხვა „სპილოს წლიდან“. ამ „ერაში“ წელთაღრიცხვის დასაწყისს საფუძვლად ედო ადგილობრივი ხასიათის განსაკუთრებული ამბავი მექაზე იემენის ჯარების თავდასხმის შესახებ, რომელშიაც მონაწილეობდნენ საბრძოლო სპილოები.

ასეთი ადგილობრივი ხასიათის „ერა“ ძველად ძალიან გავრცელებული იყო. მრავალი „ერა“ დაკავშირებული იყო ამა თუ იმ მეფის ტახტზე ასვლასთან ან მათ საომარ გამარჯვებასთან. ასეთი იყო, მაგალითად: ძველ ალექსანდრიაში მიღებული ავგუსტის ერა, რომლის დასაწყისად მიღებული იყო ავგუსტის გადამწყვეტი გამარჯვება ანტონიუსზე; რომის იმპერიის უკანასკნელ პერიოდში გავრცელებული დიოკლეტიანეს ერა, სადაც წელთაღრიცხვის დასაწყისად აღებულია დიოკლეტიანეს იმპერატორად გამოცხადების წელი (284 წ. ჩ. წ. ა.); აკაბარის მიერ მის გამეფებასთან დაკავშირებით ჩვ. წელთაღრიცხვის 1550 წელს ინდოეთში შემოდებული ერა „დიდი მოვოლი“.

ღვთისმეტყველებს არა ერთხელ შეუქმნიათ თითქმის უნივერსალური „საერთაშორისო ერა“, რომელთა ეპოქად მიღებული იყო „სამყაროს წარმოშობა“. ასეთი ერა 200-მდე იყო გამოგონებული. მათ შორის ყველაზე უგრძესი იყო „სამყაროს წარმოშობა“ 6984 წელს ჩვ. წელთაღრიცხვამდე, ხოლო ყველაზე უმოკლესი 3488 წელს ჩვ. ერამდე. ეს დრო სრულიად უმნიშვნელოა თანამედროვე მეცნიერების თვალსაზრისით, რომლის თანახმად დედამიწის ხნოვანება გამოითვლება მილიარდი წლებით, მრავალი ვარსკვლავის ხანი ხომ შეუღარებლად უფრო მეტია.

ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი ერადან განსაკუთრებით განსხვავებულია ძველი ინდური წელთაღრიცხვა, რომელიც აღწერილია მახაბჰარატში, პურანებში და სხვა უძველეს ინდურ რელიგიურ წიგნებში. ამ წელთაღრიცხვის საფუძველია 360 დღე-ღამისაგან შემდგარი წელიწადი. ერა შემდგარია გიგანტური პერიოდებისაგან, რომლის გავლის შემდეგ, თანახმად წიგნებში მოცემული გადმოცემებისა, ყოველი სულიერი კვდება. ყოველი ასეთი პერიოდი, წოდებული ეონით ანუ კალპით, გრძელდება 4 320 000 000 წელიწადს, მაგრამ ეს, ძველი ინდური რელიგიური ავტორების სიტყვით, მხოლოდ ერთი დღეა ბრამის სიცოცხლის. ეონი იყოფა 1000 პერიოდად — მახაიუგად, 4 320 000 წლის ხანგრძლიობით. უკანასკნელი მახაიუგი იყოფა ოთხ პერიოდად: დევაიუგის — ღმერთთა სამეფო, ანუ ოქროს ხანი, ტრეტაიუგის — ვერცხლის ხანი, დვანარიუგის — სპილენძის ხანი და კალუგის — რკინის ხანი, ანუ ცოდვის ხანი, რომელშიაც ჩვენ ვცხოვრობთ. ასეთია ეს უცნაური წელთაღრიცხვა, შეიძლება ძალიან პოეტურად, მაგრამ სრულიად დაუსაბუთებელი.

ამჟამად თითქმის ყველგან გავრცელებულია ქრისტიანული ერა, რომელსაც ჩვენს წელთაღრიცხვას ვუწოდებთ. ამ ერაში წელთაღრიცხვის დასაწყისად მიღებულია მითითური თარიღი „ქრისტეს დაბადება“.

ქრისტიანული ერა შემოღებული იყო რომის ბერის დიონისეს გამოთვლების საფუძველზე 241 წელს დიოკლეტიანეს ერთი. მის მიერ ჩატარებული მითითური თარიღების („აღდგომის“, „ქრისტეს შობის“) ანგარიში, ბუნებრივია, იყო სრულიად თვითგებული ხასიათის და ემყარებოდა შემდეგ გარემოებას: ყოველი 19 წლის შემდეგ მთვარის ყოველი ფაზა უბრუნდება თავის ერთსა და იმავე თარიღს (მთვარის წრე). ყოველი 28 წლის (მზის წრე) შემდეგ კვირის ყოველი დღე უბრუნდება თვის ერთსა და იმავე თარიღს. ამგვარად, ყოველი 532 (19×28=532) წლის შემდეგ აღდგომის დღესასწაული უბრუნდება იმავე თარიღებს, რაც იყო 532 წლის წინათ.

ჯერ კიდევ დიონისემდე ქრისტიანული საეკლესიო მსახურნი 25 მარტს ანიჭებდნენ განსაკუთრებულ მნიშვნელობას.

ენელობას. ზოგი მთავანი 25 მარტს თვლიდა „სამყაროს წარმოშობის“, ზოგი „ქრისტეს დაბადების“ და ზოგი „ქრისტეს აღდგომის“ თარიღად. დიონისემ ეს თარიღი ჩათვალა „აღდგომად“.

241 წელი დიოკლეტიანეს ერთ, როდესაც დიონისემ მოახდინა თავისი ანგარიში, უახლოესი დამთხვევა „აღდგომისა“ 25 მარტის თარიღზე იყო 38 წლის შემდეგ. ამიტომ მიუხედავად დიოკლეტიანეს წლებს 38 და გამოაკლო 532. დიონისემ იპოვა ქრისტეს აღდგომის „თარიღი“. $241 + 38 = 532 = 253$, ე. ი. 254 წელი დიოკლეტიანეს ერთად. და რადგანაც ახალი აღთქმის მითოლოგიის თანახმად ქრისტე აღდგომის მომენტში იყო 30 წლის, ამიტომ დიონისემ გამოაკლო ამ თარიღს კიდევ 30 წელი, — $253 - 30 = 223$, ე. ი. 284 წელი დიოკლეტიანეს ერთად. ამგვარად. დიონისეს ანგარიშით, რომელიც მან მოახდინა 241 წელს დიოკლეტიანეს ერთ, ქრისტეს დაბადებდან გავიდა $283 + 241 = 524$ წელი, ამიტომ შემდგომ წელს დიონისემ უწოდა 525 წ. ქრისტეს დაბადებიდან.

სასარებაში ქრისტეს მითთან გადანაღრთულია სრულიად რეალური ისტორიული მოვლენები და ისტორიული პიროვნებები, მაგალითად, ავგუსტის აღწერა, კვირინეს მმართველობა სირიაში, პილატი და სხვ. ამან უფრო გვიანდელ ღვთის მსახურთათვის შექმნა ქრისტეს დაბადების „ზუსტი“ თარიღის დადგენაში ისეთი სიძნელეები, რომ მათ ვერ მოახერხეს მათი გადალახვა.

ქრისტიანული სარწმუნოების გავრცელებასთან ერთად დიონისეს მიერ გამოყენებული ერა „ქრისტეს დაბადებიდან“ გავრცელდა ყველგან. 532 წელს ჩვ. ერთის მიღებული იყო რომში, VIII საუკუნეში საფრანგეთში. რუსეთში პეტრე პირველის ბრძანებულებით ის შემოღებული იყო 1699 წლის 29 დეკემბერს. XIX საუკუნისათვის წელთაღრიცხვა „ქრისტეს დაბადებიდან“ შემოღებული იყო ყველა „ქრისტიანულ“ ქვეყანაში.

ყველა ქვეყანაში, სადაც ვაბატონებულია ისლამი, არსებობს მუსლიმანური ერა, რომელშიაც წელთაღრიცხვა იწყება „ჰიჯრიდან“, რომელიც ითვლება წინასწარმეტყველი მუჰამედის გაქცევის თარიღად მექიდან მედინაში. ეს ერა შემოღებული იყო ხალიფი ომარის მიერ 634-644 წლებში ჩვ. ერთ. ომარმა „ჰიჯრა“ მიაკეთებინა 622 წელს ჩვ. ერთი.

ყველაზე გვიანდელი ერა შემოღებული იყო საფრანგეთში „რესპუბლიკის ერა“, რომლის დასაწყისად გამოცხადებული იყო რესპუბლიკის გამოცხადების დღე 1792 წლის 22 სექტემბერი. ეს კალენდარი გაუქმებული იყო ნაპოლეონის მიერ, შემდეგ აღდგა პარიზის კომუნის პერიოდში და შეწყვიტა თავისი მოქმედება კომუნის დაღუპვასთან ერთად.

ქრონოლოგიური აღრიცხვის სხვადასხვა სისტემების შესათანხმებლად 1582 წელს სკალიგერის მიერ წამოყენებული იყო ე. წ. იულიუსის პერიოდი, რომელიც შეიცავს 7980 იულიუსის წელიწადს, ისეთ რიცხვს, რომელიც

მელიც დამყარებულია კალენდარული თარიღების (კვირის დღეების, წლის დასაწყისის, მთავრის ფაზების და სხვ.) მიმდევრობის განმეორებასთან. ეს პერიოდი საშუალებას იძლევა განისაზღვროს რომელიმე მოვლენის წელიწადი, თუ ისტორიულ წყაროებში მითითებულია კვირის დღე და სხვ. და ამით შეიძლება ქრონოლოგიაში წესრიგის დამყარება და სხვადასხვა ერის ურთიერთშეთანხმება. იულიუსის პერიოდის დასაწყისად მიღებულია 4713 წლის 15 იანვარი ჩ. წ. ა. ასეთი აღრიცხვა ფართოდაა გამოყენებული ასტრონომიაში და ჩვეულებრივად გამოისახება დღეების რიცხვით იულიუსის პერიოდის ანუ ეპოქის დასაწყისიდან. მაგალითად, 1963 წლის 1 იანვარს შეესაბამება 2438 030,5 იულიუსის დღე.

კალენდარი, რომლითაც ჩვენ ესარგებლობთ, არაა მთლიანად სრულყოფილი. მისი წელთაღრიცხვის დასაწყისი, როგორც ვნახეთ, სრულიად შემთხვევითია და ასევე სხვა უხერხულობაც. მაგრამ დროის ხანგრძლიობის სათვლელად რომელიმე შორეული მოვლენიდან წელთაღრიცხვის დასაწყისს არა აქვს პრაქტიკული მნიშვნელობა. სწორი აღრიცხვისათვის ის კი არაა მთავარი, იყო თუ არა ასეთი მოვლენა (თუნდაც მითითური), რომელიც მიღებულია ეპოქად, არამედ ისაა ყველაზე მთავარი, რომ ათვლის დასაწყისად ყველას ჰქონდეს ერთი და იგივე თარიღი.

ი ა ნ ვ ა რ ი (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

4 იანვარს 23 ს. 19 წთ. (თბილისის დროით) დედამიწა მზიდან უახლოეს ყვერტილში (პერიპედიუმში) იმყოფება.

4 იანვარს მერკური მზიდან აღმოსავლეთით უდიდეს კუთხურ დაშორებაზე (ელონგაციაში) (19°) იქნება.

10 იანვარს მოხდება მთავრის მკრთალჩრდილოვანი დაბნელება (მთავარე ვავილის დედამიწის მხოლოდ ნახევარ ჩრდილს, გარეგნულად შეუიარაღებელი თვალით თითქმის შეუძნეველია, მთავრის სინათლე მხოლოდ ოდნავ შესუსტდება).

დაბნელების დასაწყისი ხილული იქნება: აფრიკაში, ატლანტის ოკეანეში, ევროპაში, ჩრდილოეთის ყინულოვან ოკეანეში, აზიაში, გარდა უკიდურეს აღმოსავლეთ ნაწილისა, და ინდოეთის ოკეანეში. დაბნელების დასასრული ხილული იქნება: აფრიკაში, ატლანტის ოკეანეში, ევროპაში, ჩრდილოეთის ყინულოვან ოკეანეში. აზიაში, გარდა უკიდურეს აღმოსავლეთ ნაწილისა, ინდოეთის ოკეანესა და სამხრეთ ამერიკის უკიდურეს აღმოსავლეთ ნაწილში.

მკრთალ ჩრდილში მთავრის შესვლის მომენტია 10 იანვარი, 1 ს. 05 წთ., უდიდესი ფაზის მომენტია 10 იანვარი, 3 ს. 20 წთ., მკრთალი ჩრდილიდან მთავრის გამოსვლის მომენტია 10 იანვარი, 5 ს. 34 წთ.

თბილისში მთავარე ამოდის 9 იანვარს 17 ს. 24 წთ. და ჩადის 10 იანვარს 7 ს. 45 წთ. (საქართველოს სხვა

ადგილებისათვის მთვარის ამოსვლისა და ჩასვლის მომენტი მხოლოდ რამდენიმე წუთით იქნება განსხვავებული. ამის გამო, როგორც დაბნელების ვითარებიდან ჩანს, დაბნელების მთელი მსვლელობა ხილული იქნება საქართველოს ყველა პუნქტებთან.

25 იანვარს მოხდება მზის რგოლისებრი დაბნელება, რომელიც საქართველოს ტერიტორიიდან არ იქნება ხილული.

დაბნელება ხილული იქნება: სამხრეთ ამერიკაში, ცენტრალურ და სამხრეთ აფრიკაში, წყნარი და ატლანტის ოკეანეების სამხრეთ ნაწილსა და ანტარქტიკაში.

23 იანვარს ვენერა მზიდან დასავლეთით უდიდეს ელონგაციაშია (47°). იანვრის დასაწყისში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს—კვადრანტიდებს, რომლის რადიანტი გველოწაბის თანავარსკვლავედშია.

პლანეტებიდან იანვრის თვეში ჩანს: ვენერა დილით, მარსი კი — თითქმის მთელი ღამე.

თ ე ბ რ ვ ა ლ ი (შეიცავს 28 დღე-ღამეს)

4 თებერვალს 16 ს. მარსი იმყოფება მზესთან პირისპირდგობაში.

9 თებერვლის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — აურიდიდებს, რომლის რადიანტი მეტლის თანავარსკვლავედშია.

13 თებერვალს მერკური მზიდან დასავლეთით უდიდეს ელონგაციაშია (26°). მთელი თვის განმავლობაში დილით კარგად ჩანს ვენერა, ღამით — მარსი.

მ ა რ ტ ი (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

დილით ცაზე კვლავ კიაფობს ვენერა. მარსი ჩანს მზის ჩასვლისთანავე და ჩადის ადრე დილით. მარტის ბოლო რიცხვებში დილით ადრე აღმოსავლეთით გამოჩნდება სატურნი.

ა პ რ ი ლ ი (შეიცავს 30 დღე-ღამეს)

21 აპრილის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — ლირიდებს, რომლის რადიანტი ქნარის თანავარსკვლავედშია.

26 აპრილს მერკური მზიდან დასავლეთით უდიდეს ელონგაციაშია (20°).

აღმოსავლეთით ცაზე დილით ადრე გამოჩნდება ვენერა. მზის ჩასვლისთანავე სამხრეთით იქნება მარსი, რომელიც ნაშუაღამევს ჩავა. სატურნის ხილვადობის პირობები თანდათანობით გაუმჯობესდება. აპრილის ბოლო რიცხვებში დილით ადრე შეიძლება იუპიტერის დანახვა.

მ ა ი ს ი (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

4 მაისის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს V—აკვარიდებს, რომლის რადიანტი მდებარეობს მერწყულის თანავარსკვლავედში.

ვენერა კვლავ დღით ჩანს. მზის ჩასვლისთანავე უკვე სამხრეთ-დასავლეთით იქნება მარსი. ნაშუაღამევს ამოვა სატურნი და ცოტა მოგვიანებით — იუპიტერი.

ი ე ნ ის ი (შეიცავს 30 დღე-ღამეს)

13 ივნისს მერკური მზიდან დასავლეთით უდიდეს ელონგაციაშია (23°). ამ დროს მისი დანახვა შესაძლებელია ადრე დილით.

23 ივნისის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — სკორპიონიდებს, რომლის რადიანტი მოთავსებულია ღრიანკალის თანავარსკვლავედში. ვენერა კვლავ დილით ჩანს. მარსი კი მხოლოდ მზის ჩასვლისთანავე დასავლეთით. შუაღამეზე ამოვა სატურნი და ცოტა მოგვიანებით — იუპიტერი.

ი ე ლ ის ი (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

6-7 ივლისის მოხდება მთვარის ნაწილობრივი დაბნელება.

დაბნელების დასაწყისი ხილული იქნება: ავსტრალიის დასავლეთ ნაწილში, ინდოეთის ოკეანეში, ანტარქტიკაში, აფრიკაში, ატლანტის ოკეანეს სამხრეთ ნაწილში, ევროპასა და აზიაში.

დასასრული ხილული იქნება: სამხრეთ აფრიკაში, ატლანტის ოკეანეში, აფრიკაში, ინდოეთის ოკეანეში, ანტარქტიკასა და ევროპაში.

მკრთალ ჩრდილში მთვარის შესვლის მომენტი 6 ივლისს 23 ს. 18 წთ. ნაწილობრივი დაბნელების დასაწყისი 7 ივლისს 00 ს. 33 წთ. უდიდესი ფაზის მომენტის დასაწყისი 02 ს. 03 წთ. ნაწილობრივი დაბნელების დასასრული 03 ს. 33 წთ. მკრთალი ჩრდილიდან მთვარის გამოსვლის მომენტი 4 ს. 48 წთ.

6 ივლისს თბილისში მთვარე ამოდის 20 ს. 19 წთ. და ჩადის 7 ივლისს 4 ს. 56 წთ., რის გამოც დაბნელების ვითარება სრულად გამოჩნდება საქართველოს ტერიტორიიდან.

20 ივლისის მოხდება მზის სრული დაბნელება, რომელიც ხილული იქნება: აღმოსავლეთ აზიაში, ჩრდილოეთ და ცენტრალურ აფრიკაში, წყნარი და ატლანტის ოკეანეების ჩრდილოეთ ნაწილში და ჩრდილოეთის ყინულოვან ოკეანეში. ვინაიდან დაბნელება საქართველოს ტერიტორიიდან არ გამოჩნდება, ამიტომ არ მოგვეყვას დაწვრილებითი მონაცემები დაბნელების შესახებ.

28 ივლისის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — კასიოპეიდებს, რომლის რადიანტი კასიოპეიას თანავარსკვლავედშია, 29 ივლისის მახლობლობაში — ნაკვარიდებს, რომლის რადიანტი მერწყულის თანავარსკვლავედშია.

ვენერა ჩანს კვლავ დილით. სატურნი გამოჩნდება საღამოს 10 საათიდან, იუპიტერი კი — ნაშუაღამევს.

ა ვ ე ის ტ ო (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

24 აგვისტოს მერკური მზიდან აღმოსავლეთით უდიდეს ელონგაციაშია (27°). მერკურის დანახვის ყველაზე უკეთესი პირობებია საღამოს, მზის ჩასვლისთანავე.

2 აგვისტოს მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — სამხ. პისცინდებს, რომლის

რადიანტი სამხრეთის თევზის თანავარსკვლავედშია, 11 აგვისტოს მახლობლობაში — პერსეიდებს, რომლის რადიანტი პერსეისის თანავარსკვლავედშია, 19 აგვისტოს მახლობლობაში — ციგნიდებს, რომლის რადიანტი გელის თანავარსკვლავედშია.

სექტემბერი (შეიცავს 30 დღე-ღამეს)

ვენერას ხილვადობა უარესდება. მისი დანახვა შეიძლება მხოლოდ გათენების წინ. სატურნი ჩანს მთელი ღამის განმავლობაში, იუპიტერის ხილვადობის პირობებიც უმჯობესდება და სექტემბრის ბოლო რიცხვებში საუკეთესო ხდება.

ოქტომბერი (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

5 ოქტომბერს მერკური მზიდან დასავლეთით უდიდეს ელონგაციაშია (18°).

8 ოქტომბერს 15 ს. იუპიტერი პირისპირდგომაშია მზესთან.

ოქტომბრის თვეში ყველაზე კარგი ხილვადობის პირობებია იუპიტერისათვის; ის მთელი ღამის განმავლობაშია ცაზე.

სატურნის დანახვა შეიძლება საღამოობით სამხრეთ-დასავლეთით.

14 ოქტომბრის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — ა-არიეტიდებს, რომლის რადიანტი ვერძის თანავარსკვლავედშია, 22 ოქტომბრის მახლობლობაში — ორიონიდებს, რომლის რადიანტი ორიონის თანავარსკვლავედშია.

ნოემბერი (შეიცავს 30 დღე-ღამეს)
4 ნოემბრის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — ტაურიდებს, რომლის რადიანტი კუროს თანავარსკვლავედშია, 12 ნოემბრის მახლობლობაში — ჯ-არიეტიდებს, რომლის რადიანტი ვერძის თანავარსკვლავედშია, 12-16 ნოემბრის მახლობლობაში — ლეონიდებს, რომლის რადიანტი ლომის თანავარსკვლავედშია.

დეკემბერი (შეიცავს 31 დღე-ღამეს)

13 დეკემბრის მახლობლობაში შეიძლება დავაკვირდეთ მეტეორთა ნაკადს — გემინიდებს, რომლის რადიანტი მარჩივის თანავარსკვლავედშია, 22 დეკემბრის მახლობლობაში — ურსა-მინორიდებს, რომლის რადიანტი პატარა დათვის თანავარსკვლავედშია.

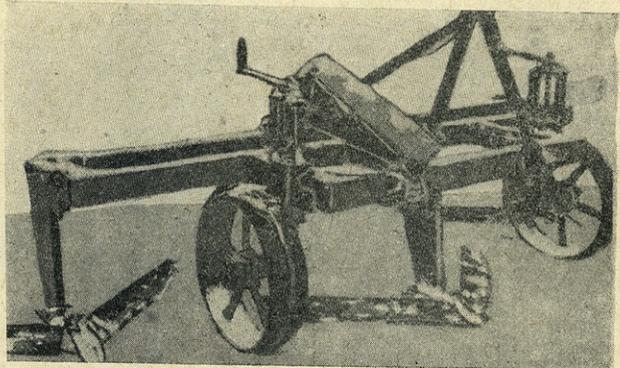
დეკემბრის თვეში იუპიტერის დანახვა შეიძლება საღამოობით, სატურნის — მხოლოდ მზის ჩასვლისას დასავლეთით, პორიზონტის მახლობლობაში. 30 დეკემბერს მოხდება მთვარის სრული დაბნელება, რომელიც საქართველოს ტერიტორიიდან არ გამოჩნდება. ამიტომ არ მოგვეყავს დაბნელების ვითარების მონაცემები.

რადგან ამჟამად ქართულ ენაზე მოგვეპოვება ასტრონომიული კალენდარი, ამიტომ აქ მოყვანილი ცნობები ძალიან შეკუმშულია. უფრო დაწვრილებითი, სრული და ზუსტი ცნობები ასტრონომიულ მოვლენებზე მსურველთა შეუძლიათ მიიღონ ამ კალენდრიდან.

კულტივატორი — ბრტყლად მჭრელი

საკიდი კულტივატორი — ბრტყლად მჭრელი განკუთვნილია ქარულ ეროზიისადმი განწყობილ ნიადაგთა დამუშავებისათვის, აგრეთვე მავნე სარეველის — მწარას წინააღმდეგ საბრძოლველად.

არსებობს მისი რამდენიმე მოდელი, რომლებიც წარმოადგენს ოქტომბრის რევოლუციის სახელობის ოდესის ქარხანამ. მაგალითად КПА-3-150 კულტივატორს აქვს სამი დანა, თითოეული მათგანის პირმოღების განია 150 სმ. ნიადაგის დამუშავების მაქსიმალური სიღრმეა 16 სმ, საანგარიშო მწარმოებლობა — დაახლოებით 2,5 ჰა საათში. იგი აგრეგატრდება ტრაქტორებთან ДТ-54А და ДТ-75.

გეგნიერებისა და გეგნიერის კათედრა

* მიმდინარე წლის 8 იანვარს შესრულდა 20 წელი თვალსაჩინო ქართველი მეცნიერის, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ჰიბროლოგიისა და კლიმატოლოგიის კათედრის გამგის, გეოგრაფულ მეცნიერებათა დოქტორის პროფესორ ბესარიონ ივანეს ძე ყაგიანიშვილის გარდაცვალებიდან. მან თავისი შეგნებულ ცხოვრება ქართული საბჭოური მეცნიერების აღორძინებასა და განვითარებას მოახმარა.

ბ. ყაგიანიშვილმა უმაღლესი განათლება მიიღო მოსკოვის უნივერსიტეტში, სადაც 1917 წელს დამთავრა ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის საბუნებისმეტყველო განყოფილება. ამ დღიდან იწყება მისი სამეცნიერო-პედაგოგიური მოღვაწეობა საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებსა და სა-მეცნიერო-კვლევით დაწესებულებებში.

1918 წელს ბ. ყაგიანიშვილი მიიწვილი იქნა ასისტენტის თანამდებობაზე თბილისის პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში, ფიზიკური გეოგრაფიის კათედრაზე, სადაც მუშაობდა 1920 წლამდე. 1920 წლიდან ბ. ყაგიანიშვილი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფიზიკური გეოგრაფიის კათედრის თანამშრომელია. 1935 წელს მას ირჩევენ უნივერსიტეტის გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის ფიზიკური გეოგრაფიის კათედრის პროფესორად, ხოლო 1936 წლიდან იგი სათავეში უდევს ფაკულტეტზე ახლად შექმნილ ჰიბროლოგიისა და კლიმატოლოგიის კათედრას. ამ კათედრის გამგე იყო იგი სიცოცხლის უკანასკნელ დღემდე.

1936-1938 წლებში ბ. ყაგიანიშვილი უნივერსიტეტის გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის დეკანი. იგი ძალსა და ენერჯიას არ იშურებდა ფაკულტეტზე სასწავლო-აღმზრდელი მუშაობის მაღალ დონეზე აყვანისათვის, რის შედეგად ფაკულტეტი მოწინავეა რიგებში ჩაღვა.

პროფ. ბ. ყაგიანიშვილი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა ახალგაზრდა სპეციალისტების მოზარდების საქმეს; გეოგრაფიული კადრების მოზარდების მიზნით მან პირველმა შექმნა და გამოაქვეყნა ევროპის ფიზიკური გეოგრაფიის სახელმძღვანელო, ხოლო საქართველოს გეოგრაფიის უკეთეს შესწავლისათვის შეადგინა საქართველოს ცალკეული მხარეების ფიზიკურ-გეოგრაფიული ნარკვევები. იმ დროისათვის ღირსშესანიშნავი მოვლად იყო მის მიერ ქართულ ენაზე შედგენილი „მიმდინარე ჰიბროლოგიის კურსი (კლიმატოლოგია)“, რი-

გელიც 1928 წელს გამოვიდა. ანალოგიური სახელმძღვანელო მუშაო რუსულ ენაზედაც იგი იშვიათობას წარმოადგენდა. 1940 წელს ბ. ყაგიანიშვილი შეუდგა ზოგადი ჰიბროლოგიის კურსის შედგენას უმაღლესი სასწავლებლისათვის, მაგრამ მისი დასრულება უძრავი სიკვდილის გამო არ დასცალდა.

თბილისის უნივერსიტეტის პარალელურად პროფ. ბ. ყაგიანიშვილი პედაგოგიურ მუშაობას ეწეოდა ქუთაისისა და სოხუმის პედაგოგიურ ინსტიტუტებში, სადაც მისი ხელმძღვანელობით მრავალი ათეული გეოგრაფი აიზარდა.

პედაგოგიურ მოღვაწეობას პროფ. ბ. ყაგიანიშვილი ბრწყინვალედ უთავსებდა სამეცნიერო-კვლევით მუშაობას, რომელსაც იგი ეწეოდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში, უნივერსიტეტთან არსებულ გეოგრაფიის სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტსა და სხვა დაწესებულებებში. სამეცნიერო მუშაობასთან ერთად იგი აქტიურ მონაწილეობას იღებდა ჩვენი ქვეყნის სახალხო მეურნეობის პრაქტიკულ საკითხების, კერძოდ წყალთა მეურნეობის საკითხების დამუშავებაში. 1928 წელს ამიერკავკასიის წყალთა მეურნეობის სამმართველოში ჩამოყალიბდა ე. წ. წყლის კალსტრის ბურო, რომლის მუშაობაშიც ბ. ყაგიანიშვილი

მა შეისწავლა ამ მდინარის აუზი და გამოაქვეყნა ფუნდამენტური ნაშრომი: „ახლ. კვიპრის ფიზიკურ-გეოგრაფიული აღწერა“. ეს შრომა სხვა მასალებთან ერთად საფუძველს წარმოადგენდა მისთვის სხვაზე ჰიბროლოგიური ნარკვევის დაწესებულებისათვის, რომელიც 1947 წელს ამუშავდა. 1930 წელს ბ. ყაგიანიშვილმა შეისწავლა მდ. მტკვრის აუზი სათაყვამდე ქართლის ვაკეზე გამოსვლამდე, რის საფუძველზედაც შეადგინა მონოგრაფია: „მდ. მტკვრის აუზის ფიზიკურ-გეოგრაფიული ნარკვევი სათაყვამდე ქართლის ვაკეზე გამოსვლამდე“. აღნიშნული ნაშრომის მნიშვნელოვანი ნაწილი გამოქვეყნებულია ცალკე სტრუქტურის სახით.

1930 წლიდან ბ. ყაგიანიშვილი ამიერკავკასიის წყლის კალსტრის ბუროს გამგედ ინიშნება. იმ დროს ბუროს დავედა სასწავლო-მეცნიერო ამიერკავკასიის წყლის რუსულსების ცნობარი. ბ. ყაგიანიშვილის ხელმძღვანელობით და უშუალო მონაწილეობით აღნიშნული ცნობარი შედგენილი იქნა 1933 წელს, ხოლო 1935 წელს გამოიცა ლენინგრადში. ეს საქმიანობა ნაშრომიდან, რომელიც 938 გვერდს შეიცავს, წარმოადგენს მეტად მნიშვნელოვან წიგნს ამიერკავკასიის წყლის ობიექტების შესახებ და, მიუხედავად იმისა, რომ მისი გამოცემიდან საქმით დრო გვიდა, მას დღესაც არ დუკარავს თავისი მნიშვნელობა.

პროფესორი ბ. ყაგიანიშვილი იყო სამეცნიერო-კვლევითი ექსპედიციების უძალო ორგანიზატორი, მას გაჩნდა გეოგრაფიული კვლევა-ძიების განათავისუფლება, რის შედეგადაც 1929 წლიდან 1940 წლამდე იგი თითქმის ყოველწლიურად აწყობდა და ხელმძღვანელობდა ექსპედიციურ კვლევადი-ძიების საქართველოს სხვადასხვა მხარეებში: მესხეთში, ჯავახეთში, სამხრეთ ოსეთში, მთათურეთში, კასეთში, სამეგრელოში, აფხაზეთსა და სხვა ადგილებში. თითქმის ყველა ჩატარებული ექსპედიციების შედეგად მის გამოქვეყნებულ აქვს ამ მხარეების ვრცელი გეოგრაფიული დასასაბუთება.

პროფესორი ბ. ყაგიანიშვილი ფუძემდებელი იყო ქართული ჰიბროლოგიური და ლიმნოლოგიური მეცნიერებისა. მისი ხელმძღვანელობის შედეგად ეს დარგები ჩვენში მეცნიერულ საფუძველზე დადგნენ და დიდად წაიხდნენ წინ. მაგრამ მისი მეცნიერული მოღვაწეობა მართკ და დარგებში არ შემოიფარგლებოდა. მან მოგვცა მეტად საყურადღებო ნაშრომები აგრეთვე გეოლოგიოლოგიასა და ფიზიკურ გეოგრაფიაში, რაც მის მრავალმხრივობასა და დიდ გრუნდიციან ლაპარაკობს. პროფ. ბ. ყაგიანიშვილის მეცნიერული მუშაობის ერთ-ერთ ძირითად მხარეს ის წარმოადგენდა, რომ იგი ბუნების ცალკეულ მოვლენებს იზოლირებ-

დილი ენთუზიაზმით ჩაება. იმ დროს ბუროს ძირითადი ყურადღება მიექცა იყო მდ. კვიპრისაზე, რომლისაგანაც მრეწველობას — იაფი ელექტროენერჯიის, ხოლო ქვემო ქართლის ველზე საჩრწყაფი წყლის მიღება შეეძლო. 1929 წელს ბ. ყაგიანიშვილი

ბულად არ განიხილავდა, არამედ იძლეოდა მათ ურთიერთდავობაში და ურთიერთგანპირიანებულობაში. ამის შედეგად მან მოგვცა კაპიტალური გამოკვლევა — „საქართველოს ლანდშაფტურ-პიდროლოგიური დარჩენილება“, რომელიც მისი მეცნიერული კვლევის გვირგვინს წარმოადგენს. ეს შრომა 1940 წელს გატანილ იქნა სახეივროდ, როგორც სადიქტორო დისერტაცია და ბაჭყალიანად იქნა დაცული.

პროფ. ბ. ყავრიშვილის მეცნიერული მემკვიდრეობის შეადგენს მალაქ მეგრული ღონეზე შესრულებული 50-მდე გამოქვეყნებული და მრავალი ხელნაწერი შრომა.

შესანიშნავი მეცნიერი, პედაგოგი და ადამიანი პროფ. ბ. ყავრიშვილი ვერ კიდევ ახალგაზრდა (48 წლის ასაკში), თავისი მეცნიერული შემოქმედების გაფორმებას პერიოდში, გამოიხიბავდა სიცოცხლეს.

ი. პუხნაევა

* მიმდინარე წლის 8 იანვარს შესრულდა 20 წელი გამოჩენილი სერბი გამოგონებლის ელემენტრატორებისა და რადიოტექნიკის დარგში ნიკოლა ტესლას გარდაცვალებიდან.

ნ. ტესლა დაიბადა სოფ. სმილაინში (ხორვატია) 1856 წლის 10 ივლისს. ტესლა მამა მღვდელი იყო, მაგრამ მის ბუნებისმეტყველება უფრო აინტერესებდა, ვიდრე ღვთისმეტყველება. ტესლას დედა, განთქმული იყო მიუღეს ხორვატიაში თავისი ხელსაქმით. იგი პრივიტული, მაგრამ საკუთარი კონსტრუქციის საფეიქრო დაზვეგსაც კი იკეთებდა. ნიკოლა მათი მეოთხე შვილი იყო.

1874 წელს ტესლამ დაამთავრა კარლოვეცის უმაღლესი რეალური სასწავლებელი და მიიღო ბაჟაავრის ხარისხი, ხოლო 1878 წელს — გრაციის პოლიტექნიკის ინსტიტუტი. ამის შემდეგ ტესლა პარიზს მიემგზავრება და პარიზის უნივერსიტეტში ფიზიკისა და მათემატიკის შესწავლას იწყებს. ხელმოკლეობის გამო ტესლა იძულებული შეიქნა 1882 წლიდან სწავლისათვის თავი შეეზღუდა და მუშაობა დაიწყო. 1882 წელს მან დაიწყო მუშაობა ედისონის კონტინენტური კომპანიის პარიზის განყოფილებაში ინჟინერ-ელექტროსის თანამდებობაზე. აქ ტესლამ დიდი საქმე გაუეთვა კომპანიის, მაგრამ საქმისწინააღმდეგე და ედისონთან დაიწყო მუშაობა. მალე ედისონმა და ტესლამ შორის უთანხმოება ჩამოყარა. მიზეზი ის იყო, რომ ტესლა მოითხოვდა, რათა ყოველ გამოგონებას წინასწარი თვორითული დასაბუთება ჰქონოდა. ედისონი კი თავის თავს მხოლოდ გამოგონებელს უწოდებდა და თვორითულ

წამდებარებას უარყოფდა. ამ ნიადაგზე ტესლამ ერთი წლის მუშაობის შემდეგ ედისონის კომპანია მიტოვა და, მძიმე მატერიალური პირობების მიუხედავად, დამოუკიდებელი არსებობა დაიწყო. უკვე 1886 წელს ტესლამ მიიღო პატენტი მრავალჯაზა

ცვლილ დენის ძრავაზე. ამ გამოგონებამ რევოლუცია მოახდინა ელექტრონიკაში. თვით ტესლა მრავალჯაზა მანქანათა შორის უპირატესობას მიახლოებდა სისტემას ანიჟებდა. ამ სისტემას „ტესლას სისტემა“ ეწოდა. აღსანიშნავია, რომ ტესლას სისტემის საფუძველზე იქნა აგებული მსოფლიოში განთქმული ნიაგარას ჰიდროელექტროსადგური. ამის შემდეგ ტესლა იწყებს მალე დაძველებულ და სისხრის დენებზე მუშაობას. 1889-1890 წლებში მან ააგო ელექტრული გენერატორები 5000-დან 20.000 ჰერცამდე. ერთი წლის შემდეგ ტესლამ შექმნა ხალაი სისხრის ტრანსფორმატორი, რომელსაც „ტესლას ტრანსფორმატორი“ ეწოდა. ამ ტრანსფორმატორის მეორადი გრადილიან მილიონობით ვოლტის მალე სისხრის დენის მიღება შეიძლება. მთავარი აქტი არის, რომ ცოცხალი ორგანიზმი ასეთი ძაბვის დენის გავლას ვერ გაძივს. ამ მოვლენის ასნის მიზნით ბიოფიზიკაში არა ერთი მოსაზრება იყო გამოთქმული, მაგრამ საბოლოოდ მიიღო არა არის ასხილი. ცნობილია, რომ ასეთი დენების ველში მოქცეული სხეულის შიგნით ტემპერატურა იზრდება. ტესლას დენების ეს თვისებები დღეს ფართოდ გამოიყენება მრეწველობასა და ბიოლოგიაში. მაგალითად, ფორტეპიანოს დასამზადებელ ხეცუცს ტესლას დენების გამოყენებამდე 15 წლის განმავლობაში აწობდნენ. ამაჟამად შრომის ეს პროცესი რამდენიმე დღემდე დავიდა; პენცილინის ხარშვას ადრე 30 წლის ანდომებდნენ, ამაჟამად ეს პერიოდი 30 წამამდე ჩამოვიდა. ამასთან შრომისა თუ ხარშვის ასეთი ხერხი დაზღვეულია ავეთქმის საშიშროებისაგან. განსაკუთრებით

დიდი მნიშვნელობა აქვს ტესლას დენებს უეცარი ტარემის შედეგად მომავალი ცხოველის ვაცოცხლების საქმეში. სარკვევით მცენებრებთანაა აკვირვებით ბიოლოგიის ინსტიტუტში ერთი წლის განმავლობაში სხვადასხვა ცხოველის 700-მდე ცხოველს და „ვაცოცხლება“ ჩატარდა. სახელობარ, უეცარი ძლიერი ფიზიკური ტრავმა ძალის კავადენენ. იგი არავითარ რეაგირებას აღარ ახდენდა არც ძახილზე, არც საქმელზე და არც ჩხვლეტაზე. გულის მუშაობა სრულიად ჩერდებოდა. ამ მომენტებზე 30-40 წლების შემდეგ ძალის ორგანიზმში ტესლას დენებს ატარებდნენ. ძალის გული მუშაობას იწყებდა და შემდეგ სრულიად გამოჯანრთვებული უბრუნდებოდა თავის პირვანდელ ცხოვრებას. ამგვარი ვაცოცხლება არ ხდება გულის ან ტვინის ქროლობის შემთხვევაში. „შეგარა ისიც, რომ ტესლას დენები ვერ იმოქმედებს ისეთ სიცვილზე, რომელიც ცხოველის სიბერით არის გამოწვეული.

რევოლუციონადი რუსეთის ერთ-ერთ ბანდერს ჩამოხრება მიუსაჯეს. სპეციალური ნებართვით ჩამოხრებოდა ერთი საათის შემდეგ ავახაკის სეგულში ტესლას დენი გაატარეს, და მოხდა სასწაული: ავახაკის გულმა მუშაობა დაიწყო და ნახევარი საათის შემდეგ ჩამოხრებოდა გათავის კიდევ.

ტესლას დენების ქვეშ თუ სისტემატური ერთი თვის განმავლობაში გარკვეული დროით ცხოველებს დავაყენებთ, დავინახავთ, რომ თვის ბოლოს ვერც ერთი მათგანი ცოცხალი ვერ გადურეს. ეს იმით აიხსნება, რომ ტესლას დენები იწყებს ორგანიზმის შიგნით ტემპერატურის ზრდას, რომლის დროსაც ეკუმს ცილა ატარდა. უცილიდ კი ცხოველი ვერ ცოცხლობს.

მალევე სისხრის დენების ფიზიოლოგიური თვისებების შესწავლა პირველად თვით ტესლამ დაიწყო და იგი დღემდე გრძელდება.

თავისი სიცოცხლის მანძილზე ტესლამ მრავალი გუგუმოცხება შეიტანა ელექტრული მანქანების კონსტრუქციაში.

ვასლუ საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში ტესლამ დაიწყო შორ მანძილზე სივანლებისა და ნერვების უმაჯულოდ გამოცდის შესასაღებლობათა შესწავლა. ამ მიზნით მან 1896 წელს ნიუ-ორკში შექმნა სპეციალური რადიოლოგიატორია, 1899 წელს ააგო 200 კვტ სიმძლავრის რადიოსადგური კოლორადოში, ხოლო ლონგ-აილენდში — 57,6 მ სიმაღლის კოშკი. ტესლას მიერ ჩატარებულმა სამუშაოებმა გარკვეული როლი შეასრულა და ხელი შეუწყო ჰერცის, პოპოვის, ლაჯის, მარკონისა და სხვათა ცდებს, რომელთა შედეგად კაცობრიობამ მიიღო უპირატესესი აღმოჩენა — რადიოდაცემა.

უნდა აღინიშნოს ტესლას კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი დამახსოვრება, რაც მან 1896 წელს გამოაქვეყნა. ეს იყო ევკალიდესის ელექტრობრავის წრეული დიავარანის თეორიის შექმნა.

ვახუშტი საუბუღის მიწურულში ტესლამ საჯარო ცდები ჩაატარა და მაღალი სიხშირის დენების ელემს უშვებულად ანთო ელნათურა და ამათვე ელემტრული ძრავა. 1900 წლიდან მოკიდებულ ტესლამ მრავალი ახალი ხელსაწყო შექმნა და სათანადო პატენტები მიიღო. მათ შორის აღენიშნავთ: ელემტრომთავებს, სპილომეტრს, ტკომეტრს და სხვ. გაუმჯობესა რადიოაპარატურა, დენმიანი ორთქლის მანქანები და სხვ.

1915 წელს ედისონთან ერთად ტესლას ნობელი პრემია მიენიჭა, მაგრამ ტესლამ ამ პრემიაზე უარი განაცხადა. ერთი წლის შემდეგ მას ედისონის სახელობის მედალი მიანიჭეს.

1933 წლიდან ტესლამ უკვე იგრანო მონაგალი ომის სამშრობება და აშშ-ში ომის საწარმოებზე კომპანიის ჩაება.

1936 წელს იუგოსლავიაში დიო ზეიშო ჩაიტარა ტესლას დაბადების 80 წლისთავი-სადმი მიძღვნილი იუბილე. თვითონ იუბილარი სამშობლოს ვერ ეწვია მხოვეცბულის გამო.

მეორე მსოფლიო ომმა ტესლაზე ძალზე ცუდად იმოქმედა. მოსკოვში გამართულ ანტიფაშისტური სლავური მიტინგის მოწოდების საპასუხოდ 1941 წლის ოქტომბერში 85 წლის ტესლამ აქტიური მონაწილეობა მიიღო ნიუ-იორკში გამართულ ანტი-ფაშისტური მიტინგის ორგანიზაციაში.

1942 წლის ბოლოს ტესლა ლონგინდ ჩავარდა. იგი გარდაიცვალა 1943 წლის 8 იანვარს.

სტრასბურგის ფიზიკის ინსტიტუტის შენობის ფასილი კედელზე ჩაშენებულია გამოჩენილ ფიზიკოსთა საპატიო დავებზე. ლაბლასის, პლანკის, ეინშტეინის, ბორის, რუზერფორდის დაფებს შორის ტესლას დავეც არის მოთავსებული.

1956 წლის ივლისში ნ. ტესლას დაბადების 100 წლისთავზე, რომელიც ნიავარს ჩანქერთან ვაიმართა, ამერიკის ელემტროინჟინერთა უმაღლეს ჯილოდ, ნაცელად ედისონის მედლისა, დაწესდა ტესლას ნახელობის მედალი, ხოლო მაგნიტური ინდუქციის ერთეულს MKA სისტემაში „ტესლა“ ეწოდა.

* მიმდინარე წლის 12 იანვარს შესრულდა 60 წელი გამოჩენილი საბჭოთა ფიზიკოსის აკადემიკოს ივანე ვასილის ძე კურჩატოვის დაბადებიდან.

ი. კურჩატოვი დაიბადა 1903 წელს უფის ვუბერნის სოფ. სამში, მეტყევეს ოჯახში. 1920 წელს მან ოქროს მედალზე დაამთავ-

რა სიმფეროპოლის სახანაო გიმნაზია, რის შემდეგ შევიდა ყირიმის უნივერსიტეტის ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის მათემატიკის განყოფილებაზე.

მძიმე მატერიალური პირობების გამო ი. კურჩატოვი იძულებული იყო სწავლის პარალელურად ემუშავა კიდევ. 1922 წელს III კურსის სტუდენტი მუშაობას იწყებს ყირიმის უნივერსიტეტის ფიზიკის ლაბორატორიის პრეპარატორად. მის ფუნქციებში შედიოდა სალექტო დემონსტრაციების მომზადება ფიზიკაში. 1923 წელს იგი ამზადებს III და IV კურსის გამოცდებს და ვადაზე აღრე ამთავრებს უნივერსიტეტს. ამის შემდეგ იგი ეწყობა პავლოვის (ლენინგრადი) მაგნიტომეტროლოგიურ ინსტიტუტში დამკვირვებლად. 1924 წლიდან იგი იწყებს მეცნიერულ მუშაობას და აქვეყნებს პირველ ექსპერიმენტულ შრომას თიფლის ჯ. რადიოაქტიურობის შესახებ. ამ შრომაში ავტორმა დამაჯერებლად განსაზღვრა რადიოაქტიურობა თიფლის ვარდის ომენტიში და მოკვდა რადიუმის ემანაციის დაშლის პროდუქტების რადიოაქტიური წონის მუდობის გამოვლის წინადადებას ი. კურჩატოვი მუშაობას იწყებს ქ. ფეოდოსიის ჰიდრომეტეოროლოგიურ ცენტრში და აქვეყნებს შრომას წყლის საშუალო დონის ნელი რხევების შესახებ შვე და აზოვის ზღვებში. იმავე

და ლენინგრადის ფიზიკა-ტექნიკური ინსტიტუტი, რომელიც ახალი ტრის კიდაზე ჩამოყალიბდა აკად. ა. იოფემ. ი. კურჩატოვმა სწავლად ამ დაიწყო მუშაობა ასისტენტის თანამდებობაზე. თავისი ექსპერიმენტული აღივანი და დღენ წინსწავლობით ე. კურჩატოვმა სულ მალე მიიქცია ინსტიტუტის წამყვე მუშაობა ყურადღება. 1930 წელს კურჩატოვს მიენიჭა უდიდესი ინჟინერ-ფიზიკოსის წოდება და დანაშუღ იქნა ერთერთი დიდი ლაბორატორიის გამგედი. აკად. ა. იოფეს შემქმნელად ითვლება ი. კურჩატოვი იწყებს მუშაობას დილექტორების ფიზიკაში. მისი პირველი გამოკვლევები ეხებოდა: მყარ სხეულებში ელემტროგამბარობას; დილექტორულ კრისტალებში დენის ვაგის დროს წარმოშობილი მოცულობით მუხტს; მყარი დილექტორების გარღვევას და სხვ. იმ დროს ეს საკითხები მხოლოდ ნაწილობრივ იყო შესწავლილი, ამიტომაც ი. კურჩატოვის შრომებმა გარკვეული წვლილი შეიტანა კრისტალ ელემტრული თვისებების შესწავლის საქმეში.

1929 წელს ა. იოფემ ი. კურჩატოვს და პ. კობევის დაავალა შეესწავლათ სეგნეტური მარილის ანოდალურად მაღალი დილექტორიული ვანკლები. შესანიშნავი ელემტრული ვანკლები, რომელიც ი. კურჩატოვმა და პ. კობეკომ დააწყეს, გამოირჩევა, რომ სეგნეტური მარილი ანალოგიური ფერომაგნეტუებისა, ე. ი. ამ მარილის კრისტალი შედგება სპონტანური ელემტრობის არეებისაგან, ამასთან ყოველი სფერო შეიცავს ერთი მიმართულებით ორიენტრებულ ელემტრულ დიპოლეს. მუშაობა არეებში ელემტრობის მიმართულება შენაცვლების გამო მთლიანი კრისტალი ელემტრულად ნეიტრალურია. ელემტრული ველის ზედღება განსაზღვრავს არეების ხელახლა ორიენტაციის უკვე სუსტ ველზე, რასაც თან სდევს მთელ კრისტალში დიდი ელემტრული მომენტის წარმოშობა.

იგი მომდევნო შრომებში ი. კურჩატოვი დაწერილობით შეისწავლის სეგნეტური მარილის სპონტანური პოლარიზაციის შექმნას. გამოირჩევა, რომ სქელ კრისტალში პოლარიზაცია უფრო მაღალია და კრისტალის მაღალი თვისებებისა და კარგი კონტაქტების პირობებში დიფერენციალურმა დილექტორიულმა მუდმივამ მცირე ელემტრული 190.000 ერთეულამდე შეიძლება მიიღწიოს, ავტორმა მრავალი მონაცემი შეკრიბა პოლარიზაციისა და დეპოლარიზაციის დამყარების შესახებ. გამოკვლეულ იქნა სეგნეტური მარილის პოლარიზების ასა-მეტრიის მეორადი წარმოშობის მიზეზები, რაც 20-იანი წლების მიწურულს მსოფლიო ფიზიკოსებს თავსატეხ მოვლენად მჩანძო.

მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ი. კურ-

წლის შემოდგომიდან კი ვადადის ბაქის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ფიზიკის კათედრის ასისტენტად და აქვეყნებს ექსპერიმენტულ შრომას დილექტორიკების ფიზიკაში. 1925 წლის შემოდგომიდან კურჩატოვი ლენინგრადს უბრუნდება, სადაც ცხოველ მეცნიერულ მუშაობას ეწყება. იმ დროს საბჭოთა კავშირის ძირითად სამეცნიერო ცენტრს ფიზიკაში წარმოადგენ-

ჩატვის ხელმძღვანელობით ჩატარებულმა გამოკვლევებმა სენატური მარილისა და ღვინის შეავს ამონიუმ-ნატრიუმის ამონიური ნარევის შესწავლის საქმეში.

ამგვარად ჩაუყარა საფუძველი ი. კურჩატოვს ფიზიკის ახალ დარგს — მოძველებს სენატრულ ელემენტების შესახებ.

დოქტორების ფიზიკაში ჩატარებული გამოკვლევების საფუძველზე 1934 წელს ი. კურჩატოვს დაცვის გარეშე მიენიჭა ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხი.

1931-1932 წლებში ი. კურჩატოვმა მუშაობა დაიწყო მყარი სხეულის ფიზიკის სრულად ახალ დარგში — ნახევარმეტალი ფიზიკაში. კ. სინელინგთან ერთად მან შეისწავლა ფოტოელემენტები ჩამკვეთ ფენით და დაადგინა მათი მოქმედების კავშირი შინაგან ფოტოელემენტთან.

1932 წელს ი. კურჩატოვს თანდათან გადაეღო ატომური ფიზიკის კვლევაზე. ვარდელ, რაც ამ მიმართულებით ი. კურჩატოვმა გააკეთა, იყო მაღალმადიანი და ნახევარისა და ამჩქარებელი მილიის შექმნა, რაც 350 კევ ნერვების მქონე პროტონების კონს იძლეოდა. ამის შემდეგ ი. კურჩატოვმა აქტიური მონაწილეობა მიიღო მაღალმადიანი დანადგარის შექმნაში ხარკოვის ფიზიკა-ტექნიკური ინსტიტუტში. 1939 წელს მისი ხელმძღვანელობით საბჭოთა კავშირში ამჟამად პირველი ციკლოტრონი. მეორე სამამულო ომის წლებში ი. კურჩატოვის მიერ ლენინგრადში შექმნილი ციკლოტრონი მთელ ევროპაში უძლიერეს ციკლოტრონად ითვლებოდა.

ი. კურჩატოვი პარალელურად ბირთვულ ფიზიკაში მუშაობდა. აქ ბირთვი რაგმი აღსანიშნავია პროტონებით ლითონებისა და ბორის გახლეჩის მოვლენის შესწავლა.

განსაკუთრებით ნაყოფიერი აღმოჩნდა ბირთვულ ფიზიკაში ი. კურჩატოვის მეცნიერული მოღვაწეობა ტერმის მიერ მიმართული ნეიტრონებით მიღებული ხელოვნური რადიოაქტიურობის აღმოჩენის შემდეგ.

ნეიტრონული ფიზიკის დარგში გამოქვეყნებული პირველი შრომებში ი. კურჩატოვმა 1934 წელს დაადგინა ფუნდამენტალური ფაქტი ბირთვული რეაქციების განსტოებისა. სწრაფ ნეიტრონებით ერთობლივიანი ელემენტის — ფოსფორის დასხივების დროს შეჩვენულ იქნა ნახევარდაშლის ორი პერიოდი, რაც შეიძლება ახსნაღიყო მხოლოდ დამოუკიდებელი რეაქციებით (II, X) და (II, Y), რომლის დროსაც წარმოიშობადა იზოტოპები A¹²⁸ და S¹²¹. ეს შედეგი ი. კურჩატოვმა და მისმა თანამშრომლებმა მალე მეორე ერთობლივად ექსპერიმენტულ — ალუმინზეტ დადასტურეს. უფრო გვიან ი. კურჩატოვმა ჩამოაყალიბა ძირითადი დებულება, რომლის მიხედ-

ვით ბირთვის მეტასტაბილური მდგომარეობის განმუხტვის ყველაზე უფრო ხშირად წარმოებულ პროტონის შინაგანი კონვერსია წარმოადგენს.

1935 წელს ლ. არციმოვიჩთან და სხვებთან ერთად ი. კურჩატოვმა გამოაქვეყნა შრომა, რომელშიც პირველად იქნა დამტკიცებული პროტონის მიერ ნეიტრონის ჩატევა და მიღებულ იქნა ჩატევის კვების პირველი მნიშვნელობა. ამ შრომას არსებითი მნიშვნელობა ჰქონდა დეიტერიუმის ბირთვის აღნაგობის თეორიისათვის.

1939 წლიდან ი. კურჩატოვი მუშაობას იწყებს ახალ პრობლემაზე — მიმდებარეობის გავრცელება. მისი ხელმძღვანელობით წარმოებულმა მუშაობამ მისი მოწოდებები ვ. ფლუროვი და კ. პეტრეაყი მიიყვანა რადიოაქტიურობის ახალი სახის აღმოჩენამდე — ურანის თეიენებურ დაშლამდე.

ლენინგრადის ფიზიკა-ტექნიკის ინსტიტუტის ლაბორატორიაში ი. კურჩატოვმა დააყენა ცემაში სწრაფ ნეიტრონებით მიღებული ჯაჭვური რეაქციის შესწავლის მიზნით. საბჭოთა კავშირსა და უცხოეთში შესრულებული ექსპერიმენტული და თეორიული შრომების შეჯამების საფუძველზე 1941 წელს ი. კურჩატოვი მივიდა ამ დასკვნამდე, რომ ჯაჭვური რეაქციები შეიძლება მიღებულ იქნეს ხელ ნეიტრონებზე და იძლევა კრიტიკული მასის შეფასებას ურანისა და მაყოვნებლის სისტემებისათვის.

მეორე სამამულო ომის დროს ი. კურჩატოვი მთლიანად სამშობლოს თავდაცვის თემადიკავებ მუშაობდა. მან დიდი სამუშაო შესწავლა საბჭოთა გეგმების დაცვის საქმეში. აღსანიშნავია, რომ იგი საბრძოლო პერიოდებში უშუალოდ თვითონ ხელმძღვანელობდა სათანადო აპარატურის დაყენებას გეგმებზე. ამ სამუშაოთა წარმატებით დამთავრების შემდეგ 1942 წელს მას I ხარისხის სახელმწიფო პრემია მიენიჭა.

ომის დამთავრების შემდეგ ი. კურჩატოვი კვლავ ბირთვულ ფიზიკის პრობლემებს უბრუნდება. მისი ხელმძღვანელობით სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიაში შეიქმნა სპეციალური ლაბორატორია, რომელიც ფართო მასშტაბით იკვლევდნენ ბირთვულ ჯაჭვურ რეაქციებს.

1955 წელს ი. კურჩატოვის ხელმძღვანელობდა ატომურ მრეწველობას და ევროპაში პირველი ურან-გრაფიტის ქვაბი. ეს ქვაბი აშკარად ემსახურება ატომური ენერჯის მშვიდობიანი მიზნებისათვის გამოყენებას.

ამის შემდეგ ი. კურჩატოვი ხელმძღვანელობდა ატომურ მრეწველობას და ატომურ ტექნიკას ჩვენს ქვეყანაში. კერძოდ პირველი ქართული რეაქტორის მშენებლობისა და მისი გაშვების საქმეში მას ერთობ დიდი წვლილი აქვს შეტანილი.

ი. კურჩატოვის სახელი უშუალოდ არის

დაკავშირებული იმ ფაქტთან, რომ საბჭოთა კავშირი წარმოადგენს უმძლავრეს ატომურ სახელმწიფოს, რომელშიც ატომის ენერჯია ხალხთა საყოველთაოდ გამოყენებას ემსახურება.

1956 წელს ი. კურჩატოვმა და მისმა თანამშრომლებმა მოხსენებით საბჭოთა კავშირში ატომური ენერჯის გამოყენების ირავლე წარმოებული კვლევები შესახებ მათთვის მანამდე არსებულ დასაიდუმლოებათა გაუქმება მიუღს მსოფლიოში.

მხოლოდ ამის შემდეგ გახდა შესაძლებელი მსოფლიოს ფიზიკოსთა თავისუფალი ურთიერთობა და აზრთა გაცვლა-გამოცვლა.

ი. კურჩატოვის ხელმძღვანელობით სსრ კავშირში აგებულ იქნა ერთ-ერთი უძლიერესი დანადგარი — „ორგა“ მაღალტემპერატორიანი პლანხის მიღებისა და კვლევისათვის.

ი. კურჩატოვი მშვიდობისათვის მეტროპოლითა მოწინავე რეგში იდგა. თავის გამოსვლებში იგი მოუწოდებდა ატომური იარაღის აკრძალვას და ატომური ენერჯის მშვიდობიანი მიზნებისათვის გამოყენებას.

ი. კურჩატოვი დიდი პოპულარობით სარგებლობდა ხალხში. იგი სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მრავალჯერს დეპუტატი იყო. 1943 წელს არჩულ იქნა სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრად, დაჯილდოებული იყო მრავალი ორდენითა და მედალით და სხვ.

ი. კურჩატოვი ბოლო ხანებში ხშირად ავადმყოფობდა, რის გამო ექიმების დასკვნით მას მხოლოდ განსაზღვრულ სათავეში ეტყობოდა მუშაობის უფლება, მაგრამ იგი თავის სიცოცხლეს არ ზოგავდა და დღემდე მუშაობს ატარებად.

1960 წლის 7 თებერვალს თავის თანამშრომლებთან ერთ-ერთი შრომის განხილვის დროს იგორ ვასილის ძე კურჩატოვი უეცრად გარდაიცვალა 57 წლის ასაკში.

სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის მის მიერ დაარსებული ატომური ენერჯის გავრცელებული ინსტიტუტი დღეს მის სახელს ატარებს.

* მიმდინარე წლის 19 იანვარს შესრულდა 150 წელი ცნობილი ინგლისელი გამოგონებლის ჰენრი ბესემერის დაბადებამდე.

პ. მესემერი დაიბადა 1813 წელს ჰერტფორდშირის სავაფის სოფ. ჩარლტონში, ლონდონთან 50 კმ დაშორებით. ბესემერის მამას ასოთამაშისსხეული სახელისწოდებით ლონდონის გარეუბანში და ლონდონის სტამბებს ამარაგებდა ყვლაზე მტკიცე შრიტებით.

პატარა ჰენრი განსაკუთრებული ყურადღებით აღევნება თვალყურის ასოთხამობსმეტლა მუშაობას, წყლის ბირლის ბრუნვას, რომელსაც მოძრაობაში მოჰყავდა პატარა სახელისონს მექანიზმები. მასი იძღვნიდა დიდი იყო მათი სახელისონში მუშაობის და ყველაფრის საკუთარი ხელით გაკეთების სურვილი, რომ დაემაყოფილა დამწყობითი გახათობით და მამამისისავე შესისყავლა სახეინკლო და სახარაო სახეე.

1830 წელს ბესემერების ოჯახი საცხოვრებლად ლონდონში გადასახლდა. ეს ის პერიოდი იყო, როდესაც კაპიტალიზმი სწრაფი აყვავების პერიოდს განიცდიდა, მთავრდებოდა სამარეწველო რევოლუცია. მანუფაქტურულ, წვრილ ხელსნერ ტექნიკას ცვლიდა მანქანური ინდუსტრია.

ბ. ბესემერის არ გააჩნდა მუდმივი ინტერესი ტექნიკის ან თუ იმ დარგისადმი. მის ძირითად ყურადღება მიჰყრებოდა ჰქონდა წარმოების იმ დარგებისავე, რომლებშიც ხელით შრომის მანქანური შეცვლა მისცემდა დიდ შემოსავალს. ინდროინდული სამარეწველო რევოლუციის ეს ძირითადი იდეა მის მტკიცედ ჰქონდა შეთვისებული. მან გადაწყვიტა ბრინჯაოს ფხვნილის დასამზადებელი მანქანის შექმნა. ორი წლის ბავთი შრომის შედეგად არ დაეკარგულა. ბაზარზე გაიჩინა იაფი ბრინჯაოს ფხვნილი. ოცი წლის განმავლობაში მანქანა ისე მუშაობდა, რომ მისი არსებობის შესახებ ბესემერის მოძოლებს მეტმა არაიენ იცოდა. ამგვარად, კონსტრუქცია გამორჩეული იყო და ბ. ბესემერი გახდა საკმაოდ შეძლებული, რამაც ხელი შეუწყო მის: ნიჟის შემდგომ გამოშვალეუებას.

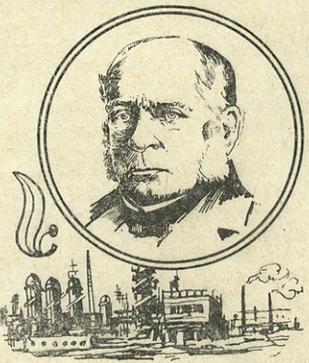
მხოლოდ ათი წლის განმავლობაში, 1843 წლიდან 1853 წლამდე, ბ. ბესემერმა მიიღო 27 პატენტი ტექნიკის სხვადასხვა დარგებში. მათ შორის — საბუკლი, მინის საწარმოო, შაქრის ლერწმის დასაწენხი მანქანები, რკინიგზის ტრანსპორტის მუხრუჭები, ცენტრალდანიუ ტუმბო და სხვ.

ბევრი მისი პატენტი არც კი გამოყენებულა წარმოებაში, ხოლო დანერგულს ბ. ბესემერისათვის სახელი არ მიუღწევია.

ტექნიკის განვითარების ერთ-ერთი პრობლემა მკვეთრად გამოძლეანდა რუსეთის წინააღმდეგ ინგლის-საფრანგეთის ომს (1854-1856 წწ.) პერიოდში. ომმა ორივე მებრძოლ მხარეს დაანახა სპილენძის, ბრინჯაოს და თუჯისაგან დამზადებული გლეჯელური ზარბაზნები შეიარაღებული არტილერიის სისუსხე. არტილერიის გაძლიერების პრობლემა ომის პირველსვე თვეებში საერთო მყარობის საგანი გახდა და ასობით გამოშვალეუბელი სთავაზობდა სამხედრო უწყებას არტილერიის გაძლიერების საშუალებებს.

ამ ციებ-ცხელებამ შეიპყრა ბ. ბესემერიც. მან წამოაყენა წინადადება — შეეც

მნით თოფის წამლის აირების ძალებით მბრუნავი მძიმე ჭურვი. მაგრამ ინგლისში, ბესემერის წინადადება ვერ შეაფასეს, რას ვაიყო მან მიმართა საფრანგეთის მთავრობას. შედარებით შორსმჭვრეტელმა საფრანგეთის სამხედრო უწყებამ ფინანსური დახმარება გაუწია გამოშვალეუბელი და ბესემერიც შეუდგა მუშაობას.

პირველივე განავარიშებებმა ნათლყო მძიმე ჭურვის შექმნისათვის მსროლელი იარაღის სიმძლეობის გაზრდის აუცილებლობა, რაც მოითხოვდა თუჯის სიმტკიცის ზღვარის გაზრდას, ეს კი შეუძლებელი იყო. მაშასადამე, საჭირო იყო თუჯზე მტკიცე ლითონის მიღება, თანაც, დიდი რაოდენობით.

იმ დროს მეტალურგიაში ფოლადის მიღების არსებული უძლუნევის წესი ვერ უზრუნველყოფდა მოთხოვნებს ვერც რაოდენობით და ვერც ხარისხით.

ბესემერის პირველი ცდები, რომლებიც მან 1854 წლის დეკემბერში ჩაატარა, მოწყობას, რომ მან გადაწყვიტა გაეფორებინა თავისი წინამორბედების, კერძოდ, კი ცნობილი მეტალურგის ულიამ ფერბერის ცდები. ეს ცდები უშედეგოდ დამთავრდა. სხვადასხვა კონსტრუქციული ცვლილებები, რომლებიც მან არსებულ ლემელში შეიტანა, ამით აღმოჩნდა. ვერ ხერხდებოდა გამდნარი ფოლადის მიღება. მაშინ ბესემერმა გადაწყვიტა ვენტრილატორის საშუალებით გაეძლიერებინა ჰაერის წყლის მიწოდება, რათა ღუმელში აირების წვა სრულყოფილად მიმხდარიყო.

საიხიბი მიიწვ გადაწყვეტელი დარჩა, მაგრამ დაკვირვებებმა ბესემერს მილიანად შეაცვლივინა ექსპერიმენტის სვლა. ვენტრილატორის მიერ ღუმელში დაბრუნებული აირი იწვევდა გამდნარი თუჯის ძლიერ განახშირებადებას. ეს მოვლენა ყველა მეტალურგისათვის ცნობილი და გამოყენებულ იყო თუჯის რკინად და ფოლადად გადაკეთების დროს საფუნდე, კატალიზურ

და მათ მსგავს სხვა ჭურვებში. მაგრამ გამოგონებლების ნიჭი სწორედ იმაზე მდგომარეობს, რომ საყოველთაოდ ცნობილ მოვლენებში ისინი ხელავენ გამოუყენებელ შესაძლებლობებს, რომლებიც ახალი კონსტრუქციული გადაწყვეტის შედეგად იძლევა მაღალ ტექნიკურ ნიჭს. პირველი ასე მოვიდა ბესემერსაც. პირველი შეაწყდა რა ჰაერის შემოქმედლებით თუჯიან ნახშირბადის ამოწვას, იგი უტეხ მისედა, რომ ამ პროცესით შეიძლებოდა პრობლემის გადაწყვეტა. საჭირო იყო, რაც შეიძლება მეტად გაზრდილიყო გამდნარი ლითონის ჰაერთან შეხების ფართობი. მან მკვეთრად შეცვალა ღუმელის კონსტრუქცია და 1855 წლის თებერვლიდან ოქტომბრამდე, 8 თვის დაძაბული შრომის შედეგად, სასრულად შედეგს მიაღწია და მიიღო პირველი პატენტი.

ცდების პროცესში ბესემერმა აღმოაჩინა ჰაერის ან ენებადების გაზრდის შედეგად ლითონის გამდნარი აბახანის თვისებახერების შესაძლებლობა, რის გამოც გამოშვალეუბელმა სრულიად ახლებურად შეზღუდა თვის სარდნად აგრეგატის კონსტრუქციის და 1856 წ. მან ააგო პირველი კონკრეტორი.

მეტალურგის წინაშე ვაიშალა ახალი პერსპექტივა. ყოველივე ამის შესახებ ბესემერმა მოახსენა სამეცნიერო-ტექნიკურ საზოგადოებას თავის გამოსვლაში 1856 წლის 13 ავისტოს ჩელტენემში, „ბრიტანეთის ასოციაციის“ მექანიკური სექციის სხდომაზე.

ბესემერის სახელი ცნობილი გახდა არა მარტო ინგლისში, არამედ მის საზღვრებს გარეთაც. მეტალურგული ქარხნების მეპატრონეები დიდი ყურადღებით შეხვდნენ ბესემერის გამოკონებას. მაგრამ მის დასწერვას წარმოებაში არ ჩქარობდნენ. ამასთან ერთად გამოგონებელმა არ ისურვა პატენტის გაყიდვა; იგი მხოლოდ იძლეოდა ლიცენზიას ახალი წესის გამოყენებაზე. ამ პირობით, თუ მას გადაუხდინდნენ 1 გრანანქა სტერლინგს ამ წესით გამოინდობი ყოველ ტონა ფოლადზე.

ასეთი პირობები კი ართულებდა გამოგონების ფართო პრაქტიკულ გამოყენებას.

ბესემერის მეთოდით ფოლადის მიღების მალერი მწარმოებლობა არაერთი ექვს არ ბადებდა, მაგრამ, მეორე მხრივ, პრობლემა ის არააკლები მიწვევლობის საკითხი — ხარისხოვანი ლითონის მიღება, მათვეყნიურ ტელე რჩებოდა. ამკვრად ბესემერის ლიტენტობა, რთივე იგი ხშირად თავს იწინებდა; გახდა სეროზული დაბრკოლება მის მიერ მეტალურგული პროცესების უყოფინარობა იყო ომის მიხედვით, რომ სხვისი დახმარების გარეშე მან ვერ შე-

ბართან ფსიქოლოგ ლიკლიფთან ერთად დაამუშავა კბილის მუყრანობის დროს გაუმტვიკარების ახალი მეთოდი.

დიდი ხანა დადგენილია, რომ ბორმანქანის ბრუნის გაღებმა კბილის გაბურღვის დროს ხსნის ტკივილებს. უკანასკნელი ბორმანქანები, რომლებიც მოქმედებს სპაერო ტურბინის პრინციპის მიხედვით, წუთში 300 ათასამდე ბრუნს იძლევა. მაგრამ მინიატურული ტურბინა გამოსცემს მაღალი ტონის ბგერას, რომელიც მოქმედებს ავადმყოფის ნერვებზე. ეს ხმა იმ ტკივილის წარმოდგენასთან ერთად, რომელიც შეიძლება გამოიწვიოს ბორმანქანამ, იწვევს მძლავრ ნერვულ რეაქციას.

მაგნიტოფონის მეშვეობით ექიმებმა გადაწყვიტეს დაეკრათ ბორმანქანის ხმაური და იმავე დროს მიეციათ ავადმყოფის ყურადღება. მათ ფირზე ჩაწერეს სხვადასხვა მუსიკა, ნაირგვარი ხმაური: ზღვის ტალღები ხსნაური, ორბჭლის ჩაქუჩის დარტყმა, ძაღლის ყეფა, ჩანჩქერის ხმაური და ა. შ. მრავალრიცხოვანი ცდების შედეგად გამოირკვა, რომ ყველაზე უკეთესად რატომღაც მოქმედებს ჩანჩქერის ხმაური. იგი არა მარტო ახშობს ბორმანქანის ხმას, არამედ იწვევს ტკივილების მკვეთრ შემცირებას.

ყვავილების გუყინვა

ინგლისელმა სპეციალისტებმა წარმატებით ჩაატარეს ცდები ყვავილების გუყინვისათვის. ყვავილებს აწარმოებენ ულანტაშის პარკებში და დაბალი ტემპერატურის ვაქუუმურ კამერაში. რამდენიმე თვის განმავლობაში იგი ინახავს სიკარგვს.

პირველმა ცდებმა აჩვენა რომ ყველაზე უკეთ მსგავს პრეპარირებას იტანს ვარდები და მანანა.

ძველი ხნუელი

ლომის უნივერსიტეტის (პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკა) არქეოლოგებმა სანტერესო აღმოჩინა გააქეთეს. მათ ხოინას მარჯაში ნიადაგის ქვეშ აღმოაჩინეს ძველი ნახავის ინკაულები, რომელიც 2 ათასი წლისაა. ეგერო წოდებული „რომის პერიოლის“ გათხრილი უორდის ქვეშ ნაპოვნი იყო გრძელი პარალელური ხაზები, რომლებსაც ტოვებს იარაღი. ნახნავი საქმოდ ღრმა. ასეთი ნაპოვარი პირველია პოლონეთში.

შექნისებული სტატუალები

რა დემარტა ამ ახალგაზრდა ამერიკელ ქალს? რომელმა მძიმე დაავადებამ დააზო-

ანა მისი მხედველობა? ნუ შეშფოთდებით: იგი აჩვენებს საკუთარ გამოგონებას — თოვლისა და წვიმის წვეთებისაგან სათვალეების მინების ვასწმუნდ სამარჯვს. რა თქმა უნდა, გამოგონება სასარგებლოა. იმი-

სათვის. ვინც სათვალეებს ატარებს, გასაგებია, თუ როდენ სიძნელებებს აწყდება წვიმიან ამინდში. მაგრამ, როგორც ჩანს, ხელსაწყო საჭიროებს „დაეყვანას“. არა მგონია ვინმე დათანხმდეს თავის სახეზე ატაროს ასეთი სიმძიმე. მოცემულ ეტაპზე, რა თქმა უნდა, უფრო მარტივია სათვალეების გაწმენდა ძველი ხერხით — ხელთათმანის ან ცვირსახოცის მეშვეობით.

„სვიგენის კბილები“

ვეებერთელა ნაგვის გასატანად, რომელიც კონტენერებში ვერ თავსდება, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში გამოიყენება სპეციალური საბარგული, რომელმაც მიიღო სახუმარო სახელწოდება „სვიგენის კბილები“. იგი აღჭურვილია სპეციალური ფოლადის სამარჯვით, რომელიც თავდაპირველად ამხსგრებს სხვადასხვა წსხვილ მყარ საგნებს, აძლევს მათ უფრო კომპაქტურ სახეს, ხოლო შემდეგ საბარგულით მაქვთ სანაგვეზე.

მარტორქე და ბუსებია

თეთრი მარტორქების რაოდენობა აფრიკაში მატულობს. ეს უთვითოესი ცხოველები უკანასკნელ წლებში ამოწყვეტილიათვის განწირულად ითვლებოდნენ. მათი რაოდენობის აღზარდელი მომეტემა იმით აიხსნება, რომ ამჟამად აფრიკაში მიმდინარეობს წარმატებით ბრძოლა ბუზის, ციცცის, წინააღმდეგ, რომლის ნაკბენი საღათას ძილს იწვევს (სახიფათოა როგორც ადამიანის, ისე ცხოველისათვის). აქედან შეიძლება გავაკეთოთ დასკვნა, რომ ეს პატარა და მავნე

ბუზი ხელს უწყობდა ამ უკანასკნარი ცხოველის გაღებვას. თუ ველურ საფანებში ნატარის მახლობლად 1960 წლისათვის იყო 615 თეთრი მარტორქა, ამჟამად მათ რიცხვი შეადგენს 886-ს.

სოკოების „ორბნჯეგა“

ევროპაში ყველაზე დიდი სოკოების „ორანჯერა“ არსებობს ბულგარეთის ერთ-ერთ გარეუბანში. მიწისქვეშის, სადაც წარმოებს სოკოების მოშენება, უკვეა 130 ათასი კვ. მ ფართობი, შტოლნების სიგრძე 4 კმ-ს აღწევს. აქ ტემპერატურა მუდამ 10-15°-ია, რომელიც მეტად ხელსაყრელია სოკოების კულტურისათვის.

დაკონსერვებული უნჯერული სოკოები გააკეთ ბევრ ქვეყანაში.

„მიწისქვეშის ყვავილი“

ეს ყვავილი კუნძულ იავაზე იზრდება. მას სამეფო ფურისულას ეძახიან. იგი იმით ხასიათდება, რომ ყოველთვის ჰყვავის ადგილობრივი ვულკანის ამოფრქვევის დროს და ადგილობრივი ბინადრებისათვის თავიუბურ სისწრაფის როლს ასრულებს, რომელიც წინასწარმეტყველებს ვულკანის ამოფრქვევას. არასოდეს მას შეცდომა არ მოსცლია.

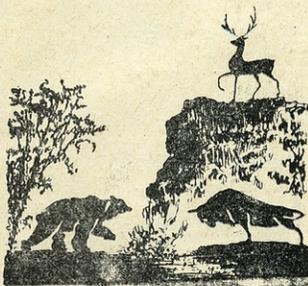
როცა აუჯავებს იწყებს ამ კუთხეში ეს ყვავილი, იმ სოფლების მცხოვრებნი, რომლებიც ვულკანის ძირში არიან განლაგებული, უშინებულნი ტოვებენ სახლებს და მიეშურებიან უსაფრთხო ადგილას. „მიწისქვეშის ყვავილი“ იზრდება მხოლოდ ვულკანის ფერდობებზე.

„უკანი“ ისმენს

ამერიკელმა სწავლულებმა დაამუშავეს ბგერების აღქმის ხერხი არა ყურებით, არამედ შეხებით მეშვეობით. ამისათვის შექმნილ აპარატში მოხედრალი ბგერა პატარა ელექტრული ვიბრატორის მეშვეობით გარდაიქმნება ვიბრაციებად. ცდის პირი ხელის თითებს დებს ვიბრატორზე და ჩვეულებრივ 30 ცდის შემდეგ იწყებს ვიბრაციის თვისებების გარჩევას. გადაცემის სიწესხად ფრიალ მაღალია. დადგენილია, რომ ადამიანის კანი „გრძნობობია“ 375 ბგერის სიხშირისა. უნდა აღინიშნოს, რომ ვიბრაციის „აღქმის“ სიჩქარე კანის მეშვეობით მანც რამდენადმე ნაკლებია ანალოგიური „სიგნალების“ აღქმის სიჩქარისა ყურით, აპარტი განეუთვნილია ყრუებისათვის.

ქართული საშუალებები

ამოცანა-სკეჩობა

ამ მხეცვების გამოსახულება ხშირად შეგვიძლია დავიხანოთ ქუჩაში. რას გამოხატავენ ისინი?

რომლის უფრო მძიმეა?

ცხენსა და სახედარს აკიდებული ჰქონდათ მძიმე ტომრები. სახედარს კმშიმა და ჩივილი დაიწყო. მაშინ ცხენმა უპასუხა:

— ზარმაცო, შენ კიდევ ჩივი? მე შენზე მძიმე ტვირთი მაქვს. მე რომ შენ გამოვართვა ერთი ტომარა, გამისდებოდა 2-ჯერ მეტი შენთან შედარებით, ხოლო შენ რომ აგელო ჩემთან, ჩვენ ორივეს ტოლად გვექნებოდა.

რამდენი ტომარა მიჰქონდა ცხენს და რამდენი სახედარს?

მონეტები, რომლებიც ცვობა

აიღეთ ქილა (ან ჭიქა), დაყავით მისი კელლები ვერტიკალურად ნ-მ ტოლ ნაწილად და შედეგით ეს ნაწილები თეთრ და შავ ფერებად ერთი მეორის შენაცვლებით. ამის გაკეთება შეიძლება შავი ტუშისა და წყალში გახსნილი

ცარცის საშუალებით. თითოეული ნაწილის შუაში ერთ ღონეზე სტაგირით ან სანთლით მიავუებთ პატარა მონეტები, კნობი, ქინჩისთავი და ა. შ. შემდეგ ქილის შიგნით მის ცენტრში დადგით იმოდენა სანთელი, რომ მისი პატარუკი აღწევდეს ქილის თითქმის პირს. თუ თქვენ ახლა აინთებთ სანთელს, რამდენიმე ხნის შემდეგ მონეტები იწყებენ მოცილებას. როგორც კი ჩამოცვევა მათი ნახევარი, ჩააქრეთ სანთელი, და თქვენ ნახავთ, რომ მონეტები აძვრა მხოლოდ ნაწილობრივად, იქ, სადაც ქილა შეღებილი იყო ერთი და იგივე ფერად.

რითაა ეს გამოწვეული?

როგორ ფიქრობთ?

1. რატომაა, რომ შეველმფრენებს, გარდა ძირითადი ხრახნის — როტორისა, რომელიც ჰქმნის

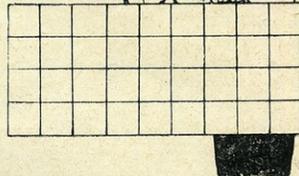

ზვეითენ მიმართულ ძალას, კულის კოჭზე უყენებენ კიდევ პატარა ხრახნს, რომელიც წარმოქმნის დახლოებით ფრენის მიმართულების პერპენდიკულარულად მიმართულ წვევას?

2. რატომაა, რომ ტრამპლინიდან გადმომხტარი მხოლოდამურე ფრენის დროს ხელგებს ამოძრავებს ქვევიდან წინ, ზევით და უკან?

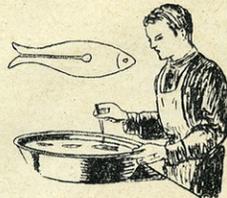
თავსატყისა

სწორკუთხედი გაქვრით ორ ნაწილად და მათგან შეადგინეთ კვადრატები.

მცურავი თევზი

თხელი მუყაოს ან სქელი ქაღალდისაგან გამოჭერით ისეთი თევზი, როგორც ნახაზზეა მოცემული. არხი, რომელიც მილის ნახვრეტებიდან თევზის ცენტრისაკენ, უნდა იყოს ძალიან

ვიწრო. ჩაასხით შემდეგ წყალი რაიმე დიდ ჭურჭელში (ვარცლი, ტაშტი და ა. შ.) და მასზე მოათავსეთ ქაღალდის თევზი, ისე რომ მისი ქვედა მხარე მთლიანად წყალზე იყოს დადებული, ზვევითა კი მშრალი იყოს. ახლა პიძეტებიდან ფრთხილად ჩააწვეთეთ ერთი-ორი წვეთი თხელი თევზის შუაგულზე გაკეთებულ ნახვრეტში და თევზი გაცურავს წინ.

როგორ ფიქრობთ, რით აიხსნება ეს?

ამერიკელ სწავლულთა და ბიზნესმენტა ჭკუდი აწვენებდა ერთ-ერთ სწრაფმოქმედი ელექტრონული „ტენის“ მოწყობილობასა და მუშაობას.

— სკოლია! — მოიხიბლა რომელიღაც მრევველი. — ელექტრონული გენია, — აი რა არის ეს!

— თუ მას შევაფასებთ ადამიანის კატეგორიებით, — შეესიტყვა ნორბერ ვინერი, რომელიც მიწვეული იყო დემონსტრაციაზე, — მე ამ ელექტრონულ „ტენის“ შევადარებდი მტნარ იდიოტს, რომელიც დაჯილდოებულია გამოიანგარიშების ფენომენალური უნარით.

გერმანელი ფიზიკოსი კარლ ბოში (1874-1940) ყურადღებას არ აქცევდა ჩაცმას. ერთხელ იგი არღადღებების დროს ნათესაებებთან ჩავიდა. დღემდე გახსნა მისი ჩემოდნები და აღმოაჩინა, რომ მათში არ არის მისი შვილის ტუალეტის მეტად მწინეწლოვანი — ფრაკი.

— ფრაკი? — ბასუხობს მას ბოში. იგი ფოსტით მოვა.

და მართლაც, რამდენიმე დღის შემდეგ მოიტანეს მისივე ფრაკი. სწავლულმა მშვილად გახსნა იგი და მაგიდაზე დადგა ვაკუუმური ტუმბო. ხელსაწყო შეხვეული იყო ბედუკდმართ ფრაკში.

როცა ინგლისელი ასტრონომი ჯონ ჰერშელი სიკვდილის სარეცელზე იწვა, მღვდელმა, რომელიც აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი მ. შირიანაშვილი, დოცენტი ბ. ნიჟარაძე (რედაქტორის მოადგილე), საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი ი. ონიანაშვილი, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი პ. შენგელია, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი ი. ხოხლოვი, ი. ხარაძე (რედაქციის პასუხისმგებელი მდიანი).

— ყველაზე დიდი სიამოვნება ჩემთვის, — შეაწყვეტინა მას ჰერშელმა, — იქნებოდა მთვარის მეორე მხარის ხილვა.

ს ა რ ჩ ე ვ ი

თ. ლაშვილი — ლითონების კოროზია	5
ა. ზურაბაშვილი — გამოჩენილი ქართველი მეცნიერი (პროფ. ი. ტატიშვილის დაბადების 80 და სამეცნიერო-პედაგოგიური მოღვაწეობის 35 წლისთავის გამო)	5
სოციალისტურ ქვეყნებში	9
მ. ლეჟავა — ჩვენი რესპუბლიკის სიამავე	11
გ. კოკროშვილი — ლუმინესცენციური დექტოსკოპი საბჭოთა მეცნიერებისა და ტექნიკის მიღწევებში	15
გ. ასათიანი — ლიპიდების მნიშვნელობა ჯანმრთელი და დაავადებული ორგანიზმისთვის	19
ო. სოლომონია — რიწის ტბის თანამგზავრები	23
ბ. ასათორიანი — უგრედის ბირთვა წარმართავს მეშვიდრეობას და განვითარებას	26
ბ. ჩიკვაშვილი — ეროვნული და მასთან ბრძოლის ძირითადი ღონისძიებანი აფხაზეთის პირობებში	29
უცხოეთის ტექნიკა	32
გ. გოლოვანი — ცეცხლის მოთვინიერება	33
გ. კვიციანი — 1968 წლის კალენდარი	36
მეცნიერებისა და ტექნიკის კალენდარი	40
სხვადასხვა	45
დაფიქრით და უპასუხებ	47

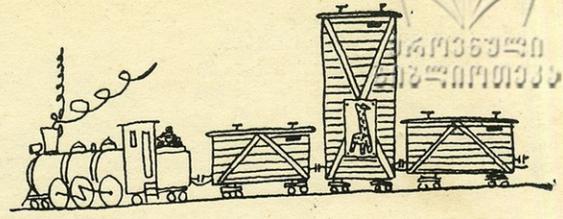
ხარდაცემი კოლეგია: პროფესორი ბ. ბაგაძე, პროფესორი ბ. ბარამიძე, დოცენტი შ. ბაბიაშვილი, ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი მ. ბოგაშვილი, ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატი ა. ნიჟარაძე, პროფესორი მ. პაპაძე, არქიტექტორი ბ. ლომიძე, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი მ. შირიანაშვილი, დოცენტი ბ. ნიჟარაძე (რედაქტორის მოადგილე), საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი ი. ონიანაშვილი, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი პ. შენგელია, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი ი. ხოხლოვი, ი. ხარაძე (რედაქციის პასუხისმგებელი მდიანი).

მატერული რედაქტორი — ბ. პაპაშვილი | რედაქციის მისამართი: თბილისი, ლესელიძის ქ. № 22, ტელეფ. № 3-46-49

Ежемесячный научно-популярный журнал «Медниереба да техника» (на грузинском языке).

ქალაქის ზომა 60x92, პირობით ფორმათა რაოდენობა 3, ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 3.
 ხელმოწერილია დასაბეჭდვად 29.1.63 წ., უკ. № 03607, შეკვ. № 1357, ტირაჟი 8100. ფასი 50კაპ.
 საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის სტამბა, თბილისი, გ. ტაბიძის ქ. № 3/5.
 Типография Издательства АН Грузинской ССР, Тбилиси, ул. Г. Табидзе 3/5.

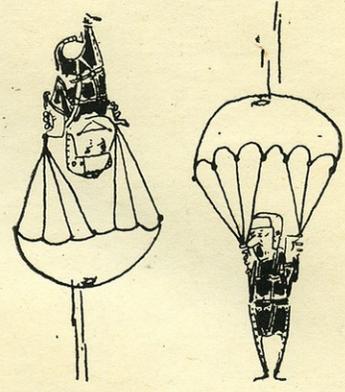
მეგობრები

ნახ. ნ. ნედიბაილოვი

ჩვეულება — მეორე ნატურაა.
ნახ. რ. როვიანიანი

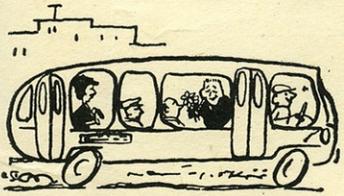

— მე კი სხვა პლანეტიდან ვარ.
ნახ. ვ. კონოპლიანისკისა

— ძვირფასო ექიმო, როგორც კი გამოვ-
ჩანმართელდები, აუცილებლად გაგასიარებთ
ჩემი მოტოციკლით.
ნახ. ა. პუგოლოვიანიანი

მორცხვი შეხვარაბული

— გადაეცით, თუ შეიძლება!
ნახ. შ. კაშირიანიანი

— როგორც იქნა, მოცურდა...
ნახ. ნ. ნედიბაილოვი

გარეკანის 1-ლ გვ-ზე: რუსთავის მეტალურგიული ქარ-
ხანა. ფოლადის ჩამოსხმა
გარეკანის მე-4 გვ-ზე: მეტალურგთა სასახლე რუსთავში
ფოტო ვ. ტარხოვისა

ფანი 50 კ.

ბ 00/02

76127

საქართველოს
სამეცნიერო
ბიბლიოთეკა

